

เรื่องราว

««« ของ »»»»

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ประมวลและเรียบเรียงโดย
อลี อัครา พุฒิตาน

เรื่องราวของพระบาฮาอุลลาห์

เรื่องราวของพระบาฮาอุลลาห์ [Stories of Bahá'u'lláh]

ประมวลและเรียบเรียงโดย อลี อัคบา ฟุรุตาน
[Compiled and edited by 'Alí-Akbar Furutan]

แปลโดย กาทายูนและโรเบิร์ต คลีอาร์ ด้วยความช่วยเหลือของเพื่อนๆ
[Translated by Katayoon and Robert Crerar with the help of friends]

พิมพ์โดย สำนักพิมพ์ จอร์จ โรนัลด์
เลขที่ 46-ไอ สตรีท คิดลิงตัน ออกซ์ฟอร์ด OX5-2DN
[George Ronald, Publisher
46 High Street, Kidlington, Oxford, OX5 2DN]

ฉบับประมวล © 'Alí Akbar Furútan 2529
สงวนลิขสิทธิ์
[This compilation © 'Alí Akbar Furútan 1986
All Rights Reserved]

[International Bahá'í Website](#)
[in English and other languages](#)

ฉบับแปลอย่างไม่เป็นทางการ (เมษายน 2560)
[Provisional Translation (April 2017)]

ศาสนาบาไฮ
[Bahá'í Faith]

สารบัญ
[Contents]

หน้าปก [Cover]	1
สารบัญ [Contents]	3
บทนำ [Introduction]	4
หมายเหตุและกิตติกรรมประกาศ [Notes and Acknowledgements]	7
1 ตอนทรงพระเยาว์ [Childhood and Early Life]	9
2 ประสบการณ์ของบาบีและการถูกเนรเทศจากอิหร่าน [Experiences as a Bábí and Exile from Írán]	13
3 สถานที่พักอาศัยในกรุงแบกแดดและที่สุเลมานีเยห์ [Residence in Baghdád and Sulaymáníyyih]	20
4 การเดินทางสู่กรุงคอนสแตนติโนเปิล [The Journey to Constantinople]	31
5 คอนสแตนติโนเปิลและเอเดรียโนเปิล [Constantinople and Adrianople]	35
6 อัคคาและบาห์จี [Akká and Bahjí]	40
อภิธานศัพท์ [Glossary]	84
บรรณานุกรม [Bibliography]	87

บทนำ [Introduction]

ความคิดของคนรับใช้ผู้หนึ่งที่รวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับพระชนม์ชีพของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร(พระบาฮาอุลลาห์) ก่อตัวขึ้นในวันฉลองบุญสิบเก้าวัน วันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2518 (ค.ศ. 1975) นับเป็นความโชคดีที่ความคิดนี้ได้รับความเห็นชอบจากเพื่อนบาไฮที่รักหลายคนซึ่งให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ สิ่งที่ทำลำดับต่อมาคือ เริ่มมีการติดต่อกับบาไฮและครอบครัวที่น่าจะมีเรื่องราวที่บันทึกไว้โดยผ่านทางธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทย เพื่อนหลายคนตอบสนองคำขอร้องนี้และส่งบันทึกความทรงจำดังกล่าวมาให้ข้าพเจ้า ได้มีการศึกษาอย่างละเอียดและมีการพิจารณาเรื่องราวที่บันทึกเป็นความทรงจำเหล่านั้นและจัดลำดับการคัดเลือกตอนที่เหมาะสม บางเรื่องยังคงเค้าโครงเรื่องเดิมไว้ บางส่วนผ่านการสรุปและถอดความออกมาใหม่ นอกเหนือจากนี้ ผู้เขียนยังได้อ้างอิงหนังสือมากมายจากแผ่นพับที่พิมพ์แล้วและที่ยังเป็นต้นฉบับตัวเขียน ทั้งนี้เพื่อคัดเลือกและสรุปเรื่องราวต่างๆ เพื่อรวบรวมเป็นพระชีวประวัติของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร

บรรดาผู้ที่ได้รับพระพรในการเข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร บางท่านได้รับพระมหากรุณาธิคุณให้เข้าเฝ้าหลายโอกาส แต่มีเพียงบางท่านเท่านั้นที่บันทึกเหตุการณ์ไว้ ซึ่งทำให้การเตรียมประมวลเรื่องราวเล่มนี้เป็นไปอย่างยากลำบากและไม่สามารถครอบคลุมเรื่องราวได้ทั้งหมด เป็นที่คาดหวังว่าด้วยความพยายามของเพื่อนๆ รุ่นต่อไปในอนาคตจะช่วยให้เรื่องราวเหล่านี้มีรายละเอียดและความสมบูรณ์มากกว่านี้ หนังสือเล่มนี้พิมพ์ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2521 (ค.ศ. 1978) โดยสำนักพิมพ์บาไฮในเตหะราน แต่ในสองปีที่ผ่านมาได้รับการบริจาคเพิ่มอีกหลายเรื่อง

คนในยุคของพระบาฮาอุลลาห์รู้จักพระองค์ในพระนามแรกคือ มิร์ซา ฮุสเซน อาลีเยนุรี หลังจากทีพระองค์ทรงประกาศศาสนาในปี พ.ศ. 2406 (ค.ศ. 1863) ว่าสถานะของพระองค์คือพระศาสดาตามที่ประกาศไว้ก่อนหน้านี้แล้วโดย*พระบ๊อบ ซึ่งเป็นพระผู้ซึ่งทรงเสด็จมาก่อน ว่าทรงเป็นพระผู้แสดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าในยุคนี้ พระนามพระบาฮาอุลลาห์(ความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นเจ้า) เป็นที่รู้จักในประวัติศาสตร์ของศาสนาและในชุมชนบาไฮที่มีอยู่ทั่วโลก ส่วนบรรดาผู้ที่ได้รับพระพรในการได้เข้าเฝ้าพระองค์ในพระราชสำนักหรือศาสนิกชนทั่วไปมักจะขนานพระนามของพระองค์ด้วยพระสมญานามอื่นๆ เช่น พระผู้ทรงความงามอันอุดมพร พระผู้ทรงความงามมาแต่โบราณกาล พระผู้ทรงความสมบูรณ์อันอุดมพร คำนำหน้าพระยศด้วยพระนามอื่นๆ นั้นถูกรงโดยท่านศาสนิกบาลของศาสนาบาไฮในหนังสือ *God Passes By* ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของศาสนาบาไฮในศตวรรษแรก ย่อหน้าหนึ่งที่ยกมาเป็นตัวอย่างคือ “พระองค์ผู้ซึ่งสภาวะแวดล้อมทำให้พระองค์ต้องอ้างไว้ซึ่งราชอาณาจักรอันเรืองรองที่หนักหน่วงเกินกำลัง พระผู้เช่นนั้นมิใช่ใครอื่น คือพระผู้ที่คนรุ่นลูกหลานจะแซ่ซ้องสรรเสริญ, พระผู้ซึ่งศาสนิกชนจำนวนนับไม่ถ้วนยอมรับแล้วว่า

ทรงเป็นพระผู้พิพากษา, พระผู้ประทานกฎและทรงไถ่ถอนบาปแก่มนุษย์ชาติ, พระผู้ทรงจัดโลกทั้งมวล, พระผู้ทรงประสานบุตรหลานของมนุษย์, เป็นพระผู้ทรงเริ่มสหัสวรรษที่เฝ้ารอกันมานาน, พระผู้ทรงจัด "วัฏจักรใหม่แห่งจักรวาล", พระผู้ทรงสร้างสันติภาพอันยิ่งใหญ่, พระผู้เป็นแหล่งกำเนิดแห่งความยุติธรรมอันยิ่งใหญ่ที่สุด, พระผู้เป็นผู้ป่าวประกาศการเข้าสู่ศักราชของมนุษย์ชาติทั้งมวล, พระผู้สร้างระบบโลกใหม่, และ พระผู้ดลบันดาลใจและผู้ที่ก่อตั้งอารยธรรมแก่โลก"

เราได้ประจักษ์ว่าเรื่องราวเหล่านี้มีสองสถานะที่พระศาสดาหรือพระผู้ทรงแสดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าทุกพระองค์ต้องมี พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงบรรยายเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ในพระคัมภีร์ คีตาบี-อิกาน ไว้ว่า 'หนึ่งคือสถานะแห่งนามธรรมและเอกภาพที่แท้ ในแง่นี้หากเจ้าเรียกพระศาสดาทั้งหมดด้วยพระนามเดียวกัน... เจ้ามิได้หลงไปจากสัจธรรม... เพราะแต่ละพระองค์ต่างก็เรียกประชาชนของโลกให้มายอมรับเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า.... โดยการเปิดเผยพระธรรมของพระศาสดาเหล่านี้ พระนามตลอดจนคุณลักษณะก็เป็นທີ່ประจักษ์แก่โลก' จากการได้ประจักษ์ในทัศนคติที่มีต่อพระบาฮาอุลลาห์และศาสนิกชนที่เป็นเพื่อนร่วมทางรวมถึงบรรดาผู้แสวงบุญตลอดจนได้เห็นความเคารพและการพลีตนต่อพระองค์อย่างท่วมท้นแล้ว ทำให้เราตระหนักรู้สถานะเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงพระราชทานแด่เหล่าศาสนทูตที่ทรงเลือกสรรแล้ว หลายเรื่องอันมีคุณค่าที่บรรยายเกี่ยวกับพระบาฮาอุลลาห์ในช่วงที่พระองค์ทรงเปิดเผยพระวามะของพระผู้เป็นเจ้าออกมาเป็นบทสวดมนต์ พระวามะและสาส์น เราได้เห็นอำนาจอันสูงสุดและพยานภาพที่หลากหลายไหลผ่านมาจากพระองค์เพียงแค่แวบเดียว ทั้งยังได้เห็น "ความบริบูรณ์และพระจริยวัตรที่เรียบง่ายของพระองค์... ข้าพเจ้าไม่สามารถควบคุมในยามที่ตนเองมีความสมบูรณ์พูนสุขหรือความระทมทุกข์" ต่อหน้าที่ประทับของ "พระผู้เป็นนายแห่งนามทั้งหลายและผู้สร้างสรรค์สวรรค์" กระนั้นก็ดี พยานหลักฐานของสถานะแรกซึ่งเชื่อมพระองค์กับพระศาสดาที่เสด็จมาก่อนหน้าก็ได้รับการอธิบายด้วยความรู้อันเหลือล้นของพระองค์โดยที่พระองค์มิได้หวังสิ่งใดจากการสื่อซึ่งเป็นวิสัยที่เราพบเห็นจนเคยชิน ทั้งนี้เพราะว่าพระองค์ทรงแค่ตระหนักโดยไม่ต้องทรงพยายามและทรงทราบความคิดผู้อื่นตลอดจนเหตุการณ์ที่กำลังเกิดได้อย่างทันทีทันใด *พระอับดุลบาฮา ผู้เป็นบุตรของพระองค์ให้อธิบายเกี่ยวกับอุบัติการณ์นี้ไว้ในหนังสือ "ตอบคำถามบางข้อ" ไว้บางส่วนว่า "เนื่องจากว่าสารัตถะอันทรงความศักดิ์สิทธิ์ พระผู้ทรงแสดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าได้รายล้อมแก่นสารของสรรพสิ่งที่ทรงสร้างขึ้น ทั้งยังอยู่เหนือและสถิตอยู่ในคุณลักษณะและเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้น ความรู้ของพระศาสดาเหล่านั้นจึงเป็นความรู้ที่มาจากสวรรค์ คุณลักษณะเหล่านี้เหล่าพระศาสดาได้มาโดยไม่ต้องแสวงหากล่าวได้ว่าพระศาสดาทุกพระองค์ต่างทรงได้รับเป็นของขวัญอันทรงความศักดิ์สิทธิ์เปิดเผยมาจากสวรรค์ (หน้า 157-8) และท้ายที่สุดนี้ มีหลายกรณีที่เรื่องราวหลายตอนที่พระผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าเลือกสรรแล้วทรงแสดงให้เห็นพยานภาพ *พระอับดุลบาฮาได้อธิบายไว้ว่า "พระผู้ทรงแสดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าอันทรงความศักดิ์สิทธิ์ทรงเป็นที่มาของความมหัศจรรย์และเป็นพระผู้ริเริ่มสัญญาอันน่าอัศจรรย์ใจ

สำหรับพระศาสดาแล้ว สิ่งที่เราเห็นว่ายากและสุดวิสัย เหล่าพระศาสดาสามารถดลบันดาลให้กลายเป็นสิ่งที่เป็นไปได้และทำได้ง่ายด้วย โดยอาศัยอำนาจเหนือธรรมชาติซึ่งสุดที่เราจะล่วงรู้ได้ เหล่าพระศาสดาจึงทรงมีอิทธิพลต่อโลก แต่สำหรับพระผู้ทรงแสดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าแล้ว ความมหัศจรรย์และสัญญาณอันน่าพิศวงเหล่านี้กลับไม่มีความสำคัญ ทั้งนี้เพราะถ้าเราให้ความมหัศจรรย์ที่เห็นเป็นข้อพิสูจน์อันสำคัญแล้ว ข้อพิสูจน์และการโต้แย้งก็ยังคงมีตกค้างอยู่ในหมู่ผู้ที่รู้เห็นการพิสูจน์นั้นต่อไปอีก (คัดมาจากแหล่งเดียวกันหน้า 100)

สถานะที่สองของพระศาสดาถูกแสดงอย่างชัดเจนในรูปลักษณะของมนุษย์

ผ่านทางเรื่องราวเหล่านี้ “เป็นสถานะที่มีความเด่นออกมาจากสิ่งสร้างสรรค์อื่นๆ ในโลกแตกต่างในด้านขีดจำกัด ในแง่นี้ พระผู้แสดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าจึงมีบุคลิกลักษณะที่เด่นเฉพาะตัว กล่าวคือ ทรงมีราชอาณาจักรที่ถูกกำหนดให้ไว้อย่างเฉพาะเจาะจง...” (คิตาบิ อีคาน หน้า 176) แม้จะได้รับบรมเดชาภาพ อำนาจหน้าที่ และพยานภาพอย่างยากที่จะเข้าใจได้ กระนั้นก็ดี เมื่อทรงอยู่ในหมู่บรรดาเหล่าผู้แสวงบุญและคณะผู้ติดตาม พระบาฮาอุลลาห์ทรงแสดงออกซึ่งความเมตตารักใคร่ อารมณ์ขันและความเรียบง่ายอย่างหาที่เสมอเหมือนมิได้ ส่งผลให้เกิดแรงกระตุ้นและแรงดลบันดาลใจแก่พวกเรา พระองค์ทรงเหมือนกับบิดาที่มีความกรุณา พระองค์ทรงเลี้ยงดูอุ้มชูบุตรหลานอย่างรอบคอบและอ่อนโยน ทรงให้คำแนะนำแก่มนุษย์ตามระดับความเข้าใจ ศักยภาพ และสถานะทางจิตวิญญาณของแต่ละคน ด้วยการปราศรัยกับแต่ละคนตามครรลองที่กล่าวมานี้ทำให้ทุกคนได้รับพระมหากรุณาธิคุณโดยทั่วกัน

นี่คือความเมตตารักใคร่ที่พระองค์ทรงแสดงออก

แก่จิตวิญญาณแต่ละดวง

ทำให้แต่ละคนกล่าวอ้างว่า

เรามีพระองค์เป็นพระผู้เป็นนาย เป็นพระส่วนตัวของเรา พระองค์ทรงเป็นของเรา

โดยเฉพาะ

เป็นไปตามพระวณะของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรที่ทรงลิขิตพระอรรถาธิบายไว้อย่างเหมาะสมที่สุดในพระคัมภีร์ คิตาบิ-อีคาน ว่า “เราเป็นเพื่อนที่เมตตากรุณาที่สุด เป็นมิตรที่มีความอดทนและเมตตารักใคร่มากที่สุด ในมวลหมู่คนยากจนเราเฝ้าหาความสัมพันธ์อันเปี่ยมล้นด้วยมิตรภาพ และในหมู่ผู้ประเสริฐและนักปราชญ์เราตั้งอยู่ในความสมถะและพ่อนปรน”

หมายเหตุและกิตติกรรมประกาศ [Notes and Acknowledgements]

พระวณะของพระบาฮาอุลลาห์ในหนังสือเล่มนี้มีได้มาจากถ้อยพระวณะจากพระบาฮาอุลลาห์โดยตรง เป็นแค่พระวณะที่เหล่าผู้แสวงบุญและคนอื่นๆ ย้อนรำลึกถึงและบันทึกเป็นภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และเป็นลำดับเหตุการณ์ในวิถีพระชนม์ชีพอันเต็มไปด้วยเรื่องราวต่างๆ ของพระบาฮาอุลลาห์นับตั้งแต่ทรงประสูติที่กรุงเตหะรานเมื่อปี พ.ศ. 2360 (ค.ศ. 1817) จนกระทั่งเสด็จสวรรคตในปี พ.ศ. 2435 (ค.ศ. 1892) ที่คฤหาสน์บาห์จีใกล้เมืองคุกในอัคคา ย้อนไปตั้งแต่ที่พระองค์ทรงอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มั่งคั่ง เมื่อครั้งยังทรงมีความสะดวกสบายจนกระทั่งทรงถูกขังอย่างไม่เป็นธรรมอย่างกะทันหันในคุกชื่อ สียาห์ ซาล ที่มีดมัวและสกปรกในกรุงเตหะราน จากนั้นทรงถูกเนรเทศไปจากบ้านเกิดเมืองนอนอย่างถาวรในปี พ.ศ. 2396 (ค.ศ. 1853) ดินแดนแห่งแรกที่ถูกเนรเทศไปคือกรุงแบกแดด ณ เมืองนี้พระองค์ทรงประกาศราชศาสนกิจในอุทยานเรชวานในปี พ.ศ. 2406 (ค.ศ. 1863) จากนั้นทรงถูกเนรเทศไปยังชายแดนทางตะวันตกของอาณาจักรออตโตมานในกรุงเอเดรียโนเปิล ต่อมาก็ทรงถูกเนรเทศไปสู่ "คุกมหาโหด" ในปี พ.ศ. 2411 (ค.ศ. 1868) เหตุการณ์ช่วงนี้มีได้ถูกบันทึกรวมในหนังสือเล่มนี้ แต่ได้รับการบันทึกเป็นเอกสารในหนังสือ หรือในประวัติศาสตร์ ในหนังสือชื่อ *God Passes By* ซึ่งเขียนโดยท่านศาสนิกบาลของศาสนาบาไฮ และบางส่วนในหนังสือ *The Dawn-Breakers* เรื่องส่วนใหญ่เกี่ยวกับพระบาฮาอุลลาห์ยังไม่ได้รับการตีพิมพ์ทั้งหมด

ขอขอบคุณบรรดาผู้ที่ได้ช่วยมอบเรื่องราวที่ได้รับผ่านมาทางญาติพี่น้องดังมีรายนามต่อไปนี้

Abu'l-Qásim Afnán
Aḥmad-i-Asbaqí
Dr Amín Jadhdháb
Dr 'Aṭá'u'lláh Nadí'mí Shírází
'Aṭá'u'lláh Nuṭqí
'Aṭá'u'lláh Sírús
Faraydún Raḥímí
Habib Taherzadeh
'Izzat-i-Ṭabíbí Najafábadi
Jalál Nakhjavání
Jalál Nuṭqí (Humáyúní)
Dr Mihdí Samandarí

ข้าพเจ้าขอขอบคุณ คุณ Karayoon และ คุณ Robert Crerar อย่างสุดซึ้งที่ได้
ช่วยแปลจากภาษาเปอร์เซียเป็นภาษาอังกฤษ

ตอนจบของแต่ละเรื่องจะระบุชื่อผู้เขียนหรือผู้ที่ส่งบทความมาให้ ส่วน
รายละเอียดจะปรากฏในบรรณานุกรมซึ่งอยู่ในส่วนท้ายหนังสือ สำหรับเรื่องที่ Nabíl-
i-A'zam เป็นผู้เขียนแต่ยังไม่พิมพ์จะบันทึกไว้แค่ในนามของ "นาบิล"

1

ตอนทรงพระเยาว์

[Childhood and Early Life]

[ระหว่างปี พ.ศ. 2360-2386 (ค.ศ. 1817-1843)]

1

พระอับดุลบาฮาเล่าเรื่องเกี่ยวกับพระบาฮาอุลลาห์ขณะทรงพระเยาว์และเมื่อทรงเจริญพระพรรษาเป็นเยาวชนไว้ดังนี้

มารดาของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรตั้นต้นยืนดีในองค์พระบาฮาอุลลาห์อย่าง ยิ่งจนไม่สามารถเก็บความรู้สึกประหลาดใจกับพระจริยวัตรของพระองค์ได้ ท่าน กล่าวว่ “เด็กคนนี้ไม่เคยร้องไห้ ไม่เหมือนกับเด็กอ่อนคนอื่นซึ่งร้องไห้ กรีดร้องและ ไม่อยู่นิ่งในช่วงที่ยังแบเบาะ”

2

เมื่อพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรตมีพระชนมายุห้าหรือหกชันษา พระองค์ทรง พระสุบิน ทรงเล่าความฝันนั้นให้บิดาฟังดังนี้ พระองค์พบตนเองอยู่ในอุทยาน มีนกตัว ใหญ่หลายตัวมารายล้อมตามจิกพระองค์แต่พวกมันก็ไม่สามารถทำอันตราย พระองค์ได้ จากนั้นพระองค์ก็ไปทะเลและในขณะที่กำลังว่ายน้ำ มีนกในอากาศและฝูง ปลาในทะเลตามมาจิกและหมายทำร้ายพระองค์แต่พระองค์กลับมิได้รับอันตรายแต่ อยางใด

บิดาของพระองค์เรียกโหรที่มีชื่อเสียงมาทำนายความฝันนี้ โหรทำนายว่ “ความฝัน นี้บอกเหตุว่เด็กคนนี้จะเป็นผู้สถาปนาศาสนาอันยิ่งใหญ่ ผู้นำและนักปราชญ์ทั่ว โลกจะโหมติเตียน แต่พวกเขาก็จะไม่สามารถทำร้ายเขาได้เหมือนกับที่ฝูงนกและฝูง ปลาไม่อาจทำอันตรายเขาได้ เขจะมีชัยชนะเหนือเขาเหล่านั้นทั้งหมด”

3

เมื่อพระบาฮาอุลลาห์ทรงเจริญพระชันษาได้เจ็ดชันษา วันหนึ่งมารดาของพระองค์ สังเกตดูลักษณะบุคลิกอันสง่างามของพระองค์ในขณะที่พระองค์ทรงพระดำเนินไป มาและให้ข้อสังเกตว่ “พระองค์มีพระวรกายที่ค่อนข้างเตี้ย” แต่บิดาของพระองค์ ตอบว่ “นั่นไม่ใช่สิ่งสำคัญ เธอไม่ตระหนักในศักยภาพและความสามารถของ พระองค์หรือ? แล้วพระปรีชาญาณของพระองค์! ความหยั่งรู้ของพระองค์ที่มีมาก ขนาดนี้เล่า! พระองค์ทรงเป็นเสมือนเปลวเพลิง แม้อายุยังน้อยขนาดนี้พระองค์ก็ทรง ล้ำหน้าผู้ที่มีวุฒิภาวะสูงแล้ว”

เมื่อมีการหารือเพื่อหาทางออกแก่ปัญหาที่ยากและดูเหมือนจะไม่มีใครสามารถแก้ไข

ได้แล้ว พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรก็จะช่วยหาทางแก้ไขปัญหาให้¹

4

ขณะที่ยังเป็นเด็ก พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรได้ทรงเฝ้าสังเกตการณ์ขณะที่เจ้าหน้าที่ศุลกากรของรัฐบาลออกคำสั่งเรียกเก็บภาษีจากบิดาของพระองค์อย่างเหี้ยมโหดและไม่เป็นธรรมในสามโอกาส พระองค์ไม่สามารถทนดูความอยุติธรรมเช่นนั้นได้ ทรงขึ้นมาขณะที่ยังทรงพระเยาว์เป็นเวลาสองวันจนถึงกรุงเตหะราน พอเสด็จไปถึงพระองค์ก็ทรงหาทางปลดเจ้าหน้าที่ศุลกากรที่อยุติธรรมและกดขี่คนนั้น ออกจากตำแหน่ง พระองค์ทรงหาคำร้องและเขียนขอให้ทางการเลิกจ้างเจ้าหน้าที่คนนั้น จากนั้นจึงเดินทางกลับมาหาบิดามารดาของพระองค์²

5

วันหนึ่งพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรซึ่งขณะนั้นยังทรงพระเยาว์ได้ไปร่วมงานชุมนุมซึ่งจัดโดย มีร์ซา นาซา อาลี ซึ่งเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณที่ได้รับความเคารพอย่างสูงในราชสำนักของพระเจ้า มุฮัมหมัด ซาห์ มีร์ซา นาซา อาลี ได้รับความเคารพนับถือในราชสำนักนี้ในระดับที่มากกว่า ฮัจจี มีร์ซา ออกาซี ผู้ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี ณ ที่ชุมนุมแห่งนั้น มีการอภิปรายกันจนถึงขั้นที่ มีร์ซา นาซา อาลี ประกาศคำกล่าวอ้างว่า “ข้าพเจ้าจะเป็นคนท้ายสุดที่จะได้อยู่ในทำเนียบการเรียนรู้ความเชื่อทางศาสนา การสืบทอดตำแหน่งในทำเนียบจะสิ้นสุดลงที่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าได้บรรลุถึงสถานะนี้แล้ว แม้กระทั่งถ้าองค์พระเยซูคริสต์ทรงปรากฏพระองค์ให้เห็นในทันทีทันใดที่ประตูทางเข้า ก็ไม่มีผลทำให้ข้าพเจ้าละสถานะนี้ได้”

ทุกคนยกเว้นพระบาฮาอุลลาห์พยักหน้าและพิมพ์ว่าเห็นด้วย พระบาฮาอุลลาห์ทรงถาม มีร์ซา นาซา อาลี ว่า “จินาเบ ฮาซิม เราขอถามท่านและขอให้ท่านตอบด้วยความจริง คำถามคือ โดยที่ไม่บอกกล่าวท่านล่วงหน้า ถ้าท่านนี้ถูกเปิดออกและเพชรฆาตประจำราชสำนักนี้เข้ามา มีดาบอยู่ในมือและก้าวเข้ามาหาท่าน อุบัติการณ์นี้จะมีผลต่อสภาวะทางจิตของท่านไหม?”

มีร์ซา นาซา อาลี หยุดคิดตรึกตรองชั่วครู่แล้วตอบว่า “ใช่ มีผลต่อข้าพเจ้า”

พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสว่า “ถ้าเป็นเช่นนั้นท่านก็ไม่ควรประกาศคำที่อวดอ้างนั้น”³

¹ Ishráq-Khávarí หน้า 62,65,67)

² บันทึกตามที่ได้รับฟังมาจาก *พระอับดุลบาสา ของ ดร.คียาห์ แบคคาดี ยังไม่ได้พิมพ์

³ นาบิล

6

ใน ยัลรูด ซึ่งเป็นจังหวัดหนึ่งของเมืองมาซินดาราณ มีราชบัณฑิตที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง มีนามว่า ชิค มุฮัมหมัด ทากี บางครั้งมีลูกศิษย์ที่ศึกษาวิชาการศาสนาและนักเทววิทยาที่เขาสอนรายล้อมเขานับจำนวนเป็นพันหรือกว่านั้นมาถามเขาเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ เย็นวันหนึ่ง ขณะที่อยู่กับลูกศิษย์สองสามคน ชิค มุฮัมหมัด ทากี ให้พวกเขาอธิบายพระธรรมคำสอนที่มีในจาริตประเพณีมาแต่ดั้งเดิมชื่อพระธรรมบทฮาดีธ พวกเขาเสนาความคิดเห็นหลายประการแต่ ชิค มุฮัมหมัด ทากี ก็ยังไม่พอใจกับคำตอบเหล่านั้น ในโอกาสนั้น พระบาฮาอุลลาห์ซึ่งหยุดแวะที่เมืองยัลรูด ในบางครั้งและมักจะติดต่อกับ ชิค มุฮัมหมัด ทากี ก็ทรงอยู่ ณ ที่นั่นด้วย ชิค มุฮัมหมัด ทากี จึงถือโอกาสนั้นทูลขอให้พระองค์อธิบายเกี่ยวกับพระธรรมบทดังกล่าว คำเฉลยโดยพระบาฮาอุลลาห์ทำให้ราชบัณฑิตผู้ยิ่งใหญ่ผู้นี้ถึง ในวันถัดมา ชิค มุฮัมหมัด ทากี กล่าวตติงลูกศิษย์เหล่านั้นว่า “เราได้สอนและให้การศึกษากับพวกเขาเป็นเวลาไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าปีแล้ว แต่พวกเขาก็ยังไม่สามารถสืบลายความหมายของพระธรรมบทฮาดีธได้ ต่างกับเยาวชนที่ยังไม่ได้โพกศีรษะที่ให้คำอธิบายอย่างกระจ่างแจ้ง” ⁴

7

พระผู้ทรงความงามมาแต่โบราณกาลเป็นเจ้าของที่ดินในหมู่บ้านชื่อ อุซ อีซา ซึ่งอยู่ใกล้กรุงเตหะราน หมู่บ้านแห่งนี้ขึ้นชื่อว่ามีสภาพภูมิอากาศดี วันหนึ่ง เมื่อนายกรัฐมนตรีชื่อ มีร์ซา ออกลัสซี เดินทางผ่านหมู่บ้านนี้ เขาติดใจในความงามของที่ดินจึงเสนอขอซื้อจากพระบาฮาอุลลาห์ พระบาฮาอุลลาห์ทรงตอบว่า “เรายินดีตกลงขายให้ท่านถ้าที่ดินผืนนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของเราแต่เพียงผู้เดียว เพราะในสายตาของเรา ไม่เฉพาะหมู่บ้านเล็กๆ เพียงแค่นี้เท่านั้น ต่อให้เป็นโลกทั้งโลกที่เสื่อมสลายได้นี้ก็ไม่มีค่าในสายตาของเราและเราก็ไม่ยึดติดกับมัน อย่างไรก็ตาม ยังมีเด็กที่ยังเยาว์วัยอีกหลายคนที่ยังรวมเป็นเจ้าของที่ดินผืนนี้กับเราด้วย ขอให้ท่านไปปรึกษากับพวกเขาดู ถ้าพวกเขายินยอมขายเราก็จะขายให้ตามที่ท่านเสนอมา” ⁵

⁴ Ishráq-Khávarí หน้า 65-6

⁵ นาบิล อาซาม หน้า 83-4

8

ก่อนการประกาศศาสนาของ*พระบ๊อบในปี พ.ศ. 2387 (ค.ศ. 1844) พระบาฮาอุลลาห์ทรงประทับอยู่ที่กรุงเตหะราน แต่ในช่วงระหว่างฤดูร้อนพระองค์มักจะประทับอยู่ที่ มอ มาซาลิ ใน เมืองชิมราน บางครั้งพระองค์ก็จะไปพำนักอยู่ที่เมือง บาเกอที่ แคว้นนุร์ ปีหนึ่งพระองค์ทรงพำนักอยู่ที่ มอ มาซาลิ ในอุทยานที่มีชื่อว่า "อุทยานแห่งฮัจจี บาเกอ" ณ ที่นั้นพระองค์ทรงประทับอยู่ในบ้านสามชั้นซึ่งสามารถมองเห็นทะเลสาบเล็กๆ ในบริเวณนั้นได้ กลางลานบ้านแห่งนี้มีแท่นหินที่รายล้อมด้วยพืชผัก บางโอกาส จะมีกระโจมปักอยู่ในกลางลานนี้เพื่อให้บรรดาเพื่อนๆ จำนวนประมาณหนึ่งร้อยห้าสิบคนมารวมตัวกันที่สวนเล็กๆ แห่งนี้ พระผู้ทรงความงามอันอุดมพร มักจะทรงตรัสถึงสถานที่แห่งนี้อยู่เสมอ ⁶

⁶ สารของ *พระอับดุลบาฮา ถึง Bashír-i-Iláhí, 16 Dhi'l-Hijjáh, AH 1337

2

ประสบการณ์ของบาบีและการถูกเนรเทศจากอิหร่าน

[Experiences as a Bábí and Exile from Írán]

[ระหว่างปี พ.ศ. 2387-2396 (ค.ศ. 1844-1853)]

9

หลังจากการประกาศศาสนาของ*พระบ๊อบไม่นาน พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรได้ทรงประกาศข่าวสารของ*พระบ๊อบแก่ประชาชนในมาซินดาราน นักพรตที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งในจังหวัดนี้ส่งบุตรชายที่เป็นลูกศิษย์ที่ดีเด่นไปยังเมือง ดาการา เพื่อสืบเสาะหาพระบาฮาอุลลาห์และเพื่อท้าทายคำสอนของพระองค์ แต่เมื่อพวกเขาฟังคำอธิบายอย่างละเอียดของพระองค์ในการประชุมครั้งแรก พวกเขาก็เกิดความจับใจ ยอมรับพระองค์ มอบตนรับใช้พระองค์ และไม่ยอมกลับไปหาอาจารย์เดิมอีกเลย ข่าวการยอมรับพระบาฮาอุลลาห์แพร่กระจายไปทั่วจังหวัดอย่างรวดเร็ว เปิดทางนำให้อีกหลายคนไปสู่การยอมรับศาสนาของ*พระบ๊อบ ⁷

10

มีสานุศิษย์แปดสิบเอ็ดคนเป็นแขกของพระผู้ทรงความงามมาแต่บรมโบราณมาร่วมชุมนุมที่เมืองบาแดซ นับแต่วันแรกที่มาถึงจนถึงวันที่แยกย้ายกันกลับ ไม่มีใครได้รับอนุญาตให้บริจาคทรัพย์สินของตนเพื่องานนี้ ⁸

11

วันหนึ่งที่เมืองอามูล ขณะที่พระบาฮาอุลลาห์อยู่ในระหว่างการเดินทางไปเยี่ยมบาบีศาสนิกชนซึ่งขณะนั้นถูกขังที่ ซิค ทาบาชี พระองค์และผู้ร่วมเดินทางได้แก่ มุลลาห์ บาเกรเรอ ทับริซ, ฮัจจี มีร์ซา จานี จากเมืองคาซาน และน้องชายต่างมารดาคือ มีร์ซา ยาห์ยา ถูกเจ้าหน้าที่รัฐบาลจับ นักบวชต่างพากันโห่ร้องให้ประหารพวกเขาเกิดความวุ่นวายจนผู้รักษากรแหันท่านผู้ว่าราชการจังหวัดต้องเข้ามาช่วยผ่อนคลายสถานการณ์ เพื่อรอเวลาจนกว่าท่านผู้ว่าราชการจังหวัดจะกลับมา ผู้รักษากรแหันท่านผู้ว่าราชการจังหวัดจึงถ่วงเวลาด้วยการสั่งการให้ลงโทษด้วยการโบยฝ่าเท้าผู้ที่ถูกจับทั้งหมด ถึงตอนนี้ พระบาฮาอุลลาห์จึงออกربتแทนกลุ่มว่า "พวกเขาเป็นแค่มิตรร่วมเดินทางของเราเท่านั้น พวกเขาจึงไม่มีความผิด จงลงโทษเราแทนที่จะลงโทษพวกเขา" พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรจึงทรงถูกโบยที่ฝ่าพระบาทอย่างหนักจนพระโลหิตไหล ⁹

⁷ นาบิล อาซาม หน้า 79

⁸ นาบิล อาซาม หน้า 211

⁹ นาบิล อาซาม หน้า 265-8

12

วันหนึ่งที่กรุงเตหะราน ท่านนายกรัฐมนตรี มีซาร์ ทากิ คาน ขอให้พระบาฮาอุลลาห์ ทรงอธิบายความหมายของพระธรรมบทนี้ : “ไม่มีความแห้งหรือความเปียกใดที่ไม่ได้ รับการเปิดเผยไว้ในพระคัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้า” (อ้างถึงพระคัมภีร์กุรอ่าน : 6.59) พระบาฮาอุลลาห์ทรงเฉลยพระธรรมบทนี้ไว้ดังนี้ : “หมายความว่าทุกสิ่งทุกอย่างได้ ถูกรวมอยู่ในกุรอ่าน” ท่านนายกรัฐมนตรีจึงทูลถามว่าในพระคัมภีร์กุรอ่านมีสิ่งใดที่ เกี่ยวข้องกับตัวเขาบ้างไหม? พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสตอบว่า “ ในพระคัมภีร์นั้น กล่าวเกี่ยวกับตัวท่านไว้ว่า : ถ้าหากเจ้าคือ ทากิ(ผู้โง่เขลา) ข้าพเจ้าขอหลบหนีท่าน ไปขอลี้ภัยอยู่ภายใต้พระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้า...” (19.18) ความหมายโดยนัย ของพระธรรมบทนี้ที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงเฉลยนี้ไม่ได้ทำให้ใจของ ซาร์ ทากิ คาน สงบลง เขาซ่อนความรู้สึกโกรธไว้และทูลถามต่อไปอีกว่า “ แล้วที่เกี่ยวกับบิดาของ ข้าพเจ้าเล่า พระคัมภีร์กุรอ่านกล่าวไว้ว่าอย่างไร?” พระบาฮาอุลลาห์ทรงเฉลยว่า “บิดาของท่านถูกอ้างถึงในพระคัมภีร์นี้ในตอนที่ยืนยันไว้ว่า : “พระผู้เป็นเจ้าทรงทำ พระปฏิญญากับเราว่าอย่าให้เราเชื่อพระศาสดาผู้ส่งสารองค์ใดจนกว่าพระองค์จะนำ กอบัน(การพลีตน) ที่เพลิงจะกลืนกิน” (3.179) คำเฉลยนี้ทำให้ มีซาร์ ทากิ คาน ขุน เคืองเป็นอย่างยิ่งเพราะบิดาของเขามีนามว่า กอบัน เป็นพ่อครัวของ กอเอม-มากาม ที่ทำอาหารกับเพลิงไฟ¹⁰

13

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงเล่าว่า “วันหนึ่ง *อามีร์ นิซาม ปรารภว่าเขา ปรารถนาจะเข้าเฝ้าเรา เขากล่าวในการพบกันอย่างไม่เป็นทางการว่า : “ข้าพเจ้า สำนึกดีว่า หากมิใช่เพราะพระองค์ได้ทรงยื่นมือช่วย มุลลาห์ ฮูเซนน์ และเหล่า สาธุศิษย์(ของ*พระบ๊อบ) ระหว่างที่พวกเขาถูกคุมขังอยู่ในป้อม ชิค ทาบาสี แล้ว พวกเขาก็คงจะไม่สามารถต้านกำลังของรัฐบาลในช่วงเจ็ดเดือนนั้นได้ อย่างไรก็ตาม เราไม่สามารถหยั่งรู้แรงจูงใจของพระองค์ที่เข้าไปช่วยในครั้งนั้น นำเสียดายที่พระเจ้า ซาห์และประเทศชาติมิได้รับประโยชน์จากกุศลกิจอันมากมายมหาศาลที่พระองค์ทรง พระราชทานให้ ข้าพเจ้าเพิ่งนึกคิดได้ว่าในเมื่อพระเจ้าซาห์ได้เสด็จไปยังเมืองอิสฟา ฮานแล้ว คงจะเป็นโอกาสอันดีที่พระองค์จะทรงพำนักอยู่ที่พระสฤปอันศักดิ์สิทธิ์ใน เมืองคาบิลลาเป็นการชั่วคราว ข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะมอบตำแหน่งรัฐมนตรีประจำ กระทรวงให้แก่พระองค์ในตอนที่เราจะเสด็จนิวัติกลับมา”

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรปฏิบัติเสด็จตำแหน่งทางการเมืองอย่างสุภาพ อย่างไรก็ดี พระองค์ทรงยอมรับคำแนะนำในเรื่องการเดินทางและหลังจากนั้นอีกสองสามวัน พระองค์ก็ทรงเดินทางไปจากเมืองคาบิลลา¹¹

¹⁰ นาบิล

¹¹ นาบิล อาซาม หน้า 434

14

ซิค ฮาซานนิ ชูนูชิ ซึ่งเป็นหนึ่งในสานุศิษย์ของ*พระบ๊อบย้ายถิ่นที่อยู่ไปยังเมืองคาบิลลาไม่นานหลังจากที่*พระบ๊อบได้ทรงประกาศพระวณะเหล่านี้ : “เจ้าจะต้องเดินทางไปยังคาบิลลาและอยู่ที่นั่นจนกว่าจะได้เห็นความงามของ พระฮุสเซน ที่อยู่ในคำมั่นสัญญาด้วยตาของเจ้าเอง นั่นคือโอกาสที่เจ้าจะนำความทรงจำกลับมาให้เราพร้อมกับน้อมอุทิศถวายความรักความบูชาของเราแด่พระองค์”

ในเมืองคาบิลลา ซิค ฮาซาน หาเลี้ยงชีพด้วยการเป็นเสมียน วันหนึ่ง (5 ตุลาคม พ.ศ. 2394) ค.ศ. 1851 ขณะที่เขาเดินผ่านประตูกำแพงพระสถูปของ อิหม่าม ฮุเซน เขาได้แลเห็นพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรเป็นครั้งแรก พระบาฮาอุลลาห์ทรงหันตรงมาหาเขาด้วยความเมตตาไร้ใคร ทรงจับมือเขาและทรงตรัสด้วยถ้อยทำนองอันทรงพลังและหวานหูว่า : “วันนี้เป็นวันที่เราตั้งใจให้ชาวเมืองคาบิลลารู้กันทั่วว่าเจ้าเป็นบาบี” พระบาฮาอุลลาห์ยังคงดาร์สต่อ ซิค ฮาซาน ในขณะที่เดินไปตามถนนย่านตลาด มีช่วงหนึ่งที่ทรงตรัสในขณะที่ ซิค ฮาซาน ยังไม่ทันตั้งตัว ว่า “จงขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าที่เจ้าได้มาอยู่ที่นี่จนกระทั่งได้เห็นความงามของ พระฮุสเซน ที่อยู่ในคำมั่นสัญญาด้วยตาของเจ้าเอง”

ซิค ฮาซาน รู้สึกสะพรึงด้วยความเกรงขามเมื่อหวนระลึกถึงพระวณะเดียวกันนี้ที่ดาร์สโดย*พระบ๊อบ จากนั้นเขาจึงรู้สึกปิติเป็นอย่างยิ่งจนแทบจะควบคุมตนเองมิได้¹²

15

บาฮียะห์ คาร์นัม ธิดาของพระบาฮาอุลลาห์ เล่าเกี่ยวกับเหตุการณ์เมื่อตอนที่ท่านมีอายุเพียงหกขวบ ดังนี้ :

พวกเราอยู่ที่บ้านในต่างจังหวัดในช่วงที่บิดาของข้าพเจ้าไม่อยู่ ขณะนั้นมีเยาชนบาบีที่มีอาการคลุ้มคลั่งพยายามปลงพระชนม์ของพระเจ้าซาคี หันไดนั้น คนรับใช้คนหนึ่งรีบกระหืดกระหอบมาหามารดาของข้าพเจ้าด้วยความรู้สึกร้อนใจ เขาร้องว่า “ท่านนาย ท่านนาย! พระองค์ทรงถูกจับไปแล้ว ข้าพเจ้าเห็นพระองค์ทรงถูกจับไปแล้ว พระองค์ทรงเดินไกลหลายไมล์ ไม่มีฉลองพระบาทสวมใส่และมีโลหิตไหลที่พระบาทของพระองค์ พวกเขายื่นตีพระองค์ ฉลองพระองค์ทรงขาดวิน มีโซ่คล้องที่พระคอของพระองค์”

มารดาของข้าพเจ้าหน้าซีดแล้วซีดอีก พวกเราเด็กๆ ต่างอกสั่นขวัญแขวนและพากันร้องไห้ด้วยความขมขื่น¹³

¹² นาบิล อาซาม หน้า 24-5

¹³ คุณหญิงบลอมฟิวส์ หน้า 40-41

16

ขณะที่พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงถูกควบคุมตัวจากเมืองซาค์กันดิร ในแคว้นชิมราน(เป็นสถานที่ตากอากาศฤดูร้อนอยู่ทางตอนเหนือของกรุงเตหะราน)ไปยังคุกใต้ดินชื่อสียาซาล ระหว่างทางพระองค์ทรงเป็นเป้าของการถูกหัวเราะเยาะเย้ยและทรงถูกหมิ่นประมาท ทรงถูกขว้างปาด้วยก้อนกรวด กิ่งและไม้ หรือสิ่งอื่นๆ ที่ผู้มามุ่งดูจะหยิบฉวยได้ ในจำนวนนั้นมีหญิงชราคนหนึ่ง ในมือมีก้อนหินแต่เธอไม่สามารถเดินตามขบวนแห่ได้ทัน เธอจึงร้องขอผู้คุมให้เธอจะสามารถทำสิ่งที่เธอเชื่อว่าเป็นบุญกุศล พระบาฮาอุลลาห์ทรงทอดพระเนตรเห็นหญิงชราคนนั้น พระองค์จึงทรงขออนุญาตผู้คุมพระองค์ "ให้หญิงชราคนนั้นกระทำการสมตามที่ตั้งใจ" ¹⁴

17

พระอับดุลบาฮาได้พรรณนาอุบัติการณ์หนึ่งไว้ในสาส์น โดยสรุปดังนี้

เมื่อพระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่บรมโบราณได้ทรงเดินทางถึงกรุงแบกแดดเมื่อปี พ.ศ. 2394 (ค.ศ. 1851) มีเยาชนซึ่งเป็นหนึ่งในบรรดาบาปิสานิกชนที่มั่นคงชื่ออับดุล วาฮับ ได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ เขาขอให้พระบาฮาอุลลาห์ทรงแนะนำทางแก้บิดาของเขาซึ่งชื่อ ฮัจจี อับดุล-มาจิด ทันทิที่บิดาของเขาได้มาเข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ เขาก็มีศรัทธาในทันทีและกลายเป็นศาสนิกชนคนหนึ่ง

เมื่อถึงเวลาที่พระบาฮาอุลลาห์ต้องเสด็จกลับกรุงเตหะราน อับดุล วาฮับ ตั้งตารอโดยจะเดินทางไปกับพระองค์ด้วย แต่พระบาฮาอุลลาห์ทรงพระราชทานคำแนะนำว่า "เนื่องจากว่าเจ้าเป็นบุตรชายคนเดียวในครอบครัว เจ้าก็ควรจะอยู่กับบิดาของเจ้า การอยู่กับบิดาก็เหมือนกับได้เดินทางไปกับเราแล้ว"

หลังจากที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงจากไปกรุงเตหะรานไม่นาน อับดุล วาฮับ ก็เกิดความกระสับกระส่ายและเศร้าสลดใจ บิดาตระหนักดีถึงสาเหตุของความทุกข์โศกของเขา จึงบอกกับเขาว่า "โอ้ ลูกรัก! พ่อทนไม่ได้ที่จะต้องพรากจากเจ้าแม้เพียงชั่วขณะ แต่พ่อก็ไม่ต้องการหน่วงเหนี่ยวความประสงค์และความกระตือรือร้นของเจ้า เจ้าจะต้องเดินทางไปกรุงเตหะรานโดยด่วน"

เยาชน อับดุล วาฮับ มีความสุขสันต์อย่างยิ่งเมื่อเดินทางถึงกรุงเตหะรานหลังจากที่เขาพยายามปลงพระชนม์พระเจ้าซาค์ ยังไม่ทันที่เขาจะเข้าตัวเมือง เขาก็ถูกจับและถูกล่ามโซ่ตรวนที่คุกซียาซาล ณ จุดนี้เขาได้อยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระผู้ทรงความงามอันเป็นนิรันดร์ หลังจากนั้นอีกสองสามวัน เมื่อผู้คุมเข้ามาเรียกและนำเขาสู่ตะแลงแกง เยาชนผู้ฟ่องแผ้วคนนี้ก็ลุกขึ้น จมพิศพระหัตถ์ของพระผู้ทรงความงาม

¹⁴ นาบิล อาซาม หน้า 444-5

อันอดมพร กล่าวอำลาเพื่อนนักโทษและกระโดดโลดเต้นตลอดทางไปสู่การสละชีพเพื่อศาสนา

เมื่อข่าวนี้มาถึงบิดาของ अब्ดุล วาฮับ เขาหมอบกราบลงกับพื้นและกล่าวคำขอบพระคุณที่บุตรของเขาได้พลีชีพในหนทางของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงยิ่งใหญ่ 15

18

अब्باس ซึ่งเป็นคนรับใช้ของ ฮัจจี ชูเลมาน คาน (ผู้สละชีวิตให้ศาสนาจากเทียนที่จุดฝังในบาดแผลที่ถูกแทงตามร่างกาย) ยอมรับ*พระบ๊อบแต่หลังจากนั้นกลับทรยศต่อผู้เป็นนายของเขา เขาจะกล่าวโทษคนที่เป็นสานุศิษย์ของ*พระบ๊อบไม่ว่าเขาจะรู้จักเขาเหล่านั้นหรือไม่ก็ตาม เพียงแต่เขาแค่กล่าวว่าเขาเห็นคนนั้นคนนี้อยู่ในบ้านของนายของเขา ไม่ว่าคำกล่าวโทษนี้จะจริงหรือไม่ก็ตาม ผู้ที่ถูกกล่าวหาจำเป็นต้องหาเงินจำนวนมากมาจ่ายเพื่อจะได้รับอิสรภาพ ถ้าไม่มีจ่ายก็จะถูกประหารชีวิต

รัฐบาลยีนกรานให้ส่ง अब्باس ไปยังคุก(ซียาห์ ซาล) ซึ่งเป็นที่คุมขังพระบาฮาอุลลาห์ เพื่อหาหลักฐานมาพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงมีส่วนในการพยายามลอบปลงพระชนม์พระเจ้านาเซเรดิน ซาห์ अब्باس ได้รับคำรับประกันว่าหากทำการนี้สำเร็จเขาจะได้การปูนบำเหน็จจากพระมารดาของพระเจ้าซาห์ด้วยการได้รับพระราชทานเสื้อคลุมเกียรติยศ ทั้งยังจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พิทักษ์ส่วนพระองค์อีกด้วย

अब्باس เข้าๆ ออกๆ คุกแห่งนี้หลายครั้งหลายครา กระนั้นก็ตาม เมื่อใดที่เขามีโอกาสได้เข้าเฝ้าต่อหน้าพระพักตร์ของพระผู้ทรงความงามอันอดมพร ที่เขาทำได้ก็แค่ขยี้ตาทั้งสองข้าง จ้องพระพักตร์ของพระองค์ได้แค่เพียงแวบเดียว จากนั้นก็ให้คำสัตย์ปฏิญาณว่าเขาไม่เคยเห็นพระองค์มาก่อนเลย ¹⁶

19

วันหนึ่ง แกะอบถาดใหญ่จากพระเจ้านาเซเรดิน ซาห์ ถูกส่งลงมาให้เหล่านักโทษในคุกซียาห์ ซาล ซึ่งเป็นสถานที่คุมขังพระบาฮาอุลลาห์ เพื่อนักโทษรอให้พระผู้ทรงความงามอันอดมพรอนุญาตก่อนที่จะขอรับอาหารนี้ในส่วนของตน แต่พระองค์กลับทรงคืนของขวัญนี้ให้แก่ผู้คุม มีแต่ มีร์ซา ฮูเซนนี่ คูมี เท่านั้นที่แสดงความประสงค์จะรับประทาน นักโทษคนอื่นๆ ยอมรับการตัดสินพระหทัยของพระบาฮาอุลลาห์แม้ตนเองจะต้องรับสภาพไร้ซึ่งความสุข ¹⁷

¹⁵ Makátib-i-'Abdu'l-Bahá หน้า 407

¹⁶ นาบิล อาซาม หน้า 464-5

¹⁷ นาบิล อาซาม หน้า 462

20

พระอับดุลบาฮาเล่าเรื่องในขณะที่ยังเยาว์เรื่องหนึ่งดังนี้

ครั้งหนึ่งในช่วงที่พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงยังถูกจองจำ เราเฝ้าเคย้นเคยขอขอให้เราได้ไปพบกับพระองค์ ในที่สุด เราก็กฎพาไปยังคุกที่คุมขังโดยมีคนรับใช้คนหนึ่งนำไป หลังจากที่ถูกคุมขังทางสู่ที่คุมขังแก่เรา คนรับใช้ผู้นั้นก็แบกเราขึ้นบ่า เราเห็นทางลาดชันที่นำเราไปสู่บริเวณที่มีมืดมิด เราเริ่มลงบันไดซึ่งมีสองระดับสู่ทางเข้าเล็กๆ ครั้นแล้วตาของเราก็มองไม่เห็นอะไรเลย ทันทีที่เราเดินอยู่ที่กึ่งกลางชั้นบันไดเราก็ตกใจในพระสุรเสียงของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรว่า “อย่าพาท่านมาที่นี่” เราจึงหันหลังกลับและรอพบนักโทษอยู่ที่สนาม พวกผู้คุมนำพระบาฮาอุลลาห์ออกมาในสภาพที่ถูกล่ามโซ่พ่วงติดกับนักโทษคนอื่น โซ่เหล่านี้นั้นดูน่ากลัวเพราะมีน้ำหนักมากจนบาดเนื้อเป็นแผลกดทับ ทำให้พระองค์ทรงเคลื่อนไหวได้ยาก สำหรับเราแล้วช่วงนี้เป็นช่วงเวลาที่เราเศร้าและบาดเจ็บอย่างยิ่ง ¹⁸

21

จากบันทึกของท่านบาฮียะห์ คาร์นัม

ระหว่างที่ถูกคุมขังในคุกซียาห์ ซาล พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงประจักษ์หนักมากจนไม่สามารถเสวยพระกระยาหารที่แข็งกระด้างได้ มารดาของเรายังวิตกกังวลมาก หลังจากที่ถูกปล่อยตัวแล้ว ช่วงที่เดินทางไปกรุงแบกแดด มารดาของเรายพยายามหาอาหารที่เหมาะสมกับสภาพพระอนามัยของพระองค์ วันหนึ่งท่านหาแป้งทำอาหารมาได้นิดหน่อยและในที่พักกองคาราวานในคืนนั้นท่านทำขนมหวานให้พระองค์ แต่อนิจจา! ในความมืดมิดนั้นท่านใส่เกลือแทนที่จะใส่น้ำตาล จึงทำให้ท่านขนมนั้นไม่ได้ ¹⁹

22

เรื่องหนึ่งในสารานุกรม พระอับดุลบาฮาในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2458 (ค.ศ. 1915)ที่เล่าคือ*

ลูกประคำร้อยด้วยไข่มุกคือหนึ่งในบรรดาของล้ำค่าที่สุดในครอบครองของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรซึ่งในขณะนั้นมีค่า 10,000 *ทومان ได้รับการยกเว้นจากการถูกปล้น มุกแต่ละเม็ดมีขนาดเท่าเมล็ดเฮเซล ตรงกลางของมุกแต่ละเม็ดฝังด้วยมรกต หลังจากที่ได้รับสมบัติของเราถูกปล้นสะดมไปหมด เราจำต้องนำประคำสายนี้ไปจำนำได้เงินมา 1,000 *ทومان แต่เนื่องจากดอกเบี้ยที่ทบกับต้นแล้วสูงมากเราจึงไม่สามารถไถ่ถอนออกมาได้ ณ ปัจจุบัน หากเรายังครอบครองประคำสายนี้อยู่ จะขาย

¹⁸ ซากินี เล่ม 2 หน้า 206

¹⁹ คุณหญิงบลอมฟิวด์ หน้า 46-49

ในกรุงปารีสได้สูงถึง 100,000 * تومان

ที่มีค่ามากอีกชิ้นหนึ่งคือ หนังสือบทกวีอาฟิซ ซึ่งเขียนด้วยลายมือของ เมียร์ อิมมาด พระเจ้ามุฮัมหมัด-ซาห์ ส่งคนมาดูหนังสือและถามราคา พระผู้ทรงความงามอันอุดม พรตรัสว่า หนังสือเล่มนี้มี 12,000 บรรทัด แต่ละบรรทัดมีค่าหนึ่งอัศราฟิ(เหรียญทองคำ) ดังนั้นหนังสือเล่มนี้มีค่า 12,000 อัศราฟิ เมื่อพระมหากษัตริย์ทรงทราบราคานี้พระองค์ทรงตรัสว่า “เราสามารถตั้งกองทหารได้สองกองด้วยเงินจำนวนนี้”

อีกชิ้นหนึ่งคือ ดุอาเย เคอเมล์ ซึ่งเขียนไว้บนหนังสือในแบบกวีของซูฟี เป็นบทวิงวอนขอความกรุณาด้วยลายมือของโตะอิหม่ามอาลี ผู้เป็นบุตรของอาบู ทาลิบ ซึ่งมีชื่อเสียงเด่นในทุกยุคสมัย นักปราชญ์ในยุคนั้นรวมทั้งเมียร์ อิมมาด ประทับลายมือชื่อเพื่อรับรองว่าหนังสือเล่มนี้เขียนโดย อิหม่ามอาลี จริง นับเป็นสมบัติชิ้นโบราณซึ่งมีค่าอย่างประมาณมิได้

มีเครื่องเพชรนิลจินดาและสิ่งของมีค่าอีกมากมายที่อยู่ในความครอบครองของเรา แต่ทั้งหมดก็สูญหายไปหมด ทั้งๆ ที่เรามีสมบัติทางโลกเหล่านี้ แต่เราก็เดินทางมาถึงกรุงแบกแดดอย่างมือเปล่า ²⁰

²⁰ นานิล

3

สถานที่พักอาศัยในกรุงแบกแดดและที่สุเลมานียะห์

[Residence in Baghdád and Sulaymáníyyih]

[ระหว่างปี พ.ศ. 2396-2406 (ค.ศ. 1853-1863)]

หลังจากที่เดินทางจากอิหร่านตลอดเวลาสามเดือนในช่วงฤดูหนาว พระบาฮาอุลลาห์พร้อมผู้ติดตามและสมาชิกในครอบครัวก็เดินทางมาถึงกรุงแบกแดดเมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2396 (ค.ศ. 1853) ต่อไปนี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงสิบปีที่พระองค์พำนักอยู่ที่นั่น มีทั้งช่วงที่ทรงปลื้มใจไปกับบำเพ็ญเป็นนักพรตตามลำพังที่เทือกเขาสุเลมานียะห์ ในเขตเคอติสถาน เริ่มตั้งแต่เดือน เมษายน พ.ศ. 2397 (ค.ศ. 1854) จนถึงเดือน มีนาคม พ.ศ. 2399 (ค.ศ. 1856)

23

ครั้งหนึ่งท่านบาฮียะห์ คาร์นัม ผู้เป็นใบไม้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดได้กล่าวเกี่ยวกับสถานการณ์ขณะที่พำนักอยู่ที่กรุงแบกแดดไว้ดังนี้

ความยากลำบากภายใต้สภาพการถูกข่มขู่จนเสียอิสรภาพทำให้มารดาของเราคือท่าน อลีเยห์ คาร์นัม ซึ่งมีสุขภาพอ่อนแอต้องทำงานหนักอย่างเกินกำลัง บิดาของเราเศร้าใจอย่างมากกับสภาพความเป็นอยู่เช่นนี้จนบางครั้งพระองค์ก็ทรงช่วยทำอาหารทั้งก่อนและหลังการเสด็จไปบำเพ็ญพรตอยู่ที่สุเลมานียะห์ ลุงของเราคือ ออกกอเยอร์ คาลิม ก็เข้ามาเป็นผู้ช่วยเหลือและปลอบใจในทุกสภาพการณ์ด้วย ²¹

24

มิร์ซา มุฮัมหมัด-ทาคี เป็นศาสนิกชนรุ่นแรกๆ ของ*พระบ๊อบทั้งยังเป็นทีเคารพนับถืออย่างสูงจากคนทั่วไปในเมืองเนริช หลังจากที่มีการลुकฮือต่อต้าน*พระบ๊อบครั้งที่สอง มิร์ซา มุฮัมหมัด-ทาคี ถูกเขียนติและถูกทรมานอย่างทารุณจนแทบเคลื่อนไหวไม่ได้ อย่างไรก็ตามเขาก็พยายามคืบคลานออกนอกเขตเมืองเนริชแล้วก็นอนหมดสติเหมือนร่างที่ไร้วิญญาณ ต่อไปนี้คือเรื่องที่เขาเล่าเกี่ยวกับเหตุการณ์ครั้งนั้นไว้ดังนี้

ขณะที่นอนหมดสติอยู่นั้น ข้าพเจ้าฝันถึงพระผู้ทรงบรมโบราณอันทรงความงาม แม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่เคยพบพระองค์มาก่อน กระนั้นข้าพเจ้าก็มั่นใจว่าต้องเป็นพระองค์ในฝันนั้นเห็นพระองค์ในกรุงแบกแดด พระองค์ทรงตรัสกับข้าพเจ้าว่า " แม้อันตรายจะถาโถมมายังเจ้า เจ้าก็จะยังคงมีชีวิตอยู่รอดด้วยการปกป้องรักษาที่เราแผ่มาให้ จงอย่าเศร้าใจและจงมาพบกับเราที่กรุงแบกแดด"

ข้าพเจ้าตอบพระองค์ในฝันนั้นว่า "แต่ข้าพเจ้าไม่มีเงินติดตัวเลย และยังไม่สามารถ

²¹ คุณหญิงบลอมฟิวด์ หน้า 47

ลุกขึ้นยืนเพื่อจะเดินได้”

พระองค์ทรงตรัสต่อว่า “เจ้าจงมอบความไว้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า” ข้าพเจ้าทูลตอบพระองค์ว่า “ข้าพเจ้ามอบความไว้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าเสมอมา”

จากนั้นข้าพเจ้าก็ตื่นขึ้น แล้วก็ต้องประหลาดใจที่เห็นกองคาราวานกำลังตั้งค่ายพักแรมอยู่บนฝั่งน้ำเดียวกันกับที่ที่ข้าพเจ้านอนหมดสติ กลับกลายเป็นว่าพวกเขาคือเหล่านักแสวงบุญซึ่งกำลังอยู่ระหว่างการเดินทางไปยังเมืองคาบิลลา หลายคนเดินทางด้วยการเดินมาจากเมืองเคอร์มาน

มีใครบางคนโผล่ออกมาจากกระโจม และข้าพเจ้าประหลาดใจมากที่เขาเดินตรงมาหาข้าพเจ้าและบอกให้ข้าพเจ้าเดินตามเขาไป ข้าพเจ้ายังคงปักหลักอยู่ที่เดิมหลังจากที่หาย

แปลกใจแล้ว แต่เขากียังคงกล่าวประโยคเดิมซ้ำอีก ข้าพเจ้าจึงเดินตามเขาและเข้าไปในกระโจม ในกระโจมหลังนั้นข้าพเจ้าพบหลายคนกำลังปรนนิบัติบิรุษผู้หนึ่งที่มีลักษณะต้องตาเขาลุกขึ้นและนำข้าพเจ้าไปนั่งติดกับเขาซึ่งสะท้อนให้เห็นสัญญาณแห่งการให้ความเคารพนับถือ เขาบอกข้าพเจ้าว่า “ช่วงคืนที่ผ่านมา ข้าพเจ้าฝันว่าพระอิหม่าม ฮูเซน ได้มอบหมายให้ข้าพเจ้าดูแลคนคนหนึ่งซึ่งมีลักษณะรูปร่างหน้าตาเหมือนที่เห็นในท่าน และยังทรงตรัสอีกด้วยว่า “ฮัจจีคนนี้เป็นแขกของเรา เขาควรจะเดินทางไปคาบิลลาไปกับเจ้า” ดังนั้น ท่านจึงเป็นแขกของเราตลอดทางจนถึงเมืองคาบิลลา

ด้วยเหตุนี้ สุภาพบุรุษที่ทรงเกียรติท่านนี้จึงพาข้าพเจ้าไปกับเขาโดยไม่ต้องมีการตรวจสอบและการแนะนำตัวจากผู้อื่นอีก เขามักจะกล่าวอยู่เสมอว่า “พระอิหม่ามทรงนำท่านมาหาเราและทรงย้ำว่าให้ต้อนรับท่านอย่างดีที่สุด”

เมื่อเราเดินทางถึงเมืองแบกแดดข้าพเจ้ากล่าวกับเขาว่า “เราจากกัน ณ จุดนี้” เขาตอบว่าข้าพเจ้าจะต้องไปให้ถึงเมืองคาบิลลาไปกับเขา แต่ข้าพเจ้าอธิบายกับเขาว่า “พระผู้ทรงความงามอันอุดมพระองค์เดียวกันนั้นซึ่งทรงมอบหมายเราให้อยู่ในความดูแลของท่านก็ทรงเชิญข้าพเจ้าในฝันให้มาเฝ้าพระองค์ในกรุงแบกแดด ดังนั้นข้าพเจ้าจะยังคงอยู่ ณ เมืองนี้และจะไม่เดินทางต่อไปยังเมืองคาบิลลา”

ผู้นำการเดินทางของข้าพเจ้าหน้าซัดเมื่อได้ยินคำเหล่านี้ เขาตอบเป็นเชิงขบขันว่า “ที่จริงแล้ว พระอิหม่ามฮูเซนได้ทรงบัญชาให้เราพาท่านเดินทางมาแค่ถึงกรุงแบกแดด” จากนั้นเขาก็กล่าวลาจากเราด้วยความเอื้ออาทรอย่างยิ่ง

เมื่อข้าพเจ้าเดินทางมาถึงพระราชสำนักต่อหน้าพระพักตร์ของพระผู้ทรงความงาม

อันอดมพร ข้าพเจ้าก็ได้ตระหนักว่า พระองค์เป็นพระผู้ทรงความศักดิ์สิทธิ์องค์เดียวกันกับที่ข้าพเจ้าฝันเห็น และข้าพเจ้าได้รับพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นจากพระองค์²²

ต่อมาภายหลังพระบาฮาอุลลาห์ทรงเปิดเผยพระธรรมบทชื่อ ซูเรย์ ออฟ ซาเบอร์ (ความอดทน) แต่ มิร์ซา มุฮัมหมัด-ทาคี ผู้ซึ่งต่อมาได้ถึงแก่กรรมที่เมืองเอเดรียโนเปิลในช่วงท้ายของพระชนม์ชีพของพระบาฮาอุลลาห์ ในขณะที่พระองค์ก็ทรงพำนักอยู่ในเมืองเดียวกันนั้น

25

ในขณะที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงพำนักอยู่บนภูเขาชื่อ ซา-กาลู ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของสุเลมานิเยห์ พระผู้ทรงความงามอันอดมพรได้ทรงพบนักเรียนคนหนึ่งจากสถานศึกษาในเมืองคัวกะ นักเรียนคนนี้กำลังนั่งอยู่ข้างถนนและร่ำไห้อย่างหนักหลังจากที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงถามถึงสาเหตุที่ทำให้เขาเศร้าเสียใจเช่นนั้น นักเรียนคนนั้นทูลตอบพระองค์ว่า "วันนี้ ครูใหญ่ให้การบ้านคัดลายมือแก่เด็กชายคนอื่นๆ แต่ครูไล่ข้าพเจ้าออกจากห้องและไม่ให้การบ้านด้วย" พระบาฮาอุลลาห์ทรงแนะนำเด็กคนนั้นอย่างมีพระเมตตาว่า "ถ้าเจ้าไปเอากระดาษและปากกามา เราจะให้การบ้านคัดลายมือแก่เจ้า"

เมื่อเด็กชายคนนั้นกลับไปเรียนที่โรงเรียนเขานำตัวอย่างลายพระหัตถ์อักษรวิจิตรที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงลิขิตไว้อย่างประณีตงดงามไปให้ครูและเพื่อนนักเรียนดู ทุกคนในโรงเรียนต่างประหลาดใจ และแล้วข่าวนี้ก็แพร่สะพัดไปทั่วสุเลมานิเยห์ ความชื่นชมและความอยากรู้อยากเห็นก็ก่อตัวขึ้นเมื่อกระดาษลายพระหัตถ์แผ่นนี้ผ่านมือของคนหนึ่งสู่อีกคนหนึ่ง²³

²² นาบิล

²³ นาบิล

26

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงจำกัดพระองค์โดยลำพังในถ้ำหินที่ปิดประตูในเขตสุเลมานียะห์เป็นเวลาเกือบหนึ่งปี ²⁴

27

เกี่ยวกับพระธรรมของพระบาฮาอุลลาห์ที่ทรงเปิดเผยในสุเลมานียะห์ซึ่งเริ่มขึ้นด้วย “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า โปรดทำให้หัวใจภายในของข้าพเจ้าให้บริสุทธิ์.....” *พระอับดุลบาคกล่าวว่า “ครั้งแรกที่เราได้อ่านศาสนนฉบับนี้ เราร้องให้ออกมาอย่างดัง” ²⁵

28

พระจริยวัตรของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรในช่วงที่พระองค์ทรงประทับอยู่ที่กรุงแบกแดดมีดังนี้คือ : หลังจากทรงเสวยสุธารสชาในห้องที่เรียกว่า *แอนดาร์นี แล้วพระองค์ก็ทรงเสด็จออกไปยังส่วนหน้าของบ้านที่เรียกว่า *บิรูนี ซึ่งใช้เป็นที่พักรับรองแขก ศาสนิกชนมารวมตัวกันที่ห้องนี้ บางครั้งพวกเขาพากันนั่งและบางครั้งก็เดินไปมา พระองค์ทรงใช้เวลาอยู่กับพวกเขาเป็นเวลาระหว่างครึ่งถึงหนึ่งชั่วโมง

หลังจากนั้นพระองค์ก็ทรงดำเนิน ติดตามด้วยศาสนิกชนสองคนไปยังร้านกาแฟ ²⁶ ของ ซียิด ฮาบิบ ซึ่งเป็นคนอาหรับในเขตเมืองเก่าของกรุงแบกแดด พระราชประสงค์ของพระองค์ก็คือเพื่อสอนศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าและส่งเสริมศาสนาจากสวรรค์ ชาวเมืองจำนวนมากและคนอื่นหลายคนซึ่งเฝ้ารอที่จะได้พบพระองค์ต่างรีบไปเฝ้าพระองค์ ณ ที่นั้น เพราะพวกเขาหวังจะได้รับประโยชน์จากพระวจนะของพระองค์ บุคคลสำคัญที่มีความโดดเด่นหลากหลายด้านต่างๆ นิยมมาที่ร้านกาแฟแห่งนี้ แม้ ซียิด ฮาบิบ จะมีได้เป็นศาสนิกชนแต่เขาก็แสดงออกซึ่งความอ่อนน้อมถ่อมตนต่อพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรอย่างสูงสุดจะหาใครมาเปรียบได้

หลังจากที่ทรงพระธรรมกถาเป็นเวลากว่าหนึ่งชั่วโมง พระบาฮาอุลลาห์ก็ทรงนิวัติกลับ ที่ประทับเพื่อพบกับเพื่อนศาสนิกชนในช่วงบ่าย จากนั้นก็ทรงเสด็จกลับไปยังร้านกาแฟอีกครั้งหนึ่งและเสด็จกลับที่พำนักในช่วงดวงอาทิตย์ตกดิน และเป็นอีกครั้งหนึ่งในแต่ละวันที่บรรดาเพื่อนศาสนิกชนมารวมตัวกันที่บริเวณห้องด้านนอกของที่พักกับพระองค์จนหลังดวงอาทิตย์ลับฟ้าไปแล้วสองชั่วโมง พวกเขาแยกย้ายกันกลับไป

นอกเหนือจากเพื่อนร่วมทาง ผู้นำคนสำคัญของศาสนาต่างๆ แล้ว บุคคลที่มีตำแหน่งและข้าราชการระดับสูงแห่งกรุงแบกแดดยังมาเข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร

²⁴ บันทึกความทรงจำของ ดร.ดิยา บาร์คดาดี ส่วนที่ยังไม่ได้พิมพ์ เป็นรายงานที่ได้มาจากการฟังธรรมของ* พระอับดุลบาคา

²⁵ พระวจนะของ*พระอับดุลบาคา ตามบันทึกของ ดร.ดิยา บาร์คดาดี เป็นบันทึกความทรงจำที่ยังไม่ได้ตีพิมพ์

²⁶ ในสมัยก่อนนี้คือสถานที่ที่บุคคลที่มีตำแหน่งและเจ้าหน้าที่มาเสมอๆ หล

แต่พระองค์มิได้ทรงเสด็จไปบ้านของเขาเหล่านั้น คนจากทุกระดับสังคมมักจะนำปัญหาที่มีความยุ่งยากซับซ้อนให้พระองค์ทรงช่วยชี้แนะแก้ไข²⁷

29

เหตุการณ์ต่อไปนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับ นาบิล บันทีกโดย ออกอเยอร์ คาลิม น้องชายต่างมารดาที่ซื่อสัตย์ต่อพระบาฮาอุลลาห์

จากการยุยงผู้มีอคติและต่อต้านพระบาฮาอุลลาห์สองสามคนทำให้คืนวันหนึ่งมีชาวเคอร์ดิส ที่นับถืออิสลามนิกายชีอะห์กลุ่มใหญ่เดินทางไปยังบ้านที่ประทับของพระบาฮาอุลลาห์ในกรุงแบกแดดด้วยจุดมุ่งหมายที่จะก่อให้เกิดความปั่นป่วน ตอนที่พวกเขาเข้าไปในลานบ้าน พวกเขายินยั้งประชิดติดกำแพงโดยที่ไม่มีใครปริปาก พร้อมรับคำสั่งให้ชักดาบออกจากฝัก

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงรับสั่งกับหนึ่งในคนกลุ่มนี้ว่า : “ในความคิดของเจ้าบรรดาผู้ที่ล้อมกรอบเจ้าชายแห่งผู้สละชีวิตให้ศาสนา (พระอิหม่ามฮูเซน) ในทะเลทรายซาฮารา เขาเหล่านั้นตั้งใจจะสังหารพระองค์และบรรดาสานุศิษย์ ตลอดจนผู้ที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ทรงเป็นศาสนทูตของพระองค์ใช่หรือไม่?”

พวกเขาตอบว่า “ตามหลักการต้องเป็นเช่นนั้น เพราะพวกเขามีไขมันสลิม เพราะถ้าพวกเขาเป็นมุสลิมและเป็นผู้มีความเชื่อในพระเจ้าและในพระศาสดาจริง เขาย่อมจะไม่สังหารเครือญาติของพระศาสดาและของสานุศิษย์ของพระองค์ พวกเขาจะไม่นำครอบครัวของพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าไปจองจำ”

เมื่อได้สดับฟังดังนั้น พระบาฮาอุลลาห์ก็ทรงเชิญพวกเขาให้เข้ามานั่งในบ้าน ทรงจัดหาเครื่องดื่มมาให้ และทรงเริ่มอธิบายเกี่ยวกับโศกนาฏกรรมของอิหม่ามฮูเซน ตลอดจนการสละพระชนม์ชีพเพื่อศาสนาของพระองค์ ถึงตอนนี้ชาวเคอร์ดิสเริ่มนั่งลงทีละคน พระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณจึงทรงเล่าเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของการต่อต้านที่เมืองยาริดที่ทำให้ท่านอิหม่ามได้สืบทอดตำแหน่งสืบจากบิดาของท่านสู่การเป็นผู้นำฝ่ายปกครองของศาสนาคนที่สอง พระบาฮาอุลลาห์ทรงฟื้นฟูความจำของพวกเขาให้ย้อนกลับไปรำลึกถึงนามของบรรดาผู้ที่เป็นผู้บัญชาการกองทัพที่มีนครบรรจนวน 4000 นายที่ไปรบกับอิหม่ามฮูเซนซึ่งมีกองกำลังแค่สองร้อยคนซึ่งประกอบด้วยสมาชิกในครอบครัวและสานุศิษย์ที่จงรักภักดีต่อพระองค์ ตลอดจนผู้บัญชาการทหารชื่อเฮอร์ซิงแปรพักตร์มาเข้าฝ่ายอิหม่ามฮูเซน

พระบาฮาอุลลาห์ทรงสรุปว่า “ด้วยประการฉะนี้ พวกเขาจึงสังหารอิหม่ามฮูเซนอย่างโหดเหี้ยมที่สุด ทั้งยังประกาศว่า “โดยความเป็นจริงแล้ว ฮูเซนทำการละเมิดศาสนา

²⁷ จากบันทึกของ Ustád Muḥammad-'Alí-i-Salmání

และปู่ของเขาและถูกสังหารโดยดาบของปู่ของเขาเอง”

ชาวเคอร์ดิสต์เศร้าสลดใจอย่างมากจนพากันร้องไห้ขณะที่ลุกขึ้นจากที่นั่งและเดินไปจูบเสื้อคลุมของพระบาฮาอุลลาห์ พวกเขา กล่าวยืนยันว่า “พวกเราจะเป็นอย่างเฮอร์ ผู้ซึ่งตอนแรกตั้งใจจะสังหารพระผู้เป็นเจ้าชายแห่งการสละชีพเพื่อศาสนา แต่กลับใจและกลายเป็นคนแรกที่ยอมสละชีวิตไว้ในหนทางของพระองค์” แล้วพวกเขาก็ขออนุญาตลาพระบาฮาอุลลาห์ด้วยความจริงใจและด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนอย่างที่สุด ²⁸

30

วันหนึ่ง ข้าราชการประจำกงสุลเปอร์เซียในกรุงแบกแดดมาเข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ พร้อมกราบทูลพระบาฮาอุลลาห์ว่าหนึ่งในผู้ต้องหาก่อการกบฏต่อรัฐบาลอ้างว่าเขาเป็นศาสนิกชนที่มีความจงรักภักดีต่อพระองค์ ข้าราชการเหล่านี้สั่งเลที่จะปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมาย พวกเขาจึงพากันมาเข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ด้วยความเคารพเพื่อขอคำแนะนำจากพระองค์ไปน้อมนำทำหน้าที่ความรับผิดชอบที่พวกเขาควรปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดผู้นี้

พระบาฮาอุลลาห์ทรงรับสั่งว่า “จงบอกเขาผู้นั้นว่า ไม่มีใครในโลกนี้จะสามารถกล่าวอ้างได้ว่าเขามีความสัมพันธ์กับเรายกเว้นบรรดาผู้ที่กระทำตามตัวอย่างของเรา ทางด้านการกระทำและความประพฤติในระดับที่คนทั้งโลกสิ้นหนทางที่จะคิดกันพวกเขาจากการกระทำหรือการพูดสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสม” จากนั้นพระองค์ก็ทรงหันมายัง ออกอเยอร์ คาลิม ซึ่งอยู่ ณ ที่นั้นว่าและทรงอธิบายว่า แม้กระทั่งน้องชายของพระองค์เองถ้าเขา “ทำผิดกฎหมายของรัฐฯ หรือกฎหมายทางศาสนา และความผิดนั้นเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาของท่าน” พระองค์จะชื่นชมยินดีกับการที่เขาจะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง (อ้างอิงจาก หนังสือ *God Passes By* หน้า 133) ผู้กระทำความผิดไม่ควรจะมีผู้ใดเข้าแทรกซ้อนขอความกรุณาแทน และไม่สมควรที่จะให้ผู้ใดวางแผนกระทำการอันน่าดูถูกเหยียดหยามกล่าวอ้างว่ามีความสัมพันธ์กับพระองค์

ข้าราชการประจำกงสุลผู้นำสาส์นขออนุญาตลาพระบาฮาอุลลาห์อย่างสุภาพ ²⁹

31

ร้านกาแฟของอับดุลลาในเมืองจาสซาตั้งอยู่ทางตะวันออกของกรุงแบกแดด พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรมานที่นี่เป็นประจำหลังจากที่พระองค์ทรงเสวยน้ำชาแล้ว พระองค์มักจะไปที่ฟาร์มชื่อ มาสราเอล วาซซซ ซึ่งเขาไว้โดย ออกายี-คาลิม ฟาร์มแห่งนี้ห่างจากตัวเมืองแบกแดดไปทางใต้สองไมล์ พระองค์จะทรงประทับอยู่ที่นั่น

²⁸ นาบิล

²⁹ นาบิล

จนกระทั่งตะวันตกดิน น้ำที่ใช้ในฟาร์มนี้ถูกหตมาจากแม่น้ำไทกริส มีชุ่มไม้ที่จัดไว้เพื่อความสะดวกสบายแด่พระผู้ทรงความงามอันอุดมพร บางโอกาสกระโจมใหญ่ก็จะถูกปักไว้ใจกลางฟาร์ม นับเป็นจุดพักผ่อนที่ครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ชอบมาเยี่ยม

เมื่อใดก็ตามที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงเสด็จมา ศาสนิกชนและคนทั่วไปก็จะมารวมตัวกันเพื่อสดับพระธรรมและรับประโยชน์จากคำสั่งสอนของพระองค์³⁰

32

วันหนึ่งขณะที่พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรกำลังเดินทางจากเมืองคาซิเมน มุ่งหน้าไปยังกรุงแบกแดด พระองค์ทรงตั้งข้อสังเกตดังนี้ : “แม้จะมีความรู้เกี่ยวกับฮาดีธเป็นอย่างดี แต่รูปแบบในการดำเนินชีวิตอันดีงามของชาวชีอะห์ก็จางหายไป “ศาสนิกชนชีอะห์อยู่ในสองโลก” พวกเขาเข้าสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ด้วยเสื้อผ้าที่เปรอะเปื้อนและมีกลิ่นหอมกระเทียมโชยมาจากปาก กลิ่นอันน่ารังเกียจในสถานที่เหล่านี้แรงมากจนสุดที่จะบรรยายได้ ชูจาโอล-โดเล (เจ้าชายตำแหน่งสูงในราชสำนัก) เคยตั้งคำถามไว้ว่า : “ความเคารพที่ท่านมีต่ออิหม่ามทำลายท่านว่าท่านจะบรรยายความรู้สึกเคารพในสภาพแวดล้อมเช่นนี้ได้อย่างไร”

พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงให้คำอธิบายไว้ดังนี้ “วันหนึ่ง ตอนที่กำลังเข้าสู่หะราฮ์อุมาริซึ่งอยู่ติดกับบ้านของเราใกล้กับแม่น้ำไทกริส เราเห็นคนๆ หนึ่งที่ยังอ่อนด้อยทางสติปัญญา กำลังกล่าวอธิบายความลับที่ซ่อนเร้นอยู่ในวลีซึ่งแฝงสัญลักษณ์ที่พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงอนุญาตให้เปิดเผยไว้ในพระคัมภีร์กุรอ่าน เราใคร่จะยื่นมือเข้าไปให้ความกระจ่าง แต่เห็นว่าคนอ่านและคนฟังมิได้ตระหนักถึงความเร้นลับนี้ และเห็นว่าอมฤตที่ถูกปิดผนึกไว้ก็ยังคงถูกปิดต่อไป จึงไม่มีผู้ใดนอกจากคนที่มีใจบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะได้ลิ้มรส ไม่มีจิตวิญญาณใดจะได้สดกลิ่นสุคนธรส

นอกจากบรรดาผู้ที่มีความหรรษาจากการได้อยู่ใกล้กับพระผู้เป็นเจ้าของ

อิหม่ามที่อยู่ในสุเหร่าถามเกี่ยวกับเมืองและประเทศที่เราอยู่ เราตอบเขาว่า “ถิ่นที่พำนักของเราเรียกว่า *‘อมา’* อิหม่ามผู้นั้นถามต่อว่า “เป็นเมืองอะไร?” เราตอบเขาว่า “ เป็นเมืองที่ไม่เคยมีเมฆมาบดบังดวงตะวัน มีดวงจันทร์ส่องแสงเป็นวงกลม แม้แต่ดวงดาวก็สุกสกาว มีธารน้ำไหลริน ผืนดินอุดมสมบูรณ์ ต้นไม้ออกผล ดอกไม้เป่งบานอยู่เป็นนิจ เป็นเมืองที่อุดมด้วยความเอื้ออารีและความเมตตากรุณาอย่างเปี่ยมล้น หาที่สุดมิได้”

อิหม่ามผู้นั้นสนใจอย่างมากจึงถามว่า “เราไม่เคยได้ยินเมืองใดที่มีชื่อเข้ากับคำพรรณนาเช่นนี้มาก่อน โอ เราน่าจะได้เป็นผู้อยู่อาศัยในเมืองนั้นด้วย” เห็นชัดเจนว่า

³⁰ นาบิล

คำอธิบายอย่างเรียบง่ายอย่างที่สุดของเราทำให้เราคิดว่ามีเมืองนั้นอยู่ในโลกนี้จริงๆ

อิหม่ามคนนี้จะมาหาเราเสมอ เขาเป็นคนนิสัยดีและมีความเชี่ยวชาญในหลากหลายสาขาความรู้ด้านต่างๆ เขามีชื่อว่า अबดุล-ซาลาม เอฟเฟนดี เขาเป็นครูสอนที่โรงเรียนที่มีชื่อว่า ซิค अबดุล-ออดอ เราอำนวยความสะดวกให้เขาได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการกับพระผู้ทรงเป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด(*พระ अबดุล-บาฮา) ในช่วงเวลาเช้าและบ่าย วันหนึ่งเขาตั้งข้อสังเกตว่า “ข้าพเจ้าได้สอนและร่ำเรียนมามากกว่าสามสิบปี กระนั้นเมื่อมีนักเรียนตั้งคำถาม ข้าพเจ้าจำต้องอ้างอิงคำตอบจากตำรา ตรงกันข้ามกับบุตรของท่านซึ่งเป็นเด็กที่เชี่ยวชาญชำนาญวิชา เขาสามารถอธิบายในลักษณะที่ไม่เคยเกิดกับข้าพเจ้าเลย”

เราอธิบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “พระผู้เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดมีแก่นแท้ที่สามารถบ่งบอกสาระของพระผู้เป็นเจ้า สำหรับท่านแล้ว ความเข้าใจเกี่ยวกับศาสตร์ต่างๆ เป็นเรื่องง่าย ท่านล่วงรู้ความเป็นจริงในขณะที่คนอื่นๆ ยังไม่สามารถเข้าใจได้ ซึ่งก็เหมือนกับ*พระบ๊อบ ท่านฝึกฝนแค่เพียงสองสามหน้ากระดาษก็สามารถเขียนอักษรออกมาได้อย่างวิจิตรงดงาม และแม้ว่าได้ไปโรงเรียนเพียงสองสามวัน ความรู้จากสวรรค์อันแตกฉานก็หลั่งไหลออกมาจากหัวใจของท่าน ในทำนองเดียวกัน ท้นที่ที่พระผู้เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่ให้ความสนใจความรู้อย่างด้าน ท่านก็เข้าใจอย่างลึกซึ้งจนกระทั่งนักปราชญ์ราชบัณฑิตที่เก่งกล้าสามารถเพียงใดก็ไม่สามารถเทียบเทียมท่านได้”³¹

33

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงเป็นแหล่งที่มาของความเมตตากรุณาอันยิ่งใหญ่แก่คนทั้งปวง พระองค์ทรงให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคนยากจน พระองค์ทรงพระราชทานของขวัญแก่คนพิการ เด็กกำพร้า และคนยากคนจนในระหว่างทางที่พระองค์ทรงพบตอนเสด็จพระราชดำเนินในเมืองอย่างสม่ำเสมอ

หนึ่งในกลุ่มชนเหล่านี้คือสตรีอายุแปดสิบปีซึ่งอาศัยอยู่ในละแวกคนยากไร้ในเส้นทางที่พระองค์มักจะเสด็จพระราชดำเนินผ่านอยู่บ่อยๆ แต่ละวันพระองค์จะทรงดำเนินจากที่พำนักตรงไปยังร้านกาแฟของชาลีจิส เธอจะรอพระองค์อยู่ข้างถนน พระบาฮาอุลลาห์ทรงเมตตาต่อเธออย่างเหลือล้นและมักจะตรัสถามเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของเธอเสมอ แม้ว่าพระองค์จะไม่ทรงยอมให้เธอจุมพิตพระหัตถ์ของพระองค์ ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่เธอประสงค์จะจุมพิตพระปรางของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงโน้มองค์ลงมาให้เนื่องด้วยหลังของเธอค่อมและตัวเตี้ยลงเพราะอายุขัยที่เพิ่มขึ้น บ่อยครั้งที่พระองค์ทรงตรัสว่า “เรารักสตรีผู้สูงอายุคนนี้นะ เธอจึงรักเรามากเช่นกัน” พระองค์ทรงแสดงออกซึ่งพระเมตตาต่อเธอตลอดเวลาที่ทรงพำนักอยู่ในกรุงแบกแดด และก่อนที่พระองค์จะนิราศจากกรุงคอนสแตนติโนเปิลไป พระองค์ทรง

³¹ นานา

จัดสรรเงินจำนวนหนึ่งให้เธอใช้เลี้ยงชีพไปจนตลอดชีวิต

ไม่ว่าพระบาฮาอุลลาห์จะเสด็จไปร้านกาแฟร้านใด ร้านที่พระองค์ทรงโปรดเสด็จไปบ่อยๆ นั้นก็จะเฝ้าแน่นไปด้วยลูกค้า การเสด็จไปของพระองค์นำมาซึ่งความโชคดีแก่ผู้เป็นเจ้าของร้าน ³²

34

ช่วงระหว่างที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงประทับอยู่ในเมืองแบกแดด ชิค ฮูเซนนิ เตหรานิ (ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากกษัตริย์ซาร์ให้ทำหน้าที่ซ่อมแซมสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ทั้งยังเป็นผู้ตั้งตัวเป็นศัตรูคู่แค้นต่อพระบาฮาอุลลาห์) ทำการยุยงปลุกปั่นหลายคนให้ทำการปลงพระชนม์พระบาฮาอุลลาห์ หนึ่งในบรรดาผู้รับงานนี้เป็นชาวตุรกีชื่อริดา วันหนึ่งเขายืนเฝ้ารอพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรเสด็จผ่าน เขามีอาวุธพร้อมอยู่ในมือ แต่ในทันทีที่สายตาของเขาจับจ้องไปที่พระบาฮาอุลลาห์ เขารู้สึกสับสนงุนงงจนอาวุธหลุดร่วงจากมือ เขาไม่สามารถขยับเขยื้อนได้ พระบาฮาอุลลาห์จึงทรงตรัสกับน้องชายของพระองค์ว่า ออกอเยอร์ คาลิม เอาปืนคืนเขาไปและบอกทางกลับบ้านแก่เขาด้วย ดูเหมือนเขาจะหลงทาง” ³³

35

พระบาฮาอุลลาห์ทรงเสด็จไปเยี่ยมบ้านของนาบิลลีซารานดีในช่วงตะวันตกดินของเย็นวันหนึ่ง มีเพื่อนบางคนร่วมอาศัยอยู่กับเขาด้วย บ้านของนาบิลลีซารานดีไม่มีเครื่องเรือน และอยู่ฝั่งตรงกันข้ามกับบ้านของพระองค์ มีผู้ได้ยินพระบาฮาอุลลาห์ตรัสว่า “บ้านนี้น่าสบายจริงๆ ในสายตาของเรา บ้านหลังนี้น่าอยู่กว่าปราสาทอันโอ้อ่าอลังการของพระเจ้าแผ่นดินต่างๆ ในโลกนี้เสียอีก ทั้งนี้เพราะบรรดามิตรของพระผู้เป็นเจ้าที่มีหัวใจอันเสรีทั้งหลายต่างพากันกล่าวสรรเสริญพระนามของพระผู้เป็นเจ้าในบ้านหลังนี้” ³⁴

36

การก่อกวนพระบาฮาอุลลาห์ที่กระพือมาจากกงสุลเปอร์เซียและผู้นำทางศาสนาทั้งหลายไม่สามารถทำให้พระจริยวัตรของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรต้องแปรเปลี่ยนไป พระองค์ยังคงทรงเสด็จพระราชดำเนินไปตามถนนหนทาง เลียบริมฝั่งแม่น้ำไทกริสเป็นประจำทุกวัน พระองค์มักจะมีน้องชายต่างมารดา คือ มีร์ซา มุฮัมหมัด-โคลีตามไปเป็นเพื่อนบ่อยๆ พระองค์ไม่ทรงใส่ใจพระทัยกับคำบอกเล่าที่มาจากศาสนิกชนเกี่ยวกับสภาพความวุ่นวายที่เกิดในเขตที่ตั้งถิ่นฐาน จนกระทั่งวันหนึ่งขณะที่พระองค์ทรงดำเนินลงกรมภายในที่ประทับของพระองค์ มีบุคคลสองคนที่ภายนอกดูเหมือนเป็นมิตรแต่ภายในโดยแท้ได้สมคบคิดร้ายร่วมกับบรรดาผู้นำทางศาสนา

³² นาบิล

³³ นาบิล

³⁴ นาบิล

สมทบด้วยศาสนิกชนบางคนได้มาขอเข้าเฝ้าพระองค์ พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสกับพวกเขาว่า “พวกเจ้าได้ยินหรือเปล่าว่าเหล่าผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายอิสลามของสถานกงสุลได้สั่งการให้ประชาชนในเมืองนาจับและคาบิลลาจำนวนสองหมื่นคนทำสงครามศักดิ์สิทธิ์กับเรา” จากนั้นพระองค์ก็ทรงหันไปยังผู้ก่อความวุ่นวายทั้งสองคนและทรงตรัสกับพวกเขาว่า “จงไปและบอกกับพวกเขาว่า ขอให้พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นเอกจงเป็นพยานว่าเราจะส่งคนไม่มากกว่าสองคนตามขับไล่พวกเขาไปให้ไกลจนถึงเมืองคาซิเมน ถ้าพวกเขาประสงค์จะมาก็ขอให้มา” ผู้ส่งข่าวกลับไปให้ข่าวดังนี้และนำประหลาดใจที่บรรดาผู้ต่อต้านต่างหนีกันอย่างกระจัดกระจาย ³⁵

37

ครั้งหนึ่ง พระบาฮาอุลลาห์ทรงเล่าให้พวกเราฟังเกี่ยวกับ ซิค อูเซนนี่ เทหรานี ว่า “หนึ่งในคนของเขาเชิญให้เราไปพบกับเขา” แต่เราตอบว่า “เป็นความคิดที่นายกองที่สุด จงไปแจ้งกับซิคเดียนี่ว่าเขาไม่ควรลังเลในการกระทำความดี ในช่วงสัปดาห์ต่อจากนี้ไป ขอให้กำหนดเวลานัด จะเป็นเวลาใดก็ได้ เรายินดีและพร้อมที่จะไปก่อนเวลานัดสองชั่วโมงเพื่อสนทนากับเขา เพื่อว่าข้ออ้างที่เขายังมีความขุ่นข้องหมองใจต่อเราจะได้มลายหายไป” ³⁶

³⁵ นานิล จากปาฐกถารธรรมของ *พระฮับดุลบาสา

³⁶ นานิล

38

พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงเล่าให้พวกเราฟังว่า “เราได้แจ้งให้บรรดาผู้นำทางศาสนาแห่งอะตาบัท(คำที่ใช้เรียกพระสวามีของอิมามในเมืองนาจ์ฟและคาบิลลา) ว่าเราพร้อมที่จะรับคำขอให้แสดงอภินิหารตามที่พวกเขาจะเลือกเพื่อให้ความสัตย์จริงของพันธกิจของเราเป็นที่ประจักษ์ แต่หากพวกเขาปรารถนาเพียงเพื่อยุบปลุกปั่นให้มีการก่อวุ่นวาย เราก็ขอปฏิญาณว่าจะส่งชายฉกรรจ์สองคนไปขับไล่ให้พวกเขาพ้นไปจากประตูเมืองคาบิลลา เราบอกพวกเขาไปว่าให้ “อูลูมา” หรือนักปราชญ์ราชบัณฑิตมารวมตัวกันเพื่อเลือกแบบปาฏิหาริย์และเขียนกำกับไว้ด้วยว่าหลังการแสดงอภินิหารนี้แล้วพวกเขาจะหยุดกระทำการต่อต้านอันรุนแรงต่อเรา ถ้าเราแสดงปาฏิหาริย์นั้นไม่ได้ พวกเขาก็จะสามารถเป็นประจักษ์พยานต่อการลวงโลกของเรา แต่บรรดานักปราชญ์ราชบัณฑิตเหล่านั้นก็ไม่สามารถร่วมกันตกลงเพื่อเสนอปาฏิหาริย์นั้น”³⁷

39

ผู้นำทางศาสนาหลายคนรวมตัวกันยุบปลุกปั่นในช่วงเดือนถือศีลอดแรมมาดานให้ผู้ที่ก่อความหายนะแก่ตนเองจำนวนหนึ่งยกพวกเข้าไปในที่พำนักของพระบาฮาอุลลาห์ในยามดึกดื่นคืนหนึ่งเพื่อที่จะก่อความวุ่นวาย

พระบาฮาอุลลาห์ทรงพระบัญชา ออกอเยอร์-คาลิม ให้ “เปิดประตูรับแขก” เหล่าผู้ก่อความวุ่นวายก็เดินเข้ามา มีพระบาฮาอุลลาห์ให้การต้อนรับอยู่ต่อหน้า และด้วยพระพักตร์ที่ยิ้มแย้มแจ่มใสพระองค์ทรงส่งสัญญาณให้คนนำขามาเสิร์ฟเขาเหล่านั้น

หลังจากนั้น เมื่อทุกคนอ่อนข้อลงและเมื่อได้ประจักษ์ในท่าทีที่จริงใจอันน่าเคารพยำเกรง แล้วทุกคนก็จากไปอย่างเงียบๆ³⁸

40

ในขณะที่ ฮัจจี มุนิส หนึ่งในบรรดาศาสนิกชนซึ่งอาศัยอยู่ในห้องตามลำพังในกรุงแบกแดดไม่ได้บอกใครว่าเขาถือศีลอดเป็นเวลาหลายวันติดต่อกันหลายวันหลายคืนนั้น ไม่มีใครนำความนี้ไปทูลต่อพระบาฮาอุลลาห์ว่าเขาอดอาหารจนใกล้ตายแล้ว แต่เมื่อเรื่องนี้ล่วงรู้ไปยังพระเนตรพระกรรณของพระบาฮาอุลลาห์ พระองค์ทรงรีบส่งคนไปหาเขาพร้อมด้วยของหวานจานหนึ่งและบังคับให้เขาเริ่มทานอาหาร เมื่อผู้ได้รับโองการไปถึง ฮัจจี มุนิส ก็เป็นลมหมดสติไปแล้ว เขาได้รับการเยียวยาจนฟื้นขึ้นมาและได้รับทราบเกี่ยวกับพระบัญชาของพระบาฮาอุลลาห์ ต่อมาภายหลัง พระบาฮาอุลลาห์ทรงประกาศให้ศาสนิกชนทราบอย่างไม่ต้องสงสัยอีกเลยว่าการกระทำดังกล่าวเป็นข้อห้ามอย่างชัดเจน³⁹

³⁷ นานิล

³⁸ นานิล

³⁹ นานิล

4

การเดินทางสู่กรุงคอนสแตนติโนเปิล

[The Journey to Constantinople]

[ระหว่าง เดือนพฤษภาคม-สิงหาคม พ.ศ. 2406 (ค.ศ. 1863)]

41

ในขณะที่ขบวนกองเกวียนคาราวานเดินทางผ่านหมู่บ้านเชิงเขามาดิน เจ้าของล่อชาวอาหรับคนหนึ่งซื้อล่อมาจากเมืองดามัสกัสพร้อมล่อจำนวนหนึ่งของเขาได้เข้ามาร่วมเดินทางกับกองคาราวานของเรา พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงเชิญให้เขาอยู่ร่วมกับเราในช่วงคืนวันนั้น เนื่องจากมีโจรชุกชุมในบริเวณดังกล่าวแต่ชาวอาหรับกลับเลือกที่จะพักนอนหลับนอนนอกเขตค่าย ตกดึกโจรจึงมาขโมยล่อเหล่านั้นของเขาไป

เช้าวันรุ่งขึ้น การเดินทางแทบจะไปได้ไม่ได้เมื่อชาวอาหรับคนนั้นรีบไปเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ เขายึดชายเสื้อคลุมของพระองค์ไว้แน่นพร้อมวิงวอนขอความช่วยเหลือจากพระองค์ เขาร้องขอว่า “ข้าพเจ้าต้องการล่อคืนมา” พระบาฮาอุลลาห์ทรงพระบัญชาให้ลดระดับกุบบนพาหนะที่พระองค์ทรงขี่ลงมา และทรงสั่งการให้เจ้าหน้าที่องครักษ์คนหนึ่งร่วมเดินทางกับพระองค์ พร้อมทรงให้มีผู้ไปเรียนพระผู้เป็นนาย(*พระอับดุลบาฮา) ว่า “จะต้องหาล่อที่หายไปให้พบเสียก่อน”

ผู้ที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงส่งไปแจ้งเรื่องนี้กับผู้ใหญ่บ้านที่ชื่อ คัด โคดา กล่าวรายงานว่า ผู้ใหญ่บ้านให้ความเห็นดังนี้ “ทั้งๆ ที่ชายคนนี้ได้รับคำแนะนำให้อยู่ในเขตปึกกระโจมร่วมกับผู้เดินทางอื่นๆ เนื่องจากว่าในบริเวณนี้มีพวกหัวขโมยชุกชุม แต่เขาก็มิได้ใส่ใจ พวกเราจึงไม่ควรถูกกล่าวโทษและไม่ควรรับผิดชอบผลที่เกิดขึ้น เมื่อไม่นานมานี้ผ้าไหมลือตหนึ่งของ อุมาร์ ปาชา ซึ่งเป็นผู้ว่าราชการเมืองแบกแดดก็ถูกขโมย ณ สถานที่เดียวกันนี้ แต่กำลังทหารของผู้ว่าราชการก็ยังไม่สามารถสืบหาของกลางที่ถูกขโมยไปได้ แล้วพวกเราจะมีหวังที่จะพบล่อของชายคนนี้ได้หรือไม่?”

เมื่อได้ทรงสดับดังนี้ พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรจึงทรงตรัสว่า “ถ้อยคำของ อุมาร์ ปาชา มีแรงจูงใจในวงจำกัดและไม่สามารถส่งผลออกนอกขอบเขตได้ ในขณะที่ถ้อยวจนะของเรานั้นมีเจตนามุ่งหมายให้มีปฏิบัติการ บัญชาของเราจะถูกกละเลยมิได้”

ผู้ใหญ่บ้าน คัด โคดา ร้องโอดโอยต่อชะตากรรมของตนเองแล้วก็ขอตัวจะจากไป พระบาฮาอุลลาห์ทรงบัญชาให้องครักษ์ของพระองค์ “เดินทางล่วงหน้าไปยังป้อมมาร์ดินกับ คัด โคดา แล้วเราจะเดินตามไปสมทบภายหลัง” ดังนั้นกองคาราวานทั้งหมดจึงมุ่งหน้าไปมาร์ดิน ส่วนกระโจมและเสบียงอาหารของกลุ่มของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรถูกส่งไปยังเมืองดียวาห์บากก่อนหน้านี้อย่างแล้ว

มีสวนผลไม้อันสวยงามรายล้อมคฤหาสน์หลังใหญ่มีชื่อว่าเฟอโดส(แปลว่าสวนสวรรค์) อยู่นอกประตูเมืองมาร์ดิน พระบาฮาอุลลาห์ทรงเลือกจุดนี้เป็นที่ตั้งค่ายกองคาราวาน วันรุ่งขึ้นผู้ว่าราชการจังหวัดมาร์ดินตลอดจนผู้บัญชาการเหล่าทัพ ผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญการทางด้านบังคับใช้ศาสนาและการปกครองต่างพร้อมใจกันมาเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์

พระบาฮาอุลลาห์ทรงให้บรรดาอภัยแก่พวกเขาตั้งนี้ “เหตุที่พวกเรามาที่นี่ก็เพื่อค้นหาล่อสามตัวที่มีผู้ขโมยมาจากชายผู้ล่อคนนี้คืนให้เขากลับไป เราจะต้องค้นหาล่อเหล่านั้นให้พบ”

บรรดาผู้ที่มาเข้าเฝ้าต่างมีข้ออ้างต่างๆ นาๆ ว่า “แหล่งนี้มีพวกหัวขโมยชุกชุมเกินไปไม่ได้ที่จะสืบค้นหาทรัพย์สินที่ถูกขโมยไปแล้วที่นี่ แต่พวกเรายินดีจะจ่ายชดเชยมูลค่าของล่อเหล่านั้น”

พระบาฮาอุลลาห์ทรงรับสั่งว่า “ไม่เป็นที่ยอมรับได้แม้ว่าท่านแต่ละคนจะบริจาคคนละหนึ่งร้อยลือระ ถ้าพวกท่านไม่สามารถทำหน้าที่สืบหาได้ เราก็จะโทรเลขไปยังศูนย์บัญชาการที่กรุงคอนสแตนติโนเปิลให้ช่วยแก้ปัญหา”

เนื่องจากว่าพระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงเน้นย้ำอย่างแข็งขันให้เห็นความสำคัญของการจับกุมเหล่าหัวขโมย ผู้มียศตำแหน่งสูงในกลุ่มจึงสั่งการให้คนขี่ม้ากระจายออกค้นหาทุกทิศ แทนที่ตามปกติจะใช้เวลาประมาณแปดวันในการสืบค้น แต่คนขี่ม้ากลับค้นหาล่อเหล่านี้จนพบในเวลาเพียงสัปดาห์พร้อมนำมาคืนให้แก่เจ้าของล่อผู้ซึ่งได้รับคืนด้วยความตื่นตันใจและเดินทางจากไป

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงพระราชทานของขวัญและคำชมเชยบรรดาผู้ที่ค้นหา จนพบและในวันที่สามจากนั้นก็ทรงเดินทางไปยังเมืองดียวาห์บากเพื่อสมทบกับกลุ่มที่เดินทางล่วงหน้าไปแล้ว ⁴⁰

42

นาบิลให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ล่อถูกขโมย ตามพระวจนะของพระบาฮาอุลลาห์ ดังนี้

ล่อหลายตัวถูกขโมยไป เจ้าของล่อมายึดขายเสื้อคลุมของเราไว้แน่น เขาร้องขอว่า “ณ ถิ่นนี้ถ้าทรัพย์สินสมบัติอันมหาศาลของท่านสุลต่านถูกขโมยไปแล้วก็สุดที่จะสืบค้นหาเหรียญทองแดงที่มีค่าน้อยที่สุดในบรรดาทรัพย์สินที่สูญหายมาคืนได้ แต่ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าถ้าเป็นพระประสงค์ของท่าน ท่านจะสามารถสืบหาล่อมาคืนให้ข้าพเจ้าได้”

⁴⁰ จากบันทึกความทรงจำของ ออกา ฮูเซนนิ แอสซิ ยังไม่ได้พิมพ์เผยแพร่

หลังจากที่ตระหนักในความจริงใจของเขาแล้ว เราให้ความมั่นใจแก่เขาว่า เราจะไม่ไปจากที่นั่นหากมิได้สืบค้นหาล่อกลับมาให้เขาเสียก่อน เราตั้งที่มั่นอยู่ในอุทยานเฟอโดส และส่งข่าวไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดอธิบายว่าเราให้คำมั่นว่าจะไม่ไปจากเมืองมาร์ดินจนกว่าเจ้าของจะได้รับล่อที่ถูกขโมยไปคืนมาเสียก่อน

ผู้ว่าราชการจังหวัดฉงนใจอย่างยิ่งและตอบว่า “เราจะจ่ายค่าล่อให้ในจำนวนที่สูงกว่ามูลค่าจริงและขอให้ท่านก็หยุดสืบหาเนื่องจากว่าล่อเหล่านั้นคงถูกกลืนหายไป ในชุมทางซึ่งเป็นทีที่ช่องส้มของบรรดาพวกหัวขโมยไปแล้ว เป็นการยากมากจนแทบเป็นไปได้ที่จะได้ล่อตัวที่หายไปเหล่านั้นกลับคืนมา”

เรากล่าวว่า “ถ้อยวณะของเราไม่เป็นที่ต่อรองได้ จะต้องได้ล่อตัวเดียวกันเหล่านั้นคืนกลับให้แก่เจ้าของ”

สามวันต่อมาพวกเขาก็หาล่อเหล่านั้นได้จนครบจำนวนและชายที่เป็นเจ้าของก็ได้ล่อเหล่านั้นคืนกลับมาอีก” เป็นที่รำลึกกันไปทั่วถิ่นทั้งใกล้และไกลว่า “เราไม่ทราบว่าคุณผู้ดำเนินการค้นหานี้ได้คืนนี้เป็นใคร ทั้งยังไม่อาจหยั่งรู้พลังที่ทำให้ท่านผู้นี้สามารถค้นหานพบและคืนล่อพวกนี้แก่เจ้าของเดิมได้ นับเป็นปฏิบัติการที่อยู่ นอกเหนืออำนาจของทั้งผู้นำและผู้มีอำนาจระดับรัฐมนตรีจะสามารถทำได้”⁴¹

43

ซีคคนหนึ่งรู้ภาษาเปอร์เซียเป็นอย่างดีและเป็นผู้มีตำแหน่งเป็นผู้นำของลัทธิซูฟีท้องถิ่นที่กริมัทนาวิ (ประพันธ์โดยจาลาลิด ดินิ รุมิ ซึ่งเป็นกวีซูฟีที่มีชื่อ) ต่อหน้าพระพักตร์ของพระบาฮาอุลลาห์ในเมืองชีวาสซึ่งตั้งอยู่บนเส้นทางระหว่างกรุงแบกแดดและกรุงคอนสแตนติโนเปิล เมื่อพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงสังเกตเห็นความสนใจของซีคต่อกริมัทนาวิ พระองค์ก็ทรงทอบทกวีนิพนธ์จากมหากาพย์เล่มเดียวกันนั้นจำนวนกว่าหกสิบบทเพื่อให้ซีคผู้นั้นฟัง แม้จะไม่มีใครเคยเห็นพระองค์อ่านบทกวีมัทนาวิมาก่อน ทั้งยังไม่เคยเห็นว่าพระองค์ทรงเคยมีหนังสือเล่มนี้ในครอบครองมาก่อนก็เห็นได้อย่างชัดเจนว่าความประทับใจของซีคที่มีต่อบทกวีที่บำรุงขวัญนี้ทำให้เขาจากไปอย่างมีความสุขหรราชอาณาจักรอย่างที่สุด⁴²

44

คืนวันหนึ่งขณะที่กองคาราวานของเรากำลังเดินทางผ่านป่าที่บเรารู้ตัวว่าล่อตัวที่บรรทุกหีบหนังสือเอกสารจดหมายและสิ่งของสำคัญหลายอย่างได้หายไป แม้เจ้าหน้าที่ที่มากับกองคาราวานประกาศว่า สิ่งของที่สูญหายในพื้นที่ดังกล่าวไม่มีใคร

⁴¹ นาบิล

⁴² นาบิล)

หาพบหรือได้คืน เขาจึงเสนอให้ล่อของเขาเพื่อทดแทนตัวที่สูญหาย พระผู้เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด(*พระอับดุลบาฮา) พร้อมคนขี่ม้าจำนวนหนึ่งขออนุญาตจากพระบาฮาอุลลาห์เริ่มค้นหาในคำคิณันท์ท่านกล่าวกับคนขี่ม้าเหล่านั้นว่า “เราต้องค้นหาให้พบ จงวางใจในพระผู้เป็นเจ้า ขอให้พวกเราแบ่งเป็นกลุ่มๆ แล้วออกค้นหา *พระอับดุลบาฮาบอกกับคนขี่ม้าว่า “ต้องหาสิ่งของที่หายนี้ให้พบ ขอให้วางใจในพระผู้เป็นเจ้า ขอให้พวกเราแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ ออกไปค้นหาตามทางในป่า ใครก็ตามที่หาล่อพบแล้วขอให้ร้องเรียกหรือจุดสัญญาณไฟ” วันรุ่งขึ้นยามตะวันสองแสง พวกเขาก็พล่อตัวนั้น แล้วบรรดาผู้ที่เสาะหา ก็ได้เดินทางไปรวมกลุ่มคาราวานในตอนเที่ยงวันด้วยความสุขสรรหาอย่างยิ่ง

ต่อมาภายหลัง มีผู้ได้ยื่นพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงตรัสดังนี้ “เหตุการณ์ที่พระผู้เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดปฏิบัติการณ์นี้ก็เหมือนกับหลายเหตุการณ์ของเราเองที่ประสบใกล้เมืองมาร์ติน (ครั้งนั้นเรากล่าวย่ำว่าจะต้องค้นหาล่อของคนขี่ล่อชาวอาหรับให้พบ) ⁴³

⁴³ นานิ

5

คอนสแตนติโนเปิลและเอเดรียโนเปิล

[Constantinople and Adrianople]

[ระหว่างปี พ.ศ. 2406-2411 (ค.ศ. 1863-1868)]

45

ในบรรดาสถานที่ต่างๆ ที่ได้รับเกียรติด้วยการไปเยือนของพระบาฮาอุลลาห์ในช่วงพำนักระยะสั้นๆ ของพระองค์ในกรุงคอนสแตนติโนเปิลได้แก่ มัสยิด คาเกีย ชารีฟ ซึ่งเป็นมัสยิดของสุลต่านมุฮัมหมัดและเป็นที่พักพิงของอาเยบ-อันซารี

ถือเป็นเรื่องปกติธรรมดาในยุคนั้นที่พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรจะเสวยพระกระยาหารเที่ยงและเย็นที่ปิรูนิ (อาคารสวนนอก) ของที่พำนักที่จัดไว้ให้พระองค์ เป็นสถานที่ซึ่งศาสนิกชนและเพื่อนๆ จะมารวมวงทานอาหารกับพระองค์

ในวันเดียวกันกับที่สุลต่านออกคำสั่งเนรเทศพระบาฮาอุลลาห์สู่กรุงเอเดรียโนเปิล พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรได้เผยพระธรรมศาสนบัญญัติยาวถึงอับดุล อาซิส ปิดผนึกและทรงฝากส่งไปถึง แชมซี บิค ซึ่งเป็นบุคคลที่ทางการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าบ้านประจำเมืองให้นำส่งต่อไปยังท่านอาลี ปาชาห์ นายกรัฐมนตรี โดยมีสาส์นกำกับไปด้วยว่า “จดหมายฉบับนี้ส่งมาจากพระผู้เป็นเจ้า” สาส์นฉบับนี้ระบุไว้ว่ามีจุดมุ่งหมายตอบโต้คำสั่งเนรเทศ

หลังจากที่ได้รับสาส์นฉบับนี้ แชมซี บิค แจ้งให้ ออกอเยอร์ คาลิม ทราบว่า “ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจดหมายฉบับนั้นมีเนื้อหาอะไร เพราะยังไม่ทันที่อัครเสนาบดีจะอ่านจบ ใบหน้าของเขาก็ซีดขาวเหมือนศพ” เขากล่าวว่า “จดหมายฉบับนี้เหมือนเป็นพระบรมราชโองการของพระผู้เป็นกษัตริย์แห่งกษัตริย์ที่กำลังกำกับการปฏิบัติหน้าที่ของราชาระดับชั้นผู้น้อย” “เมื่อข้าพเจ้าเห็นสภาพความทุกข์ทรมานหม่นหมองของข้าพเจ้าก็ปลื้มตัวออกมา” ไม่ว่าพระบาฮาอุลลาห์จะทรงวินิจฉัยผลกระทบของพระราชสาส์นนั้นเป็นอย่างไรก็ตาม มีรายงานดังนี้ “หลังจากที่เข้าใจเนื้อหาของสาส์นที่เราส่งไปแล้วถ้าเหล่ารัฐมนตรียังต่อต้านเรา การต่อต้านนั้นถือว่าการกระทำที่มีเจตนาจงใจ กระนั้นก็ดี หากการต่อต้านนั้นกระทำก่อนที่จะได้อ่านสาส์นนี้ ถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่ตั้งใจ” ⁴⁴

⁴⁴ นาบิล, ย่อหน้าสุดท้ายคัดมาจาก *God Passes By* ของท่านไซกี เอฟเฟนดี p. 160

46

ช่วงระหว่างที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงพำนักอยู่ในเมืองเอเดรียโนเปิล (ธันวาคม พ.ศ. 2406 (ค.ศ. 1863) ถึง-สิงหาคม พ.ศ. 2411 (ค.ศ. 1868) นาบิลลี-อาซาม ได้เข้าเฝ้าพระองค์หลังจากที่เขากลับจากการเดินทางไกล พระบาฮาอุลลาห์ทรงทักทายเขาว่า “เจ้าทำได้ดีมาก ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพระพรแด่เจ้า พระหัตถ์ของพระองค์กุ่มนาบิลและนำเขามาถึงที่นี่แล้ว! แต่น้ำหนักของนาบิลลดลงและตาทั้งสองข้างก็โหล จงมาดื่มชาเพื่อว่าน้ำหนักของเจ้าจะได้ขึ้นสองสามขีด”

สองสามวันต่อมา ขณะที่พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงออกเยี่ยมบ้านเพื่อนศาสนิกชนบางคนอยู่นั้น พระองค์ทรงทอดพระเนตรเห็นนาบิลจึงทรงตรัสเป็นเชิงล้อเขาว่า “ดีมากที่นาบิลมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นมากกว่าที่เรากำหนดไว้” ⁴⁵

47

ก่อนที่ฮัจจี เฮดาร์-อาลี จะยอมรับศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์ เขาฝันว่า เขาได้ยินคนปาวร้องของเมืองประกาศไปตามตลาดในเมืองอิสฟาฮานว่าพระศาสดามุฮัมมัดทรงพำนักอยู่ในบ้านแห่งหนึ่งและทรงต้อนรับทุกคนที่สมัครใจที่จะไปและเข้าเฝ้าพระองค์ ในความฝันนั้นเขาปรารถนาจะได้รับเกียรติในการเข้าเฝ้าพระศาสดามุฮัมมัด เขาจึงไปยังบ้านนั้น บ้านหลังนั้นไม่เหมือนกับที่เคยเห็นที่ไหนมาก่อน เขาขึ้นบันไดและเข้าไปในห้องโถงกลางที่มีห้องเล็กๆ หลายห้องรายล้อม

เขาเล่าว่า “ที่นั่น ข้าพเจ้าเห็นพระผู้ทรงความศักดิ์สิทธิ์ทรงดำเนินไปมาขณะที่ผู้มาเข้าเฝ้ายืนรายล้อมต่อหน้าพระพักตร์ของพระองค์อย่างสำรวม ข้าพเจ้าเดินเข้าหาพระองค์และน้อมกายลงแทบพระบาทอันอุดมพรนั้นอย่างไม่สู้เต็มใจนัก พระองค์ทรงพวยงข้าพเจ้าขึ้นมาและตรัสว่า “หากเจ้าไม่สามารถกล่าวออกมาได้ว่า ข้าพเจ้ามาและเข้ามา ณ สถานที่นี้เพื่อพระผู้เป็นเจ้าและโดยเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าอย่างหมดใจ” จากนั้นเจ้าก็สามารถเผชิญคนทั้งโลกที่ชักดาบออกมาหมายจะสังหารเจ้าในขณะที่พวกเขากล่าวว่า “ท่านเข้ามาในนี้ทำไม?” หากเจ้าไม่สามารถกล่าวอ้างได้อย่างจริงใจว่าเจ้าไม่มีวัตถุประสงค์อื่นโดยกเว้นเพื่อรับใช้พระผู้เป็นเจ้าแล้ว” ถึงตอนนี้ข้าพเจ้าก็ตื่นจากความฝัน”

ความทรงจำของ ฮัจจี เฮดาร์-อาลี เกี่ยวกับความฝันนี้เลื่อนลงตามห้วงเวลาที่ผ่านมาไป สิบสี่ปีต่อมาเขาได้เข้า “เมืองแห่งความเร้นลับ” (เอเดรียโนเปิล) เป็นสถานที่ที่เขาได้รับพระกรุณาธิคุณได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์วันละสองครั้ง

“เย็นวันหนึ่ง ข้าพเจ้าได้มีโอกาสดำเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร” ก่อนหน้านั้นข้าพเจ้านั่งอยู่กับ ออกา มีร์ชา มุฮัมหมัด-โกลี สี่ถึงห้าชั่วโมงที่ร้านกาแฟใกล้สถานที่

⁴⁵ นาบิล

พำนักของพระบาฮาอุลลาห์ ทันใดนั้นข้าพเจ้าถูกระตุ้นด้วยความปรารถนาจะได้เข้าเฝ้าพระองค์ เป็นความรู้สึกอันยากที่จะระงับไว้ได้แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ได้มีความกลัวพอที่จะขออนุญาตเข้าเฝ้า ณ เวลาเดียวกันนี้เองที่ประตูเปิดออกและ*พระอับดุลบาฮาก็เดินเข้ามา ท่านบอกให้ข้าพเจ้าไปเป็นเพื่อน

“เมื่อตอนที่ข้าพเจ้าอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณกาล ข้าพเจ้าพบว่าพระองค์กำลังดำเนินอยู่กลางห้องโถง มีศาสนิกชนจำนวนหนึ่งยืนรายล้อมพระองค์อย่างสำรวม ยังไม่ทันที่ข้าพเจ้าจะหมอบลงแทบพระบาทของพระองค์ พระองค์ก็ทรงพยุ่งข้าพเจ้าขึ้นมาและทรงตรัสว่า “หากเจ้าไม่สามารถกล่าวออกมาได้ว่า ข้าพเจ้ามาและเข้ามา ณ สถานที่นี้เพื่อพระผู้เป็นเจ้าและโดยเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าอย่างหมดใจ” จากนั้นเจ้าก็สามารถเผชิญคนทั้งโลกที่ชักดาบออกมาหมายจะสังหารเจ้าในขณะที่พวกเขาถามเจ้าว่า “ท่านเข้ามาในนี้ทำไม?”

“ในทันใดนั้น คำพูดที่ได้ยิน สถานที่ที่เห็นและภาพพระผู้ทรงความงามอันบริสุทธิ์อย่างหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์ผู้ทรงเป็นองค์เดียวกันกับที่พรรณนาไว้ในความฝันเมื่อสิบสี่ปีที่ผ่านมานั้นก็ปรากฏเป็นจริงต่อสายตาของข้าพเจ้าเสมือนเป็นภาพบนผนังกำแพง สติของข้าพเจ้ากลับคืนมาอย่างช้าๆ ตอนที่ข้าพเจ้าตระหนักว่าตนเองกำลังยืนอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร” ⁴⁶

48

การเนรเทศพระบาฮาอุลลาห์ไปยังเมืองอัคราโดยบัญชาของสุลต่านอับดุล-อาซิซ ส่งผลให้บรรดาผู้ร่วมกลุ่มเนรเทศกับพระองค์ไม่แน่ใจว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นกับพวกเขา ฮัจลี จาฟารี-ทาบรีซี หนีไม่ได้ที่จะต้องพลัดพรากจากพระบาฮาอุลลาห์ เขาจึงใช้มิดโกนเชือดคอตนเอง

ท่ามกลางความวุ่นวายจากการเตรียมพรากจากพระบาฮาอุลลาห์ ขณะที่ทหารไปล้อมบ้านของพระองค์ แต่เมื่อขบวนนี้ไปถึงพระบาฮาอุลลาห์ พระองค์ทรงเสด็จไปเยี่ยมอาการของฮัจลี จาฟา ในทันที พระองค์ทรงประคองศีรษะของเขาไว้บนพระเพลาของพระองค์พร้อมลูบศีรษะของเขาเบาๆ พระองค์ทรงตรัสกับเขาว่า “เราขอปฏิญาณต่อพระโลหิตของ*พระบ๊อบผู้ทรงอุดมพรว่าไม่ว่าเราจะถูกเนรเทศไปยังที่ใดเราก็คงจะให้เจ้าไปด้วย ขอให้อย่ามั่นใจว่าพระวณะของเราไม่อาจจะเหลวไหลได้ ดังนั้นเมื่อการเดินทางของเจ้าในช่วงนี้ยังไม่เหมาะ จึงขอให้พวกเขาดูแลรักษาเจ้าก่อน เมื่ออาการดีขึ้นและเจ้าสามารถเคลื่อนไหวได้แล้วเราจะส่งคนมารับเจ้า” หลังจากที่มีความมั่นใจแล้ว ฮัจลี จาฟา จึงยอมเข้ารับการรักษา ⁴⁷

⁴⁶ เบห์จาตุล-ไซดฺ หน้า 80

⁴⁷ นาบิล

49

ตอนใกล้จะไปจากเมืองเอเดรียโนเปิล พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงเน้นย้ำว่า “ศาสนิกชนทุกคนจะต้องไปกับเรา” โองการนี้ทราบไปถึงท่านผู้ว่า ท่านผู้ว่าตอบว่า “คำสั่งของทางการไม่สามารถผันแปรเป็นอื่นได้ คำสั่งห้ามมิให้พวกเขาไปกับท่านเป็นพระประสงค์และพระบัญชาของท่านสุดท่าน”

พระบาฮาอุลลาห์ทรงรับสั่งว่า “โองการที่ต้องทำตามคือคำบัญชาของเรา มิใช่ตามพระบัญชาของท่านสุดท่าน จงส่งโทรเลขไปยังทางการโดยทันทีว่า ความประสงค์ของเราคือทุกคนต้องไปกับเรา”

ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงส่งโทรเลขไปยังศาลสูงของออตโตมานในกรุงเอเดรียโนเปิล ตามพระบัญชาของพระบาฮาอุลลาห์ คำตอบที่ได้รับคือ “พระบาฮาอุลลาห์ทรงมีอิสรภาพในการทำตามสิ่งที่พระองค์ทรงปรารถนา” เมื่อพระบาฮาอุลลาห์ทรงได้รับคำอธิบายว่ามีเงินอุดหนุนเพียงพอสำหรับอนุญาตการเดินทางแก่สี่คน พระบาฮาอุลลาห์ก็ทรงให้ผู้ว่าราชการการเก็บเงินอุดหนุนทั้งหมดไว้สำหรับตนเอง โดยทรงตรัสว่า “เราขอคืนให้กับท่านทั้งหมดนั้นเป็นของท่าน” พวกเรามีเงินใช้มากพอ พระผู้เป็นเจ้าของเราเพียงพอสำหรับเรา ขออย่าได้เป็นกังวลกับเราต่อไป” ⁴⁸

50

ศาสนิกชนคนหนึ่งเศร้าโศกเพราะบิดาของเขาถึงแก่กรรม พระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณทรงปลอบใจเขาโดยทรงตรัสว่า “บิดาของเจ้ามิได้ตายจากหายไปไหน แต่เขาได้สละชีพในหนทางของพระผู้ทรงยิ่งใหญ่ เราคือบิดาของเจ้า” ⁴⁹

⁴⁸ จาก ฮูเซน-แอซซี บันทึกความทรงจำที่ยังไม่ได้พิมพ์

⁴⁹ จาก ฮูเซน-แอซซี บันทึกความทรงจำที่ยังไม่ได้พิมพ์

51

เมื่อใดก็ตามที่ศาสนิกชนคนใดเศร้าเสียใจต่อการต้องแยกจากพระบาฮาอุลลาห์ พระชลธีของพระบาฮาอุลลาห์ก็จะหลั่งลงพระปราง(ในช่วงเวลาการเดินทางไปกัลลีโปลีส์วัน) ถ้าศาสนิกชนหลงออกจากกลุ่ม หรือยังนอนหลับใหลหรืออยู่รั้งท้ายหรือสูญหายไป พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรก็จะส่งคนขี่ม้าออกไปทุกทิศทางเพื่อค้นหาพระองค์จะไม่ให้เดินทางต่อในช่วงเวลานั้นจนกว่าจะหาเขาพบ ⁵⁰

⁵⁰ จาก ฮูเซนนี่-แอซซี บันทึกความทรงจำที่ยังไม่ได้พิมพ์

6

อัคคาและบาห์จี

[Akká and Bahjí]

[ระหว่างปี พ.ศ. 2411-2435 (ค.ศ. 1868-1892)]

มีบันทึกหลายเรื่องของผู้ทรงความงามอันอุดมพรในช่วงปียี่สิบปีสุดท้ายที่ทรงถูกเนรเทศไปยังเมืองอัคคา บางเรื่องเป็นเรื่องเกี่ยวกับการถูกจองจำในคุก บางเรื่องเกี่ยวกับสถานที่พำนักในบ้านต่างๆ รวมทั้งบ้านอับดุลซึ่งอยู่ภายในเขตกำแพงเมือง บางเรื่องเล่าเกี่ยวกับการไปเยือนอุทยานเรชวานภายหลังจากที่พระองค์ออกจากกำแพงคุกเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2420(ค.ศ.1877) เพื่อไปพำนักอยู่ในคฤหาสน์มาซราเอลห์เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2422(ค.ศ.1879) ตลอดจนเรื่องที่พระองค์ทรงเสด็จไปประทับที่คฤหาสน์บาห์จีและได้ทรงเสด็จสู่สวรรค์ ณ คฤหาสน์แห่งนี้ในวันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2435 (ค.ศ.1892) บางเรื่องที่บันทึกต่อไปนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการไปเยี่ยมเมืองอัคคาและอุทยานโจนีน ในช่วงท้ายๆ ของพระชนม์ชีพของพระองค์

52

ออกา มีร์ซา จาฟา-รี-ยาดดี น้อมรับศาสนาของ*พระบ๊อบขณะที่ยังเสาะแสวงหาความเชื่อของอิสลามสำนักต่างๆ ในเมืองยาด จากนั้นเขาก็เดินทางออกจากประเทศอิหร่านเพื่อไปค้นคว้าหาความรู้ต่อที่เมืองนาจาฟ จนกระทั่งได้ข่าวเกี่ยวกับพระบาฮาอุลลาห์ในเมืองแบกแดดเขาย้ายไปที่นั่น เขาเก็บเสื้อผ้าที่เป็นเครื่องหมายบ่งบอกความเป็นผู้รู้เข้าตู้และสวมใส่เสื้อผ้าของฆราวาสและเริ่มประกอบอาชีพเป็นช่างไม้ เขาติดตามพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรจากประเทศอิรักสู่กรุงคอนสแตนติโนเปิล จากนั้นก็ตามเสด็จต่อไปยังกรุงเอเดรียโนเปิล เขารับใช้ศาสนาอย่างแข็งขันและด้วยความสุภาพอ่อนน้อมอยู่ตลอดเวลา เมื่อพระบาฮาอุลลาห์ทรงถูกเนรเทศไปยังเมืองอัคคาเขาก็กลายเป็นนักโทษไปด้วย แต่เขาก็รู้คุณเสมอที่ได้รับโอกาสนี้

ระหว่างที่ถูกคุมขังในคุกของค่ายทหาร เขาป่วยมากจนแพทย์คิดว่ารักษาไม่หายแล้ว และปฏิเสธที่จะมารักษาต่อ เขาหายใจเหือกสุดท้ายโดยมีครอบครัวที่กำลังร่ำไห้รายล้อมรอบตัว มีร์ซา ออกา จาน รีบนำข่าวการเสียชีวิตของเขาไปกราบทูลพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร กระแสรับสั่งของพระบาฮาอุลลาห์คือ "จงรีบไปสวดมนต์เพื่อการรักษาพยาบาลแล้วเขาก็จะฟื้นกลับมาโดยเร็ว ตอนที่*พระอับดุลบาฮามาถึงเตียงคนป่วยและท่องบทสวดมนต์ ร่างกายของออกา จาฟา ก็เย็นชืดและเห็นสัญญาณของความตายแล้ว หลังสวดมนต์เขาเริ่มขยับตัวอย่างช้าๆ และเริ่มเคลื่อนไหวแขนขา ก่อนหนึ่งชั่วโมงผ่านไปเขาเริ่มยกศีรษะได้ เขาลุกขึ้นนั่งและเริ่มหัวเราะและหยอกล้อ*พระอับดุลบาฮาแล้วว่า "จากนี้ไปเขาจะมีอายุยืนยาว" เขายืนอยู่กับการรับใช้เพื่อนๆ ในที่สุดเขาก็ได้ละสังขารจากโลกนี้ไปและเห็นไปสู่ชีวิตในโลกหน้า เขาเสียชีวิตขณะที่อยู่ในมหาคุกที่อัคคา ⁵¹

⁵¹ พระอับดุลบาฮา จากหนังสือ *Memorials of the Faithful* หน้า 156-8

53

ออกา अब्दูล ราฮิม บุชรูฮ์ หนึ่งในบรรดาศาสนิกชนรุ่นแรกๆ เดินทางถึงเมืองอัคคา หลังจากที่ได้ตรากตรำจากการเดินทางด้วยเกวียน ผ่านป่าเขาจากกรุงแบกแดด เมืองดียวแบคและโมซูลไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์ซึ่ง ณ ขณะนั้นพระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณกาลได้ถูกกักขังในคุกทหารซึ่งมีทหารยืนยามรักษาการณ์อย่างหนาแน่น अब्दูล ราฮิม พบกับนาบิล-ซารานดิน ในเมืองอัคคาและบอกเขาเกี่ยวกับความปรารถนาจะได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ เขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าเองเฝ้าวนเวียนอยู่ภายในรัศมีของคุณเป็นเวลาไม่ต่ำกว่าเก้าเดือน” นาบิลได้ฟังดังนั้นจึงตอบว่า “ประตูลูกศรได้เฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรก็ยังคงปิดต่อข้าพเจ้า”

หลังจากที่ได้ฟังนาบิลกล่าวดังนี้ अब्दูล ราฮิม ก็จากนาบิลไปชักเสื้อผ้าที่สวมใส่อยู่ที่ชายฝั่ง รอนจนแห้งแล้วก็สวมใส่อีก หลังจากที่พักเริ่มเดินวนเวียนรอบป้อมปราการคุก เขาสังเกตเห็นใครบางคนที่มีหน้าตาชั้นบนกวักมือเรียกเขา เขาตระหนักในทันทีว่าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงรับสั่งให้เขาขึ้นไปเข้าเฝ้า เขารีบเดินไปยังประตูคุกด้านหน้าอย่างรวดเร็ว ผ่านทหารที่ยืนยามรักษาการณ์และตรงไปยังคุกอย่างไม่หวาดหวั่น ไม่มีใครเข้ามาพยายามหยุดยั้งเขา เขาได้เข้าเฝ้าต่อหน้าเบื้องพระพักตร์ของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรด้วยความเคารพและอ่อนน้อมอย่างที่สุด พระบาฮาอุลลาห์ทรงรับสั่งกับเขาว่า “เจ้าต้องพ้นจากความยากลำบากนานัปการแต่กระนั้นเจ้าก็ได้มาถึงคลังสมบัติที่จริงแล้ว เราได้ปิดตาบรรดาทหารที่ยืนยามรักษาการณ์เพื่อว่าเจ้าจะได้เห็นพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าและเป็นประจักษ์พยานต่ออำนาจและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ด้วยตาของเจ้าเอง จงบอกกล่าวสิ่งที่เจ้าเห็นต่อบรรดามิตรของพระผู้เป็นเจ้า” ในพระธรรมสาส์นที่เปิดเผยเป็นเกียรติแก่เขา พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงขอให้ ออกา अब्दูล ราฮิม ย้อนคิดถึงการมาถึงเมืองอัคคา ตลอดจนวิธีการที่เขาหาทางเข้าประตูที่รายล้อมด้วยทหารซึ่งยืนยามรักษาการณ์ พระบาฮาอุลลาห์ทรงใช้อำนาจของพระองค์บังตาพวกทหารมิให้มองเห็นเขาซึ่งทำให้ अब्दูล ราฮิม สามารถผ่านเข้าไปในคุกซึ่งเป็น “ที่พำนักของเรา (พระบาฮาอุลลาห์)”

เมื่อถึงคราที่ ออกา अब्दูล ราฮิม ต้องลาจากพระองค์ พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรก็ได้มอบหมายให้เขาถือสาส์นหลายฉบับไปส่งให้กับศาสนิกชนบางคนที่มีเปอร์เซีย อย่างไรก็ตาม เขาได้ทำให้ข้าราชการหลายคนบังเกิดความสงสัยจนพวกเขาสะกดรอยตามเขาไป ช่วงที่ผ่านร้านค้าแห่งหนึ่งเขาคล้ายรักแร้ที่หนีบหอบบรรจุสาส์นออกอย่างระมัดระวังแล้วโยนห่อนั้นเข้าไปในร้านค้าและในขณะเดียวกันก็เดินหน้าต่อไปไม่นานจากนั้นเจ้าหน้าที่ก็วิ่งตามเขาทันและคุมตัวเขาไปพบกับผู้กำกับการตำรวจ ซึ่งถามคำถามเขาหลายข้อ ผู้กำกับการพอใจเขามากถึงกับให้เงินเขาจำนวนหนึ่งสำหรับไว้ใช้ระหว่างเดินทาง

เมื่อใกล้ค่ำ अब्दูล ราฮิม ก็เดินกลับไปยังร้านค้าเดิมและเดินผ่านหน้าร้านอย่างระมัดระวัง ขณะที่เดินผ่านนั้น เจ้าของร้านกวักมือเรียกให้เขาเข้าไปในร้าน เจ้าของ

ร้านกล่าวคำท้าทายเขาว่า “อัลลา-อุ-อับกา” แล้วก็ส่งห่อที่บรรจุศาสนันนั้นคืนให้เขาไป

อับดุล ราฮิม พักอยู่ที่กรุงแบกแดดหลายวัน เขาอาศัยอยู่ในบ้านของชายเจ้าของร้าน และได้พบกับศาสนิกชนคนอื่นอีกหลายๆ คน จากนั้น เขาก็เดินทางไปยังเมืองบูเซอร์ ต่อไปยังเมืองยาด อิสฟาฮาน และมัชฮัด เพื่อส่งศาสน์ให้แก่บรรดาผู้รับที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงลงชื่อจำหน่ายกำกับไว้⁵²

54

จินาปี-ซาแมนดาร์ เขียนบันทึกจากความทรงจำเท่าที่ย้อนระลึกได้ดังนี้ ตอนที่พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรไปเยี่ยมบ้านของอากอเยอร์ คาลิม ซึ่งเป็นน้องชายของพระองค์ พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงตรัสให้ข้อสังเกตแก่ฮัจจี นาเซอร์ ไว้ดังนี้

“จินาปี ฮัจจี เจ้าตกเป็นเป้าของความยากลำบากนับครั้งไม่ถ้วนในหนทางของพระผู้เป็นเจ้าและต้องทนทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส ถ้าตัวเจ้าเองได้สืมเลื่อนไปแล้ว แต่พระผู้เป็นเจ้ายังไม่ทรงสืม จงรู้ความเที่ยงแท้แน่นอนไว้ข้อหนึ่งว่า ภพของพระผู้เป็นเจ้ามิได้ถูกจำกัดอยู่ในโลกนี้ เพราะถ้าภพของพระผู้เป็นเจ้าอยู่ในโลกนี้ พระผู้ทรงแสดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าก็จะไม่ทรงยอมทนรับชะตากรรมที่คนในโลกสุมให้แม้แต่ชั่วขณะเดียว พระผู้ทรงเปิดเผยพระธรรมก่อนการเปิดเผยพระธรรมของเรา(*พระบ๊อบ)ก็จะไม่ยอมถูกแขวนลอยในอากาศเพื่อรองรับลูกกระสุนที่ลั่นมาจากความเคียดแค้นและความเกลียดชัง และเราคงไม่ยอมให้ผู้ใดนำเราเดินด้วยเท้าเปล่าด้วยศีรษะที่ปราศจากหมวกจากเมืองนิยาวารานสู่กรุงเตหรานเพื่อมารับความทนทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสสนานนี้ไปการ”⁵³

55

ออกา อาซิดุลลาเฮ จาดหروب ซึ่งเป็นผู้ถือศาสน์ของ* พระอับดุลบาฮาไปส่งให้แก่ท่านเคานต์ ลีโอ ทอสตอย ที่เมืองยาสนaya โพลยานา เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2445(ค.ศ. 1902) ได้บันทึกเกี่ยวกับความฝันที่เป็นจริงเมื่อครั้งที่เขาได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ดังนี้

ในความฝันมีประกาศว่าพระผู้ที่ทรงอยู่ในคำสัญญาของพระคัมภีร์ทุกเล่มได้เสด็จมาถึงแล้ว เราเห็นทะเลทรายอันกว้างใหญ่ไพศาลอยู่ตรงหน้า มีคนเข้าแถวดาหน้าเข้ามาเป็นแถวแนวยาวเหยียดจนสุดสายตา หน้าขบวนของฝูงชนอันเป็นแถวแนวกว้างขวางนี้มีพระผู้ทรงส่องใส่นั่งบนบัลลังก์อันสูงใหญ่ พระองค์กำลังรับสั่งกับฝูงชน เราจ้องมองดูพระผู้ทรงเกียรติกันอย่างละเอียดยิ่ง พระองค์ทรงมีพระชนมายุประมาณ

⁵² ฟาเรดิน ราฮิม บันทึกรชีวิตของ ออกา อับดุล ราฮิม- บุษวี คัดจากจดสารที่ยังไม่ได้พิมพ์

⁵³ สุเลมานีเยห์ เล่มที่ 7 หน้า 33

กว่าห้าสิบพรรษา มีพระมัสสุยาวและดำ มีหมวกที่เรียกว่า*“หัจ” ประดับบนพระเศียร พระเนตรของพระองค์ทรงจับจ้องมาที่เรา พระองค์ทรงกวักพระหัตถ์เรียกเราเข้าไปหา เราเดินผ่านแถวแนวของประชาชนและเข้าถึงที่ประทับของพระองค์ กระนั้นก็ดี ตอนที่เรากำลังจะหมอบลงแทบพระบาทของพระองค์ พระองค์ก็ทรงพุงข้าพเจ้าขึ้นและทรงตรัสว่า “ขอความสรรเสริญจงมีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงสร้างที่ทรงเลิศล้ำที่สุด” เมื่อถึงตอนนี้ข้าพเจ้าก็ตื่นขึ้น

ตอนที่ข้าพเจ้าเดินทางถึงเมืองอัคคาในปี พ.ศ. 2419(ค.ศ. 1876) และได้เข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามแห่งอัคคา ข้าพเจ้าหมอบลงแทบพระบาทของพระองค์ในที่ที่พระองค์ทรงตรัสว่า “ขอความสรรเสริญจงมีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงสร้างสรรค์ที่ทรงเลิศล้ำที่สุด” ทันใดนั้นข้าพเจ้าก็คิดถึงความฝัน เหย่น้ำขึ้นแล้วก็ได้เห็นว่าพระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณทรงเหมือนกับพระผู้ทรงความศักดิ์สิทธิ์ สูงส่งในความฝันซึ่งกำลังทรงตรัสกับฝูงชนที่มาชุมนุมกันในทะเลทราย เหมือนแม้กระทั่งทรงสวม*หัจ ดังที่เห็นในความฝัน ไม่มีความจำเป็นที่จะบรรยายถึงความรู้สึกที่ท่วมท้นขึ้นมาในห้วงเวลานั้น

หลังจากวันนั้น ข้าพเจ้าไปตลาดเพื่อจะซื้อเนื้อโดยมีศาสนิกชนสองสามคนตามไปด้วย เนื่องจากข้าพเจ้าสืบเชื้อสายมาจากอิสราเอล ข้าพเจ้าจึงไม่ชอบวิธีการที่ชาวมุสลิมฆ่าสัตว์ กระนั้นก็ดี ข้าพเจ้าก็เก็บความลับนี้ไว้ในใจและมิได้แพร่งพรายให้ผู้ใดทราบ ตอนที่เดินทางไปตลาด เพื่อนผู้ร่วมทางคนหนึ่งกล่าวว่า “พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงกำชับให้ข้าพเจ้าพาท่านไปร้านคนขายเนื้อชาวยิวเพื่อว่าท่านจะได้เลือกซื้อเนื้อตามใจชอบ” ⁵⁴

⁵⁴ จากบันทึกของ ดร. อามิน Jadhváb ผู้เป็นบุตรของเจ้าของเรื่องนี้

จากบันทึกของ จินาบิ อุตัส อาลี-อัคบา ชาฮิด ยาซดานี :

พ่อค้าชาวอิสฟาฮานชื่อ ออกา มุฮัมหมัด ราฮิม รับศาสนาและจะเริ่มสอนศาสนา หลังจากนั้นไม่นาน คนจำนวนมาก ในจำนวนนั้นนำโดยบิดาของเขาเองได้ตั้งตัวเป็น ศัตรูคู่อาฆาตและกระทำการทารุณโหดร้าย เป็นต้นเหตุที่ทำให้ชีวิตของเขาประสบกับความยากลำบากจนสุดจะทนได้ เขาจึงเดินทางออกจากเมืองอิสฟาฮานไปเมือง ชับ ชีวา อย่างคนหมดหนทาง ต่อมาเขาได้ไปเป็นอาสาสมัครที่เมืองเอสกาบาด เขาได้เข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรในเมืองอัคคาถึงสองครั้ง

หลายครั้งก่อนที่จะไปเข้าเฝ้า เขาได้พบกงสุลรัสเซียในเมืองเอสกาบาด กงสุลท่านนี้ถามเขาเกี่ยวกับศาสนาหลายข้อ

คืนวันหนึ่ง ท่านกงสุลถามเขาว่า "ในศาสนของพระบาฮาอุลลาห์ที่ทรงลิขิตถึงพระเจ้าข้าห์แห่งอิหร่าน" มีข้อความหนึ่งทรงลิขิตไว้ว่า "ที่จริงแล้ว เราได้ยินสิ่งที่ท่านวิงวอนขอจากพระผู้เป็นนาย...." พระเจ้าข้าห์ทรงอธิษฐานขออะไร?

ออกา มุฮัมหมัด ราฮิม ไม่แน่ใจว่าจะตอบเขาอย่างไร เขาจึงเริ่มด้วยคำพูดต่อไปนี้ "สำหรับข้าพเจ้าแล้ว บรรดาผู้นำของประชาชาติทั้งหลายไม่ต้องการอะไรจากพระผู้เป็นเจ้ายกเว้นความช่วยเหลือให้มีชัยต่อศัตรูและขอให้ได้รับดินแดนใหม่ๆ และเนื่องจากกองทัพของรัสเซียปราชัยในสงครามที่เมืองเซบัสโทโพล พระเจ้าข้าห์จึงทรงแสดงความปรารถนาที่จะมีชัยชนะเหนืออาณาจักรออตโตมาน"

หลังจากที่ได้ตอบคำถามนี้ ออกา มุฮัมหมัด ราฮิม เริ่มสงสัยในความถูกต้องของคำที่เขาตอบท่านกงสุล

เมื่อเขาเดินทางถึงเมืองอัคคา เขาตรงไปยังบ้านพักรับรองแขก *พระอับดุลบาฮาไปเยี่ยมเขาที่บ้านนี้และถามเขาเกี่ยวกับท่านกงสุลรัสเซีย ออกา มุฮัมหมัด ราฮิม เล่าปะติดปะต่อเรื่องการพบกับท่านกงสุล พร้อมกันนั้นก็สารภาพว่าคำตอบของเขากว้างจนผิดเป้าประเด็น

เมื่อ *พระอับดุลบาฮาได้รับทราบ ท่านให้กำลังใจว่าไม่ต้องไปกังวลกับมโนสำนึกของตนเอง ท่านกล่าวย้อนถึงเหตุการณ์นี้ไว้ว่า "วันหนึ่ง พระผู้ทรงความงามอันอุดมพร ทรงตรัสคำวินิจฉัยว่า "ณ เวลาที่เรากำลังพูดอยู่นี้ กำลังมีการอ่านสาส์นถึงพระเจ้าข้าห์แห่งรัสเซีย ท่านกงสุลกำลังถามเพื่อนคนหนึ่งเกี่ยวกับเนื้อหาของคำวิงวอนของพระเจ้าข้าห์ และเขาก็ได้รับคำตอบที่ถูกต้อง เพื่อนของเขาคนนั้นคือ ออกา มุฮัมหมัด ราฮิม แห่งอิสฟาฮาน"

ถ้อยคำอันเต็มไปด้วยความกรุณาของท่านนายยังความปีติแก่ ออกา มุฮัมหมัด ราฮิม เป็นอย่างยิ่ง เพราะคำตอบนั้นทำให้เขาเกิดความมั่นใจว่า ความเห็นที่เขาให้แก่ท่าน กงสุลนั้นมีได้มีข้อผิดพลาดจากเป้าประเด็นแต่ประการใด ⁵⁵

57

ดร. ดิยา บาคดาดี บันทึกคำที่ได้ยินจาก *พระอับดุลบาฮา บันทึกนี้ยังไม่ได้ตีพิมพ์

การที่คนเราจะได้อาบน้ำนั้นนับเป็นความเบิกบานใจอย่างยิ่ง มีสถานที่อาบน้ำ สาธารณะใกล้ค่ายทหารในเมืองอัคคาที่อยู่ในสภาพผุพัง เราได้ซ่อมแซมอ่างอาบน้ำ แห่งนี้เพื่อให้พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรได้ใช้ แต่หลังจากที่ได้ย้ายออกจากค่าย ทหารแล้ว การที่พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรจะได้สรงน้ำก็มีความยากขึ้นเรื่อยๆ จนเราต้องยืมเงินมาจำนวนหนึ่งเพื่อใช้ซ่อมห้องน้ำในบ้านของอับบุด น้ำที่อุ่นขึ้น ภายในครึ่งชั่วโมงยังความหรรษาแก่พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรอย่างยิ่ง เราหา หนทางคืนเงินที่ยืมมาซ่อมแซมภายในสี่เดือน

58

เพื่อนคนหนึ่งซึ่งกำลังอาศัยอยู่ในกรุงคอนสแตนติโนเปิลและความยากจนขัดสน อย่างที่สุดเสาะหาผู้แสวงบุญที่กำลังจะไปเมืองอัคคาและขอเขาว่า เมื่อเขาเข้าเฝ้า แทบที่ประทับของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรแล้ว ขอให้เขากราบทูลขอพระพร และความช่วยเหลือจากพระองค์ให้แก่ไขปัญหาทางการเงินของเขา ผู้แสวงบุญคน นั้นก็นำความที่เขาฝากไปกราบบังคมทูลพระบาฮาอุลลาห์ พระผู้ทรงความงามอัน อุดมพรทรงรับสั่งว่า “เราจะสวดมนต์ให้” และทรงตรัสเสริมเพิ่มเติมว่า “เขาควรทำ ธุรกิจค้าขายฝ้าย”

ต่อมาไม่นาน ผู้แสวงบุญคนเดิมก็เดินทางไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์อีก ขณะที่เดิน ทางผ่านกรุงคอนสแตนติโนเปิลเขาสังเกตเห็นบาไฮคนเดิมที่เคยจนกรอบกลับ กลายเป็นพ่อค้าที่ทำการค้าขายเจริญรุ่งเรือง ผู้แสวงบุญกล่าวให้ความเห็นกับเขาว่า “ตอนนี้เมื่อท่านมีความมั่งคั่งแล้ว ท่านก็ควรจะบริจาคให้สิทธิของพระผู้เป็นเจ้าอย่าง สม่าเสมอ พ่อค้าตอบสวนกลับในทันทีว่า “ตอนนี้พระเจ้าของเราคือทองคำ”

ผู้แสวงบุญได้ยืงดังนั้นก็บังเกิดความเสียใจและเดินทางต่อไป เมื่อไปถึงดินแดน ศักดิ์สิทธิ์ พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรได้ตรัสถามเขาเกี่ยวกับพ่อค้าคนนั้นและทรง สดับเกี่ยวกับทุกอย่างที่เขาพูด พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงพระดำรัสตอบว่า “เราได้ให้ “พระเจ้า” แก่เขาและเราก็สามารถเอากลับคืนได้เช่นกัน”

ข้ากลับผู้แสวงบุญคนนั้นสอบถามเกี่ยวกับพ่อค้าในกรุงคอนสแตนติโนเปิลและได้

⁵⁵ ดัดแปลงมาจาก มุฮัมหมัด อาลี เฟซี หน้า 104

รับทราบว่าการกิจการค้าของเขาล้มละลายไปแล้ว เขาสูญเสียทรัพย์สินทั้งหมดของเขาและมีเจ้าหนี้เงินกู้มาไล่ล่าเขาเพื่อเอาเงินที่เขากู้คืน

เมื่อตกอยู่ในสภาพนี้ พ่อค้าจึงส่งจดหมายไปถึงพระผู้ทรงความศักดิ์สิทธิ์เพื่อร้องให้พระองค์ทรงประทานอภัย พระบาฮาอุลลาห์ทรงตอบเขาด้วยการบัญชาให้เขาเดินทางจากกรุงคอนสแตนติโนเปิล “ไปยังเมืองบากู” และทรงมอบหมายให้เขา “สำรวจเกี่ยวกับการคัดลอกพระธรรมศาสนอันศักดิ์สิทธิ์ภายในสักการสถานของเมืองนั้น”

เขาน้อมรับพระบัญชาของพระบาฮาอุลลาห์และถึงแก่กรรมที่เมืองบากู

59

วันหนึ่ง พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงตรัสว่า : ขนบธรรมเนียมประเพณี ฮาดีธ ที่สืบทอดกันมาในอิสลามได้กลายเป็นสาเหตุแห่งความล่มสลายของบ้านเรือนจำนวนมาก เป็นที่มาของความแตกสามัคคีและการแตกแยกจากกัน ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานและความหายนะ

60

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรมักจะทรงตรัสอยู่เสมอว่า “มีคุณสมบัติสี่ประการที่เราชอบเห็นในคน ประการแรกคือ ความกระตือรือร้นและความกล้าหาญ ประการที่สองคือ ใบหน้าที่สดใสด้วยรอยยิ้มและสีหน้าที่ผ่อนคลาย ประการที่สามคือ คนที่มองทุกอย่างด้วยตาของตนเองมิใช่ด้วยสายตาของผู้อื่น ประการที่สี่ คือ ความสามารถในการทำงาน เมื่อเริ่มแล้วก็ทำจนเสร็จ”

* * * * *

เรื่องต่อไปนี้ดัดแปลงมาจากบันทึกความทรงจำของฮัจจี มุฮัมหมัด-ทาเฮรี-มัลมิริ ผู้ซึ่งได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ที่เมืองอัคคาในปี พ.ศ. 2421 (ค.ศ. 1878) และอยู่ที่นั่นต่อเป็นเวลาเก้าเดือน เรื่องราวเหล่านี้ได้มาจากฮาบิบ ทาเฮอซาเดย์ ซึ่งเป็นบุตรชายของท่าน

61

เมื่อใดก็ตามที่ข้าพเจ้าได้เข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณกาล พระองค์ก็จะทรงตอบคำถามที่ติดค้างในใจของข้าพเจ้า(โดยที่ข้าพเจ้ามิได้ถามออกมาเป็นคำพูด) มีคำถามหนึ่งที่ข้าพเจ้าต้องการทูลถามพระบาฮาอุลลาห์มานานแล้วเกี่ยวกับสถานะของอิหม่าม(ในศาสนาอิสลาม)ว่ามีตำแหน่งที่เท่ากันหรือต่างกัน แต่เมื่อไรก็ตามที่ข้าพเจ้าได้เข้าเฝ้าพระองค์ ข้าพเจ้าก็จะลืมเรื่องนี้อย่างสนิททุกครั้งไป ความคิด

เกี่ยวกับเรื่องนี้วนเวียนอยู่ในใจตลอดเวลาหกเดือน จนในที่สุดข้าพเจ้าก็ตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าจะเดินทางไปหาพระเจ้าจะไม่ลังเลเป็นอันขาด แม้กระทั่งขณะที่กำลังขึ้นบันไดคฤหาสน์ของพระองค์ ความคิดทั้งหมดของข้าพเจ้าก็สาารวมอยู่กับคำถามข้อนี้เท่านั้น

ทันใดนั้นข้าพเจ้าก็ได้ยินพระสุรเสียงทักว่า “อานวยพร” และเมื่อเงยหน้าขึ้นไป ข้าพเจ้าก็ได้เห็นพระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณกาลทรงประทับยืนอยู่ที่หัวบันไดหน้าทางเดินที่จะผ่านเข้าไปในห้องโถงใหญ่ พระองค์ทรงต้อนรับข้าพเจ้าและข้าพเจ้าก็เดินเข้าไป จากนั้นไม่นาน พระองค์ก็ทรงเชิญให้ข้าพเจ้านั่ง เป็นอีกครั้งหนึ่งที่คำถามที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะถามหลุดหายไป

จากนั้นพระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณกาลก็เริ่มเผยพระธรรมสาส์นเป็นภาษาเปอร์เซียแก่ข้าพเจ้า ขณะที่ทรงเผยนั้นพระองค์ทรงเดินจงกรมกลับไปกลับมา ช่วงตอนกลางของพระธรรมสาส์นพระองค์ทรงหยุดลงกลางคันและทรงตรัสว่า “อิหม่ามมาจากพระผู้เป็นเจ้า เขาเหล่านั้นกล่าวถึงพระผู้เป็นเจ้าและจะได้กลับไปหาพระผู้เป็นเจ้า”

หลังจากที่ผ่านพ้นไปหลายเดือน นี่คือวิธีการที่ข้าพเจ้าได้รับคำตอบ

62

ครั้งหนึ่งระหว่างที่ข้าพเจ้าได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ พระองค์ทรงมีพระเมตตาให้ข้าพเจ้านั่งและทรงขอให้อุปฐากในพระราชฐาน “นำน้ำขามาให้ ออคา ทาเฮอร์” แล้วเขาก็ให้นำน้ำขามาให้ข้าพเจ้า แต่หลังจากที่ได้รับน้ำขามาแล้วสายตาของข้าพเจ้าเฝ้าแต่จับจ้องไปที่พระพักตร์ของพระบาฮาอุลลาห์ ข้าพเจ้าลืมทุกอย่างจนหมดสิ้น ยกเว้นพระสุรเสียงที่พระองค์ทรงตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้ “ออคา ทาเฮอร์ น้ำชาของเจ้าหกกรดเปื้อนเลือดคลุ้ม(อาบา)ของเจ้าแล้ว เลือดตัวนี้เป็นเพียงเครื่องแต่งกายชุดเดียวที่เจ้าต้องใส่ไปจนถึงเปอร์เซีย เจ้าจึงควรดูแลให้ดี ตัวเราเองก็มีเสื้อแค่ตัวเดียวระหว่างที่ไปปลื้กวิเวกที่เมืองสุเลมานียะห์”

เมื่อพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรตรัสจบลง ข้าพเจ้าก็พบว่าตนเองถือแค่จานรองถ้วยชาอยู่ในมือส่วนถ้วยน้ำชานั้นหล่นลงบนพรมแล้วทำให้เลือดคลุ้ม(อาบา)และเสื้อผ้าเปื้อนไปหมด

ระหว่างเดินทางกลับไปเปอร์เซีย เหล่าผู้ร้ายปล้นทรัพย์สินทั้งหมดที่ข้าพเจ้ามียกเว้นเสื้อคลุมตัวเดียวก็นี่ที่เหล่าผู้ร้ายเหลือไว้ให้ใช้

63

ในฤดูหนาวพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรจะทรงฉลองพระองค์ด้วยเสื้อขนสัตว์ยาวคลุมด้วยผ้าที่หอมมาอย่างดี ในช่วงฤดูร้อนพระองค์จะฉลองพระองค์ด้วยผ้าฝ้ายอันเบาบาง พระองค์ทรงมีหมวกทรงสูง(หัทซฮา)ซึ่งอัดด้วยขนแกะที่มีหลายหลากสี รวมทั้งสีเทาและสีเขียวย่อวน

64

เย็นวันหนึ่งขณะที่พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรกำลังทรงดำเนินอยู่ในลานบ้านของออกกอเยอร์ คาลิม พอดีกับเวลานั้นข้าพเจ้ากำลังรดน้ำต้นไม้และพืชผักต่างๆ พระองค์ทรงพระดำเนินเข้ามาหาข้าพเจ้า ทรงตรัสพร้อมทรงพระสรวล ว่า “เจ้าเคียนพวงหลวมไป *บาปึศาสนิกชนจะต้องหยักรั้งผ้าเคียนให้แน่นๆ”

65

บ้านของนาบิลและของข้าพเจ้าอยู่ในย่านที่มีชื่อว่า คาน สุก อัฟยาด ที่อยู่อาศัยของออกกอเยอร์ คาลิม ก็อยู่ใกล้เคียงกับเรา วันหนึ่งนาบิลเอาสายลูกประคำของข้าพเจ้าไปแขวนห้อยลงมาจากเพดานบ้านของเขา ลักษณะที่เขาแขวนทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถปีนขึ้นไปปลดลงมาได้ การใช้ลูกประคำในการทำสมาธิไตร่ตรองเป็นนิสัยติดตัวข้าพเจ้าไปแล้ว

มีอยู่ครั้งหนึ่งที่นาบิลเชิญข้าพเจ้าไปที่บ้านของเขา ปรากฏว่าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรก็ทรงประทับอยู่ที่นั่นด้วย พระองค์ทรงสังเกตเห็นสายลูกประคำที่ห้อยอยู่จึงทรงตรัสถามนาบิลว่า “สายลูกประคำที่ถูกเจ้าแขวนพันธนาการอยู่ที่นี้เป็นของผู้ใด?” นาบิลทูลตอบว่า “เป็นของออกกา ทาเฮอร์”

หนึ่งในพระธรรมที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงสั่งสอนข้าพเจ้าในวันนั้นมีดังนี้คือ “เมื่อใดก็ตามที่เจ้าไปสอนศาสนาที่เมืองยาด จงพูดกับบรรดาผู้ที่สนใจเกี่ยวกับพระราชประวัติของเหล่าพระศาสดาในอดีตก่อน ต่อจากนั้นจึงค่อยๆ พูดคุยเกี่ยวกับการเปิดเผยพระธรรมกับพวกเขา”

66

ครั้งหนึ่งนาบิลกับข้าพเจ้าได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ พระองค์ทรงประทับนั่งที่พระเก้าอี้ขณะที่เรากำลังยืน พระบาฮาอุลลาห์ทรงหันมาทางข้าพเจ้าพร้อมทรงตรัสว่า “เราจะท่องบทกลอนที่เขียนโดย ฮาคิมมิ-ซานาอิ แก่เจ้า :

“สิ่งใดๆ ยกเว้นพระผู้เป็นเจ้า
ที่สายตาของเจ้าอาจได้เห็น
ไม่มีสิ่งใดนอกจากเทวรูป
ที่แตกเป็นเสี่ยง

ได้อย่างที่เป็นมา

แต่สิ่งที่ความต้องการทางโลก
ถูกตัดขาด
คือความศรัทธา
จงอย่าแลกสิ่งนี้กับสิ่งใด
แต่จงปลูกไว้ในหัวใจของเจ้า”

* * * * *

เรื่องต่อไปนี้ดัดแปลงมาจากบันทึกที่รวบรวมโดย มิร์ซซา-อาลี-อัคบานี-คาซานนี ซึ่ง
ได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์หลายโอกาส

67

แรกเริ่มเดิมทีข้าพเจ้าได้รับโอกาสเข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรเป็นครั้งแรก
ขณะที่พระองค์ทรงประทับอยู่ที่อัคคา ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นและประหม่าเมื่ออุปฐาก
นำข้าพเจ้าเข้าไปในราชสำนักของพระองค์ ทันใดนั้นข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงของ
พระองค์เชื้อเชิญ หลังจากข้าพเจ้าน้อมหมอบกราบแทบพระธรณีประตูด้วย
ความรู้สึกอ่อนน้อมถ่อมตนอย่างที่สุดแล้ว ข้าพเจ้าก็นั่งลง พระองค์ทรงให้อุปฐาก
นำชามมาให้ข้าพเจ้าดื่ม จากนั้นพระองค์ก็ทรงสวดพระธรรมศักดิ์สิทธิ์แล้วทรงตรัสว่า
“ขอให้การกระทำของเจ้าเป็นเครื่องนำทางแก่นุชษะชาติ เพื่อว่าความประพฤติและ
การปฏิบัติของเจ้าจะทำให้พวกเขาตระหนักในสัญญาและพระบัญญัติของพระผู้
เป็นเจ้า”

68

เช้าวันหนึ่งข้าพเจ้าไปที่บ้านอันทรงพระพรในเมืองอัคคาและได้ยินพระบาฮาอุลลาห์
ทรงกำลังอธิบายว่า “มิใช่ว่ามนุษย์จะไม่รู้พลาด” แต่ “พระผู้เป็นเจ้าทรง
พระราชทานอภัยให้เสมอ” และในทำนองเดียวกัน พระองค์ก็ทรงเป็น “พระผู้ช้อน”
ด้วย พระบาฮาอุลลาห์ทรงเสริมเพิ่มเติมว่า “ดังนั้นศาสนิกชนจึงควรให้อภัยเมื่อเขา
พบความผิดพลาดของกันและกัน จงบอกพวกเขาว่าอย่าหมกมุ่นอยู่กับตัวเองเท่านั้น
แต่ขอให้มุ่งความสนใจไปที่ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า และที่จะยังความชื่นชมยินดีแก่
พระผู้เป็นเจ้าก็คือความสามัคคีในหมู่ศาสนิกชน” หลังจากนั้นพระองค์ก็ทรง
พระราชทานขนมที่มีชื่อนาบัท(ขนมศิลา) เมื่อข้าพเจ้าเอามือน้อมรับขนมนั้น พระ
ผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงตรัสถามอย่างยิ้มๆ ว่า “เจ้ามิได้นำผ้าเช็ดหน้าติดตัว
มาด้วยหรือ?”

69

เช้าวันหนึ่งขณะที่ข้าพเจ้าได้เข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรที่คฤหาสน์มาซราเอลห์ พระบาฮาอุลลาห์ทรงถือจดหมายฉบับหนึ่งไว้ในพระหัตถ์ขณะที่ทรงขอให้อับดุลกาณาน้ำชามาเสิร์ฟ พระองค์ทรงพระดำรัสว่า “น้ำชามาเสิร์ฟแขกของเราในเมื่อเมืองอัคคาก่อให้เกิดปัญหาระบบย่อยอาหาร น้ำชาจะช่วยบรรเทาให้รู้สึกดีขึ้น” จากนั้นพระองค์ทรงรับสั่งให้เราออกไปเดินเล่น

70

ข้าพเจ้ามีอาการอาหารไม่ย่อยในขณะที่อยู่ในเมืองโมซูล(ในอิรัก)และปฏิญาณตน ในขณะที่นั้นว่าจะไม่แต่งงานแต่ต้องแต่งงานอีกจนกว่าพระบาฮาอุลลาห์จะทรงอนุญาต บ่ายวันหนึ่งขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ในคฤหาสน์มาซราเอลห์พระบาฮาอุลลาห์ทรงประทับอยู่ใกล้สระน้ำเล็กๆ พระองค์เพียงทรงดำรัสว่า “พระมุฮัมหมัด ซาห์ ทรงมีโองการให้ประหารชีวิตเรา แต่ในที่สุดพระชนม์ชีพของพระองค์ก็กลับคืนสู่โลก” จากนั้นพระบาฮาอุลลาห์ก็ทรงหันมาทางข้าพเจ้า ทรงตรัสว่า “เจ้าจงไปทานแต่งโม”

71

ข้าพเจ้าเดินทางไปถึงอุทยานเรชวานสองชั่วโมงก่อนเที่ยง พระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณทรงประทับนั่งอยู่ที่พระเก้าอี้ พระองค์ทรงแนะนำให้พวกเราสวดมนต์ ศาสนิกชนคนหนึ่งสวดเป็นทำนองด้วยความไพเราะอย่างยิ่ง พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสกับเขาว่า “ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพระพรแก่เจ้า ความประพฤติอันน่าสรรเสริญจะชักนำประชาชนให้เข้าสู่ศาสนานี้ อิหม่ามอาลีประกาศไว้ว่า : “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ถ้าบุตรของ อาบู-ทาลิบ(อ้างถึงตัวของอิหม่ามเอง)เข้าพระราชอาณาจักรของพระองค์และตระหนักถึงความไม่พึงพอใจที่พระองค์มีต่อเขา เขาควรทำเช่นไร?”

72

อีกโอกาสหนึ่งในอุทยานเรชวาน ขณะที่พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรกำลังทรงพระดำเนิน พระองค์ทรงตรัสว่า “มีบันทึกในพระคัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้าว่าหากบุคคลหนึ่งน้อมรับศาสนา บิดาและมารดาของเขาจะได้รับพระราชทานอภัยด้วย”

73

พวกเราหลายคนได้รับพระพรที่ได้เข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรในอุทยานเรชวานในช่วงเย็นวันหนึ่งของฤดูใบไม้ผลิ ตอนนั้นอากาศเย็นพระบาฮาอุลลาห์จึงทรงชี้แนะเราว่า “ผู้มาเยี่ยมควรนอนข้างในห้องที่เตรียมไว้เพื่อจะได้ไม่หนาวเพราะพวกเขามีได้นำเสื้อคลุมกันหนาวติดตัวมาด้วย”

74

เช้าวันหนึ่งหลังจากที่ตะวันขึ้น ข้าพเจ้านึกขึ้นได้ในขณะที่กำลังเดินอยู่ในอุทยานเรชวานว่ายังไม่ได้ไปรับพระพรจากพระบาฮาอุลลาห์ ช่วงขณะนั้นเองข้าพเจ้าก็ได้ยิน

พระสุรเสียงเรียกข้าพเจ้าไปเข้าเฝ้าพระองค์ พระองค์ทรงประทับยืนอยู่ที่หน้าพระราชสำนัก ทรงตรัสกับข้าพเจ้าในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังเดินเข้าไปเฝ้าพระองค์ว่า “เจ้าเป็นแขกของเราวันนี้ ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดมิให้เจ้าลืมสัญญาและพระวาระของพระผู้เป็นเจ้า”

75

คืนวันหนึ่งในอุทยานเรชวาน พระบาฮาอุลลาห์ทรงประทับนั่งอยู่บนม้านั่งยาว ทรงทอดพระเนตรไปยังเทียนที่ถูกจุดเป็นแถวแนวยาวในค้ำคีนนั้น และทรงตรัสว่า “พระบิ๊อบผู้ทรงประเสริฐมิได้ทรงดำริว่าการใช้ไฟเป็นสิ่งที่ฟุ่มเฟือยแต่ประการใด”

76

เพียงวันหนึ่งขณะที่เรากำลังเข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ในอุทยานเรชวาน อุบัติฎากคนหนึ่งนำน้ำชามาให้ अबดุล-การิม ซึ่งเป็นบาไฮศาสนิกชนคนหนึ่ง พระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่บรมโบราณทรงสรวลและทรงตรัสว่า “ตัวของ अबดุล-การิม เองก็เป็นคนขายน้ำชา และตอนนี้เจ้ากำลังเสิร์ฟน้ำชาแก่เขา!”

77

พระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณกาลทรงกำลังประทับนั่งอยู่ที่ม้านั่งยาว ส่วนข้าพเจ้ากำลังยืนซึ่งดูไม่ให้ความเคารพแก่พระองค์ พระองค์จึงทรงแนะแนวแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่ายืนอยู่กลางแดด จงออกไปเดินในอุทยาน จงผ่อนคลายให้ใจสบาย”

78

ครั้งหนึ่งในอุทยานเรชวาน พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรได้ทรงขอให้เราช่วยถอนวัชพืช เรานั่งลงถอนตามพระบัญชา แต่พอเวลาล่วงเลยไปสักระยะหนึ่ง พระองค์ทรงดำรัสว่า “พอแล้ว ไม่ต้องทำต่อไปอีก”

79

วันหนึ่งเหล่าศาสนิกชนทั้งหมดมารวมตัวกันที่อุทยานเรชวาน พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงประทับอยู่บนม้านั่งยาว อุบัติฎากพร้อมขนมปังและน้ำชาเข้ามาเสิร์ฟข้าพเจ้า การที่มีมือหนึ่งถือขนมปังส่วนอีกมือหนึ่งถือถ้วยน้ำชาทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกกระอักกระอ่วนด้วยความเขินอายที่จะรับประทานต่อหน้าพระพักตร์ของพระบาฮาอุลลาห์ อย่างไรก็ตาม อุบัติฎากเข้ามาบอกให้ข้าพเจ้ารับประทานและข้าพเจ้าก็ทำตาม การเข้าเฝ้าใช้เวลาค่อนข้างนานและปาฐกถาธรรมของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรก็นับว่ายาวพอสมควร

80

วันหนึ่งในช่วงอาหารกลางวัน พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงพระบัญชาให้ข้าพเจ้าไปตามกุลาม-ฮูเซน ให้มารับประทานอาหารกับเรา ข้าพเจ้าประหลาดใจ

มากเพราะเพื่อนคนหนึ่งของข้าพเจ้าชื่อ ฮัจจี กุลาม-อาลี ข้าพเจ้าเดินไปที่ห้ายอุทยาน และพบ กุลาม-ฮูเซน แต่ไม่พบ ฮัจจี กุลาม-อาลี และได้บอกกับเขาว่าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงส่งข้าพเจ้ามาตามเขา

81

วันหนึ่งในอุทยานเรซวาน พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงบัญชาให้เรานั่ง แต่เมื่อข้าพเจ้านั่งลงบนพื้นโคลนที่เหนียวเหนียวที่พระองค์ทรงประทับอยู่ พระองค์ทรงตรัสว่า “ อาลี อัคบา! อย่างนั้นแบบนั้น จงมานั่งบนม้านั่งนี้ ”

82

สองชั่วโมงหลังตะวันตกขึ้นของเช้าวันหนึ่งข้าพเจ้าได้เข้าเฝ้าพระผู้ทรงความสมบูรณ์เลิศอันอุดมพรที่อุทยานลูไนน์ (เป็นอุทยานที่อยู่ทางภาคเหนือของเมืองอัคคา) พระองค์ทรงพระราชทานนมให้ข้าพเจ้าถ้วยหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าอยากดื่มมากแต่ก็รู้สึกเขินอายที่จะดื่มต่อหน้าพระพักตร์ของพระองค์ ข้าพเจ้าจึงเดินไปอีกห้องหนึ่ง ดื่มนมเสร็จแล้วก็เดินกลับมา พระธรรมที่พระองค์ทรงแสดงในวันนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเสียงเรียกร้องของบรรดานักบวชในเมืองคาซานและการกระทำที่น่าอัปยศอดสูตลอดจนการลงโทษซึ่งก่อความทุกข์ยากแก่บาไฮศาสนิกชนในเมืองนั้น

83

วันหนึ่ง ขณะที่ผู้มาแสวงบุญหลายคนมารวมตัวกันที่ห้องชั้นล่างของคฤหาสน์บาห์จีและกำลังสนทนากันเกี่ยวกับเรื่องธุรกิจ ทันใดนั้นพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรก็ทรงพระราชดำเนินเข้ามา พระองค์ทรงดำรัสว่า “ เรื่องที่พูดคุยกันนี้ไม่มีค่าที่จะไปใส่ใจ มีเรื่องอีกมากมายที่เราควรกล่าวถึงซึ่งมีค่ามากกว่านั้นยิ่งนัก ” จากนั้นพระองค์ทรงตรัสเกี่ยวกับบาติผู้มิเชื่อเสียงโด่งดัง (ผู้ซึ่งนำศาสนของพระบาฮาอุลลาห์ไปถวายพระเจ้าซาห์และถูกประหารชีวิต) เรื่องของ ซียิด อาสราฟี-ชานจานี และของศาสนิกชนคนอื่นๆ อีกหลายคนทีพลีชีพเพื่อศาสนา หลังจากนั้นพระองค์ทรงพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เราแยกย้ายกันกลับไป

84

วันหนึ่ง พระบาฮาอุลลาห์ทรงมีพระบัญชาให้ข้าพเจ้าไปที่คฤหาสน์บาห์จี เมื่อไปถึงข้าพเจ้าเห็นพระองค์กำลังทรงถือสาสน์อยู่หลายฉบับ พระองค์ทรงอ่านสาสน์ฉบับหนึ่งขณะที่ทรงประทับยืน จากนั้นทรงตรัสว่า “ สาสน์เหล่านี้เขียนให้แก่ศาสนิกชนในเมือง คาลาส-อาบาด มีฉบับหนึ่งถึงเจ้าด้วย ”

85

วันหนึ่งซึ่งเป็นวันคล้ายวัน “ เทศกาลแห่งความเสียสละ ” จานาเบ เซโน มูกาเรบิน และข้าพเจ้าได้เข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร ณ โอกาสนั้นพระองค์ทรงทอสาสน์ที่เผยเป็นเกียรติแก่ฮัจจี มีร์ซา เฮดาร์ ทั้งฉบับ สาสน์นั้นขึ้นต้นดังนี้

“จุดมุ่งหมายของพระผู้เป็นเจ้าที่เป็นหนึ่งและเที่ยงแท้ ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระองค์ ที่ทรงเผยพระองค์เองต่อมนุษย์ก็เพื่อเปิดให้เห็นอัญมณีที่ซ่อนไว้ในเหมืองที่แท้ภายในสุดของอัตตาของมนุษย์นั่นเอง” ⁵⁶

86

เย็นวันหนึ่งขณะที่เรากำลังชุมนุมกันอยู่ที่บ้านของออกอเยอร์ คาลิม พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงเสด็จมาเป็นสิริมงคล ณ ที่นั่นด้วย พระองค์ทรงตรัสในโอกาสนี้ว่า “เรามีได้มีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่และประชาชนในระหว่างที่พำนักอยู่ในคุกมหาโหด แต่ให้ท่านนายช่วยงานชิ้นที่ยากนี้ ในกรุงแบกแดด ส่วนมากเราจะนั่งและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้มาเยี่ยมจนกระทั่งหลังตะวันตกดินไปแล้วราวหกชั่วโมง”

87

เย็นวันหนึ่งขณะที่เราเข้าเฝ้าต่อหน้าพระพักตร์พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรในคุก হাসันบาห์ลี พระองค์ทรงพระธรรมเทศนาหลายหัวข้อ พระองค์ทรงตรัสว่าในช่วงระหว่างหนึ่งขณะที่ทรงถูกคุมขังในคุก ซียาห์-ซาล เพชฌฆาตเข้ามาพร้อมกับนำหนึ่งในศาสนิกชนออกไปเพื่อจะไปประหาร สักครู่ เพชฌฆาตคนนั้นก็กลับเข้ามาคืนเหยื่อที่ได้เลือกไปสังหารด้วยเหตุว่าเขามีรูปร่างผอมเกินไป เมื่อเพชฌฆาตเล็งสายตามาที่ มุลลาห์ เซนูล-อบิดิน แห่งเมืองยาร์ด เห็นมีกล้ามเนื้อแข็งแรงอ้วนลำ เขาจึงประกาศว่า “จงตามมา เจ้าเหมาะที่จะถูกสังหารมากกว่า” มุลลาห์ เซนูล-อบิดินลุกขึ้นยืนในทันที จับมือและกล่าวอามีนว่า เขาบรรลुสู่การพลีชีพเพื่อศาสนาในลักษณะเช่นว่านี้” จากนั้นพระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสเสริมเพิ่มเติมว่า “เหตุการณ์อื่นๆที่เกิดขึ้นในคุกเมืองเตหะรานก็ละม้ายคล้ายกันกับเหตุการณ์ที่เล่ามานี้”

88

เช้าวันหนึ่งช่วงที่ข้าพเจ้าได้เข้าเฝ้าพระองค์ที่คุก হাসันบาห์ลี ตอนที่ไปถึงนั้นห้องก็เต็มไปด้วยผู้แสวงบุญแล้ว ข้าพเจ้าจึงนั่งลงใกล้ประตูทางเข้า ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรอย่างชัดเจนดังนี้ “เจ้าได้เดินทางไปปอร์ตซาอิด และบัดนี้ได้กลับมาแล้วยินดีต้อนรับ” แม้สายตาของข้าพเจ้าจะจับจ้องไปยังพระพักตร์ของพระองค์แต่ข้าพเจ้าก็มิได้ตระหนักว่าพระองค์ทรงพระดำรัสถึงข้าพเจ้า ต่อเมื่อศาสนิกชนคนหนึ่งจากเมืองเคอร์มันชาห์ซึ่งขณะนั้นนั่งติดกับข้าพเจ้ากระซิบบอกข้าพเจ้า จึงทำให้ข้าพเจ้าตระหนักรู้ว่าพระบาฮาอุลลาห์ทรงมีพระเมตตากล่าวถึงตัวข้าพเจ้าเอง

⁵⁶ จากพระธรรมของพระบาฮาอุลลาห์ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* CXXXII

89

ครั้งหนึ่งขณะที่ข้าพเจ้าได้เข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรตามลำพังใน
คฤหาสน์บาห์จี พระองค์ทรงตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้ “ทุกสิ่งถูกทำให้ใหม่หมดด้วยปลาย
ปากกาของเรา”

90

ขณะที่ข้าพเจ้าไปเยี่ยมคฤหาสน์บาห์จีในช่วงปลายวันหนึ่งของเดือนแรมะดาน พระผู้
ทรงความงามอันอุดมพรกำลังทรงดำเนินจงกรม พระเกศาสีดำขลับยาวประพระอังสา
ของพระองค์ พระองค์ทรงตรัสกับข้าพเจ้าอย่างชัดเจนและทรงพระสรวล ว่า “อาลี อัค
บา ชาวเปอร์เซียพูดถึงเราว่าอย่างไร?”

จากนั้นพระองค์ก็ทรงพระดำรัสว่า “เจ้ามีผ้าเช็ดหน้าหรือเปล่า? มานี่ซิ เราจะให้ขนม
ศิลา(นาบัท) แก่เจ้า”

ข้าพเจ้าคลี่พระเช็ดหน้าออก พระองค์ทรงเทขนมลงบนผ้าเช็ดหน้าด้วยพระหัตถ์ทั้งสอง
แก่ข้าพเจ้าพร้อมทรงตรัสว่า “เราจะให้เจ้าอีกถ้าเจ้านำบางส่วนไปให้อัฟนัน”

91

วันหนึ่งเราไปที่คฤหาสน์เพื่อเข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ ก่อนที่จะถึงห้องพระบรรทม
ของพระองค์ พระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่บรมโบราณทรงตรัสแก่ข้าพเจ้าผ่านทาง
พระบัญชาว่า

“เจ้าตื่นน้ำขามาแล้วหรือยัง?” ข้าพเจ้าน้อมรับกระแสพระบัญชาและเข้าเฝ้าพระองค์

92

วันหนึ่งตอนที่ข้าพเจ้าไปคฤหาสน์บาห์จี ข้าพเจ้าได้พบนาบิลกำลังยืนอยู่ใกล้
ทางเข้าคฤหาสน์ ข้าพเจ้าจึงได้ยืนเป็นเพื่อนกับเขาด้วย ในไม่ช้าพระผู้ทรงความงาม
อันอุดมพรก็เสด็จออก มีศาสนิกชนหลายคนเดินตามหลังพระองค์มาด้วย อุบัติฐาก
นำถาดขนมมาเสิร์ฟเราที่อุทยาน พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงพระราชทาน
ขนมแก่เราคนละสองชิ้น หลังจากนั้นพระองค์ก็ทรงประทับยืนและเริ่มเสด็จพระราช
ดำเนินไปในอุทยาน ตอนที่เราทั้งหมดเดินตามพระองค์ พระองค์ทรงหันมาและทรง
ดำรัสว่า “เจ้าทั้งหมดยังคงถูกนับว่าเป็นนักโทษ จงกลับไป ถ้าเห็นพวกเจ้าสิบคนอยู่
ด้วยกัน สิบคนนั้นในสายตาของคนทั่วไปมีจำนวนเป็นร้อย” พวกเราจึงพากัน
เดินทางกลับ

93

ดวงอาทิตย์เกือบตกแล้วในวันที่ข้าพเจ้าอยู่ที่คฤหาสน์บาห์จี พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรตรัสต่อข้าพเจ้าว่า "อาลี อัคบา! เราได้อ่านจดหมายของเจ้าแล้ว" ข้าพเจ้าน้อมกายลงจูบชายเสื้อคลุมอันอุดมพรของพระองค์⁵⁷

94

สี่เรื่องต่อไปนี้มาจากบันทึกความทรงจำของจินาบิ-ฮาคิม ราช์จาป อาลี ฮาเฟเซลเซียร์:

ในยุคนั้นการเดินทางจากนาจาฟฟาบาดไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์ต้องใช้เส้นทางคมนาคมที่วิบาก(ใช้ม้าได้บางช่วงแต่บางเส้นทางต้องใช้วิธีเดิน) ทำให้ความยากลำบากเพิ่มมากขึ้น แต่ความซวดเซและประสบการณ์ที่ทุกข์ยากอย่างแสนสาหัสในการเดินทางครั้งนี้ก็ถูกลบล้างออกจากจิตใจจนหมดสิ้นในตอนที่ข้าพเจ้าได้เข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร

ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าได้เข้าเฝ้าพระองค์ พระบาฮาอุลลาห์ก็จะทรงไขปัญหาที่ยุ่งยากซับซ้อนแก่ข้าพเจ้า เป็นปัญหาซึ่งก่อตัวมาจนดูเหมือนจะไม่มีทางแก้ไขได้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่ตนเองเป็นคนรับใช้ที่อ่อนแอและไร้ซึ่งอำนาจถึงแม้ว่าตัวข้าพเจ้าเองจะเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญและมีความสามารถก็ตาม

95

เมื่อใดก็ตามที่พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงเปิดเผยพระธรรมศักดิ์สิทธิ์ในบ้านของอับบุด พวกเราซึ่งเป็นผู้แสวงบุญก็จะเดินรอบๆ บ้านนี้ นับเป็นการปฏิบัติบูชาอันนำมาซึ่งความสุขหรรษาและความปีติยินดีอันสุดที่จะพรรณนาได้

96

วันหนึ่งพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงเสด็จไปยังอุทยานเรชวาน อุบัติฐากคนหนึ่งถือน้ำหอมกลิ่นกุหลาบซึ่งบรรจุในเหยือกหม้อดินมาถวายพระองค์ ในระหว่างทางมีน้ำซึมผ่านรอยร้าวจากหม้อทำให้อุบัติฐากรู้สึกหดหู่ใจมาก ข้าพเจ้าเข้าไปช่วยถือเหยือก เอาเศษไม้มาตัดและเหลาให้บาง แล้วจึงใช้เศษไม้นี้ปะติดกับรูรั่วและรัดด้วยสายยาง อุบัติฐากคนนั้นจึงดีใจมาก ต่อมาภายหลังเขาได้เล่าเรื่องนี้ให้พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรฟัง พระบาฮาอุลลาห์ทรงพระสรวลขณะที่ทรงตรัสกับข้าพเจ้าว่า "เจ้าเยี่ยมมากฮาคิมที่เจ้าสามารถซ่อมรูรั่วของเหยือกน้ำได้"

⁵⁷ เรื่องของมีร์ซา อาลี อัคบาเรื่องนี้เล่าโดย จาลาล นอสจี้ (โฮมายูนิ) และ ฮตาตุลลาห์ นอสจี้

วันหนึ่งขณะที่ข้าพเจ้าเข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ พระองค์ทรงหันมาและทรงตรัสว่า “จินาบี-ฮาคิม เมื่อคืนนี้เราได้ยินเสียงร้องคร่ำครวญของลูกๆ ของเจ้าในอิหร่าน พวกเขากำลังขอให้เจ้ากลับไปอยู่กับพวกเขามาก ณ เวลานี้เราอนุญาตให้เจ้าและคณะผู้แสวงบุญจากไปได้ จงกลับไปอิหร่าน เรามีความหวังว่าเจ้าจะได้รับความช่วยเหลือให้ได้กลับมาแสวงบุญอีก เจ้ายังคงอยู่ที่นี้ได้อีกสิบวัน ระหว่างเวลานั้นเจ้ามาเข้าเฝ้าเราได้ ฟืออามานุลลาห์(ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงคุ้มครองเจ้า)

พวกเราเศร้ามากจนร้องไห้ เราลาจากราชสำนักอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ในตอนเย็นเราเขียนวันที่ซึ่งพระบาฮาอุลลาห์ทรงพระดำรัสเกี่ยวกับความเศร้าเสียใจที่เกาะกุมลูกๆ ของเราไว้ในสมุดบันทึกของเรา

วันที่สิบคือวันครบกำหนดลาจาก ข้าพเจ้าเริ่มเดินรอบคฤหาสน์ ผู้มาแสวงบุญบางคนขออนุญาตอยู่ต่อ พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงเสด็จมาที่หน้ามุขคฤหาสน์และทรงตรัสว่า “เจ้ายอดเยียมมาก ฮาคิม ความเลื่อมใสศรัทธาบังชีให้มีความเคารพเชื่อฟังศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า เจ้าเป็นคนแรกในหมู่ผู้แสวงบุญซึ่งไม่ลังเลแม้แต่น้อยและมีได้ขออยู่ต่อ เจ้าเชื่อฟังบัญชาของเราและพร้อมที่จะลาจากไป”

เมื่อวันเวลาลาจากใกล้เข้ามา พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงพระราชทานคำแนะนำและที่เนินลาดเอียงกลางแจ้ง พระองค์ทรงพระราชทานขนมปังแห้งและบัคลาวา ให้ผู้มาแสวงบุญแต่ละคน เมื่อถึงตาข้าพเจ้า ข้าพเจ้ากางขายเสื้อคลุมออกอย่างกว้างเพื่อกันมิให้แม่เพียงเศษของขนมปังตกลงดินได้ พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงพระสรวลพร้อมทรงตรัสว่า “ยอดเยี่ยม ฮาคิม บาไฮศาสนิกชนควรเป็นคนที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดและมีไหวพริบรอบตัว ฟืออามานุลลาห์ (ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงคุ้มครองเจ้า)”

ยังไม่ทันที่เราจะเดินทางออกจากคฤหาสน์ ผู้แสวงบุญสูงอายุที่อยู่ในคณะของเราท่านหนึ่งกล่าวกับข้าพเจ้าว่า “ฮาคิม เราชราภาพแล้ว ขอให้ท่านรับขนมปังแห้งของเราและให้ บัคลาวา ของท่านแก่เราเนื่องจากว่าเราเคี้ยว บัคลาวา ไม่ได้” ข้าพเจ้ารับคำขอนี้จึงมอบส่วนหนึ่งของ บัคลาวา แก่ชายชราผู้นั้นและเก็บส่วนที่เหลือไว้ร่วมกับขนมปังแห้งในที่ๆ ปลอดภัย เพื่อว่าขนมปังนั้นจะไม่แตกหักจนถึงประเทศอิหร่าน

การเดินทางของเราเริ่มด้วยน้ำตาและความโศกเศร้า หลังจากนั้นก็มีผู้ส่งข่าวขี่ม้าตามหลังเรามาเพื่อส่งข่าวว่าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงบัญชาให้พวกเราเดินทางกลับไป

เราเดินทางกลับมาด้วยความปีติยินดีอย่างที่สุด ขณะที่มาถึง พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรกำลังประทับอยู่ชั้นบนของคฤหาสน์ เราทั้งหมดโค้งคำนับและแสดงความ

เคาะรพพระองค์ พระองค์ทรงพระสรวลและทรงตรัสว่า “ชายชราที่รัก เราให้ขนมปังฮาติมจำนวนเพียงพอที่จะสืบทอดไปถึงเจ็ดชั่วคน แล้วเจ้ายังให้ขนมปังเขาเพิ่มอีกด้วยหรือ” หลังจากที่พระราชทานข้อสังเกตอย่างสุภาพแล้ว พระองค์ก็ทรงมอบขนมปังให้แก่ชายชรานั้นอีกและทรงตรัสกับเขาว่า “ขนมปังนี้มีใช้สำหรับรับประทาน แต่ให้เพื่อเป็นพระพรอันเป็นสิริมงคล จงนำติดตัวไปที่อิหร่าน เจ้าทั้งหมดพักผ่อนที่นี่ในวันนี้ได้ และจะได้เดินทางต่อในวันพรุ่งนี้” หลังจากที่เราสัมภาษณ์ในการได้เข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณและได้พบกับ*พระอับดุลบาฮา ได้สดับคำแนะนำสั่งสอนของท่านนายแล้ว เราทั้งหมดก็เดินทางกลับไปยังประเทศอิหร่าน

ตอนที่ข้าพเจ้าเดินทางมาถึงนาจาฟาบาด และได้พบกับครอบครัวของข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้รับทราบว่าเป็นวันที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงรู้สึกขมขื่นกับการคร่ำครวญของบุตรของข้าพเจ้า คิวันนั้นเป็นคิวันเดียวกับที่บุตรของข้าพเจ้าป่วยเป็นไข้ทรพิษจนเกือบถึงแก่ความตาย(โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือบุตรชายคนเดียวของข้าพเจ้า) เป็นคิวันเดียวกับที่ภรรยาของข้าพเจ้าคือคาคิจา สวดมนต์อธิษฐานร้องขอต่อพระผู้เป็นเจ้าด้วยน้ำตาว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะทรงยอมให้บุตรของข้าพเจ้าตายอย่างโดดเดี่ยว ไร้การรักษาในยามที่บิดาของเขาไม่อยู่กับพวกเขาหรือ? ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้ากราบร้องขอความเมตตาจากพระองค์!”

ปรากฏว่าหลังจากคิวันนั้นเป็นต้นมา อาการของเด็กๆ ก็เริ่มหายวันหายคืน พวกเขารอดพ้นจากความตายด้วยพระกรุณาธิคุณของพระบาฮาอุลลาห์⁵⁸

98

ออกา มุฮัมหมัดดี ทาบรีชี เล่าให้ฟังว่า ตอนที่เขามีอายุสี่ถึงห้าขวบ เขาไปคลุกคลีกับบาห์จีทุกวันศุกร์กับครอบครัวของเขาอย่างไร เป็นธรรมเนียมปฏิบัติในหมู่ศาสนิกชนในเวลานั้นที่จะเข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร พวกเขาจะอยู่ที่นั่นทั้งวันในห้องด้านล่างของคฤหาสน์

ช่วงหนึ่งของการไปเยี่ยม ตอนที่ผู้ใหญ่พักอยู่ในห้องตอนเที่ยงเนื่องจากอากาศร้อน เขาได้ออกจากห้องและเดินเรื่อยไปจนถึงชั้นบนของคฤหาสน์ซึ่งเป็นทางที่นำเขาเข้าห้องสุโงใหญ่ เขาเดินเรื่อยเปื่อยไปจนถึงห้องเก็บอาหาร และสังเกตเห็นถุงที่บรรจุน้ำตาลไว้เต็ม เขาจกน้ำตาลหนึ่งฝ่ามือเข้าปากโดยมิทันยั้งคิด ก่อนกลับออกจากห้องเก็บอาหาร เขาจกน้ำตาลอีก คราวนี้เต็มฝ่ามือทั้งสองข้าง หลังจากที่เดินมาถึงห้องโถงแล้ว เขายืนตัวแข็งเมื่อเห็นพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงพระราชดำเนินจงกรมอยู่ ณ ที่นั้น พระบาฮาอุลลาห์ทรงเสด็จมาหาเขาด้วยท่าทีที่อ่อนโยน ทรงชำเลืองมองดูมือของเขาด้วยความเมตตารักใคร่และทรงนำเด็กน้อยนี้ไปยังโต๊ะที่อยู่กลางห้อง พระองค์ทรงหยิบจานที่มีขนมเต็ม ทรงพระราชทานขนมหนึ่งชิ้นแก่เด็กที่

⁵⁸ จากบันทึกของ อิสซาดีดี ทาบรีชี นานาฟาบาด ผู้เป็นหลานของเจ้าของเรื่องนี้

กำมือมารับ แล้วทรงตรัสว่า “ดูเจ้าชอบขนมมาก จงทานตามใจชอบ เราจะไปละและขอให้พระผู้เป็นเจ้าทรงคุ้มครองเจ้า”

ปีต่อๆ มา ออคา มุฮัมหมัดดี มักจะอธิบายให้เพื่อนศาสนิกชนทราบความประทับใจของเขาในช่วงเวลานั้น ซึ่งไม่มีใครสามารถเข้าถึงความรู้สึกอันอ่อนไหวของเด็กและความรักในหัวใจที่เขามีต่อพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร เป็นความรักซึ่งเกิดขึ้น ณ ขณะนั้นและไม่เคยจางหายไปจากเขาเลย ⁵⁹

99

มีคนเล่าให้เราฟังว่า เมื่อตอนที่วาร์คา(มีร์ซา-มุฮัมหมัด ผู้ซึ่งเป็นนักกวีที่มีวาทศิลป์และในที่สุดได้พลีชีพแก่ศาสนา) ถูกนำเข้าไปเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ครั้งแรก ดวงตาของเขาสว่างเรืองรองด้วยความจำของแสงจากพระพักตร์ของพระองค์ เขารู้ตัวดีว่าเขาไม่คุ้นกับความงามอันหาที่เปรียบมิได้นั้น หลังจากที่ได้เห็นพระองค์แล้วเขาก็ยังจำไม่ได้ว่าเขาได้รับผลบุญแห่งการได้เห็นพระองค์ที่ไหนและเมื่อไร

วาร์คาได้รับพระพรในการเข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์หลายครั้ง และความฉงนของเขา ก็ยังมีต่อไปจนกระทั่งวาระการเข้าเฝ้าอีกครั้งหนึ่งมาถึง ระหว่างนั้นพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงตรัสกับเขาว่า “วาร์คา จงใช้ไฟแผดเผาอุปนิสัยแห่งความเพ้อฝันอันไร้สาระนั้นเสีย” พระดำรัสนั้นยังไม่ทันขาดคำ วาร์คา ก็ระลึกได้ว่า ตอนที่เขายังเป็นเด็ก เขาได้รับพระพรในการได้เห็นพระพักตร์ของพระบาฮาอุลลาห์ในฝัน ในความฝันนั้นเขากำลังเล่นของเล่นอยู่ในสวนเล็กๆ ซึ่งเป็นที่ดินของครอบครัว ขณะที่กำลังเล่นอยู่นั้น เขาฝันว่าพระผู้เป็นเจ้านำของเล่นของเขาไปโยนทิ้งในกองไฟพอตื่นขึ้นมา วาร์คาก็เล่าให้บิดามารดาของเขาฟังเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าที่เข้ามาเข้าฝันนั้น แต่บิดามารดาของเขากลับดุเขาว่า “ช่างเป็นความฝันที่เหลวไหลอะไรเช่นนั้น?” “เป็นไปได้อย่างไรที่เราจะเห็นพระผู้เป็นเจ้า?” ความฝันนั้นจึงค่อยๆ ถูกลืมเลือนไปจนกระทั่งถึงชั่วขณะที่พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงพระบัญชาให้เขา “ใช้ไฟแผดเผาอุปนิสัยแห่งความเพ้อฝันอันไร้สาระนั้น” ณ ที่นั่นในใจนั้นเอง ที่วาร์ค้าย้อนระลึกถึงความฝันในวัยเด็กนั้นได้ และเมื่อได้รับความกระจ่างแล้ว เขาจึงได้ประกาศความหมายในโลกที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนนี้จากการแปลความฝันนั้น ⁶⁰

100

ราฮุลลาห์ ผู้เป็นบุตรของวาร์คาและเป็นผู้พลีชีพเพื่อศาสนา มีอายุแค่เจ็ดขวบในตอนที่เขาพร้อมกับพี่ชายชื่ออาซิสซุลลาห์และบิดาได้รับโอกาสเข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณ พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสถามเขาเชิงล้อเล่นว่าเขาจะทำอะไรถ้าพระกาอิมที่อยู่ในคำสัญญาซึ่งมุสลิมชีอะห์ (*พระบ๊อบ) กำลังเฝ้ารอได้

⁵⁹ จาก Jalál Nakhjavání

⁶⁰ สุเลมานี เล่มที่ 1 หน้า 253

ปรากฏพระองค์ในทันทีทันใดและมาพบกับเขาแบบตัวต่อตัว ราฮุลลาห์ ตอบอย่างไม่ลังเลว่า “ด้วยความช่วยเหลือของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร ข้าพเจ้าจะบอกพระองค์เกี่ยวกับคำสอนแล้วพระองค์ก็จะเป็นบาไฮศาสนิกชน” ⁶¹

101

จากบันทึกของ จินาบี ฮัจ มุฮัมหมัด และ อาลี-อามาตฟี มิลานี ผู้แสวงบุญ:

แม้ว่าข้าพเจ้าจะเคยเป็นมุสลิมที่มีศรัทธามาก่อน แต่มีการเปลี่ยนแปลงภายในอย่างรู้สึกได้เมื่อตอนที่ข้าพเจ้าศึกษาศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์ โดยเฉพาะฉบับที่ทรงเปิดเผยแก่ฮัจลี ซาเฟอ ที่ได้ถึงแก่กรรมไปแล้วทำให้ข้าพเจ้าแน่ใจว่าศาสนานี้มาจากพระผู้เป็นเจ้า นี่คือน้ำดื่มที่มีต่อข้าพเจ้า อย่างไรก็ตามหนึ่งที่ยังคงค้างอยู่ในใจของข้าพเจ้าตลอดเวลาที่ผ่านมา คำถามนั้นคือ ลักษณะการเผยพระธรรมศักดิ์สิทธิ์นั้นค่อยๆ ถูกเผยออกมาหรือว่าเผยแบบไม่หยุดคือติดต่อกันไปเลย? ข้าพเจ้ามีความปรารถนาจะได้รับคำตอบจากผู้มีประสบการณ์ตรงและได้เห็นด้วยตาของตนเอง ไม่มีใครสักคนในหมู่เพื่อนๆ ของข้าพเจ้าทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อน ข้าพเจ้าจึงเก็บประเด็นคำถามนี้ไว้กับตนเอง

ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้าที่มีวันซึ่งข้าพเจ้าสามารถไปแสวงบุญ ข้าพเจ้าเริ่มออกเดินทางไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์กับน้องชาย และหลังจากที่ได้พักผ่อนหายเหนื่อยจากการเดินทางอันวิบากตรากตรำแล้วท่านนายจึงเรียกเราไปเข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร เราเดินตาม*พระอับดุลบาฮาไปยังห้องโถงห้องหนึ่ง ท่านม้วนผ้าม่านขึ้นและเราก็เข้าไปในห้องนั้น

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงประทับนั่งบนเบาะ มี มิร์ซา ออกา จาน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่จดตามคำบอกนั่งอยู่ตรงข้ามกับพระองค์ พระวณะหลังไหลออกมาเหมือนกระแสน้ำอันเขียวจากพระโอษฐ์อันอุดมพรของพระองค์ พระองค์ทรงพระบัญชาให้ข้าพเจ้านั่งลง ทรงขอน้ำเสวยสามครั้งในช่วงที่ทรงเปิดเผยพระธรรม มีอยู่หลายครั้งถ้า มิร์ซา ออกา จาน ไม่สามารถจดพระวณะตามคำบอกได้ทัน พระบาฮาอุลลาห์ก็จะทรงหยุดและถามเขาว่าเขาจดไปถึงไหนแล้ว มิร์ซา ออกา จาน ก็จะทวนวลีที่จดค้างอยู่ จากนั้นพระองค์ก็จะทรงให้เขียนตามคำบอกแบบเดิมต่อไปจนจบ ช่วงที่เผยพระธรรมนั้นพระพักตร์อันอุดมพรมีสีแดงกล่ำ พระนลาฏของพระองค์ทรงชุ่มโชกไปด้วยพระเสโท

เมื่อการจดพระธรรมสาส์นจบลง พระบาฮาอุลลาห์ก็ทรงหันมายังเราและทรงตรัสว่า “เจริญพร” จากนั้นก็ทรงดำรัสว่า “ผู้นำศาสนาในประเทศอิหร่านได้ออกประกาศเช่นนี้ได้อย่างไร? พวกเขายังคงถือตัวว่าเป็นศาสนิกชนที่แท้แล้วจัดให้พวกเราอยู่ใน

⁶¹ ฟาติล-มาชินดาร์านี เล่มที่ 8 ภาคที่ 1 หน้า 10

หมู่คนนอกريتทั้งๆ ที่พวกเขาเองก็ยังไม่สามารถตอบคำถามที่เด็กน้อยคนหนึ่งซึ่งเป็นเด็กธรรมดาๆ ถามได้ เหล่ามุลลาห์ซึ่งเป็นนักปราชญ์ราชบัณฑิตที่เลวร้ายได้บัดบังสายตาของประชาชนไว้ตลอดเวลา” พระองค์ทรงดำรัสเกี่ยวกับข้อสังเกตนี้มากกว่านี้ แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ถ้อยแถลงของพระองค์ได้เลื่อนหายไปจากความทรงจำของข้าพเจ้า ท้ายที่สุดแล้วพระองค์ทรงบัญชาให้ข้าพเจ้าพักอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสองสามวัน และให้เดินทางกลับประเทศอิหร่านโดยผ่านไปทางเมืองเมกกะ

สองสามวันต่อมาพวกเราได้รับอนุญาตให้ลาจากได้และแล้วการแสวงบุญของเราก็สิ้นสุดลง ⁶²

102

ฮัจจี มีร์ซา ฮัสซานิ-ซาฮาบาดี อรากี กล่าวว่าเขาประสบความสำเร็จอย่างแสนสาหัสขณะเดินทางจากประเทศอิหร่านถึงดินแดนศักดิ์สิทธิ์ มีศาสนิกชนชาวอียิปต์ที่มีฐานะดีหลายคนต่างร่วมขบวนไปแสวงบุญในคราวนั้นด้วย พวกเขาสวมใส่เสื้อผ้าที่ตัดเย็บอย่างดีและไม่คบหาสมาคมกับฮัจจีซึ่งแต่งกายด้วยเสื้อผ้าธรรมดาๆ ราคาถูกที่ชาวบ้านโดยทั่วไปสวมใส่กัน

หลังจากที่พระเจ้าทรงความงามอันอุดมพรทรงรับสั่งให้บรรดาผู้แสวงบุญเข้าเฝ้า ฮัจจียืนอยู่ใกล้ประตูซึ่งดูไม่ให้ความเคารพ พระบาฮาอุลลาห์จึงทรงรับสั่งกับเขาว่า “มาที่นี่ มานั่งใกล้กับเรา” คราวนี้ ฮัจจีผู้นั้นไม่ลังเลใจ เขาเดินตรงไปนั่งข้างๆ กับพระบาฮาอุลลาห์ตามพระบัญชา

เมื่อผู้แสวงบุญพากันกลับไปยังบ้านพักที่อัคคาหมดแล้ว ศาสนิกชนชาวอียิปต์ต่างพากันมารายล้อมฮัจจีและแสดงความเมตตาและความเคารพแก่เขา และพวกเขาก็ยังคงถือปฏิบัติกับเขาอย่างนี้จนกระทั่งการแสวงบุญของพวกเขาครั้งนั้นสิ้นสุดลง ⁶³

103

ที่เอสกาบาต ผู้ประมวลเรื่องราวได้รับทราบเรื่องเดียวกันนี้ในหลายโอกาส เป็นเรื่องที่เล่าโดย ออกา ซายิด เมห์ดี โกลพายกานี

ชาวเมืองอิสฟาฮานที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีคนหนึ่งรับเป็นศาสนิกชนของศาสนานี้ของพระเจ้าเป็นเจ้า แต่ในทันทีที่เขาคบหาสมาคมกับศาสนิกชนคนอื่นๆ ก็เป็นที่ประจักษ์กันว่าเขาติดสุรามานานแล้ว เพื่อนๆ ไข้ไขวามันปัญหาในการพูดจาหวานล่อมให้เขาละเลิกนิสัยที่เป็นภัยนี้เสีย แต่เขาตอบว่าเขาทนทุกข์ทรมานกับการติดสุรามานานนับหลายปี และการจะละเลิกก็ยากเย็นยิ่งนัก เมื่อใดก็ตามที่เพื่อนๆ ศา

⁶² บันทึกโดยบุตรชายของ ฮามาดี-บาเกอร์

⁶³ บันทึกจากหลานชายของ ฮตาตุลลาห์ ซิรูส

สนิกชนพูดหว่านล้อมว่าถ้าผู้อื่นทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกเขาก็จะคิดว่าบาฮาอุลลาห์ศาสนิกชนไม่ใช่ใจที่จะปฏิบัติตามศีล เขาก็จะตอบว่าไม่มีทางที่คนอื่นจะทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้ยกเว้นบรรดาศาสนิกชน และเมื่อเขาได้รับคำเตือนว่าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงตระหนักเกี่ยวกับสถานการณ์นี้ เขาก็จะตอบว่า พระบาฮาอุลลาห์ไม่ทรงเข้ามายุ่งเกี่ยวกับชีวิตส่วนตัวของเขา

เพื่อนๆ ค่อยๆ ถอนตัวออกจากการพูดเตือนเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้ไปที่ละคนสองคน จนท้ายที่สุด เขาก็ได้รับโอกาสในการเดินทางไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์และได้เข้าเฝ้าแทบที่ประทับของพระบาฮาอุลลาห์ เขาได้ไปแสวงบุญแล้วและเมื่อเดินทางกลับมา เพื่อนบางคนก็ไปเยี่ยมเขา เขากล่าวกับพวกเพื่อนๆ ดังนี้

“เพื่อนๆ ทั้งหลาย บัดนี้ข้าพเจ้าได้ตระหนักรู้อย่างแน่นอนแล้วว่าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงตรัสรู้ความลึกซึ้งที่ซ่อนเร้นอยู่ การซ่อนหรือไม่ซ่อนเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่ส่งผลแตกต่างแต่ประการใด ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้าพเจ้าจึงไม่จำเป็นต้องสุรอีกต่อไป ทั้งนี้เพราะข้าพเจ้าเข้าใจอยู่เป็นนิจว่าพระองค์ทรงสถิตอยู่ทุกแห่งหนและทรงเฝ้ามองดูอยู่เสมอ

เขาเล่าต่อไปว่า ระหว่างการไปแสวงบุญครั้งแรก เขายืนขึ้นในขณะที่พระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณกาลทรงดำเนินลงกรมพร้อมกับทรงตรัสกับพวกเรา ข้าพเจ้ารู้สึกฉงนกับพระจริยวัตรอันนุ่มนวลของพระองค์แล้วบอกกับตนเองว่า “เป็นที่พร้อมยอมรับได้แล้วว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้แสดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้าและทรงเป็นพระผู้ซึ่งอยู่ในคำสัญญาของประชาชาติทั้งปวง แต่อะไรคือความหมายที่ทรงอรรถาธิบายเกี่ยวกับสถานะของพระองค์ในพระธรรมศาสตร์ต่างๆ เป็นต้นว่า “ทรงเป็นพระผู้ส่งศาสนของทูตสวรรค์ผู้นำคำดำรัสของพระผู้เป็นเจ้ามาแจ้งและทรงเป็นพระผู้ทรงเปิดเผยพระคัมภีร์ทั้งปวง” (เมอโซโรรสซุล วามอนซีเรอ คูทุบ)

ทันทีที่ความคิดเหล่านี้ผุดขึ้นมาในใจ ในช่วงที่ทรงกำลังดำเนินลงกรมอยู่ พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงตรงมาหาข้าพเจ้า พระองค์ทรงวางพระหัตถ์อันอุดมพรไว้บนบ่าของข้าพเจ้าและทรงตรัสอย่างทรงไว้ซึ่งอำนาจอันทรงความศักดิ์สิทธิ์ว่า “เป็นเช่นนั้นจริงๆ พระผู้ส่งศาสนของทูตสวรรค์ผู้นำคำดำรัสของพระผู้เป็นเจ้ามาแจ้งและทรงเป็นพระผู้ทรงเปิดเผยพระคัมภีร์ทั้งปวงนั้น คือสถานะของเรา”

“ข้าพเจ้าไม่สามารถเข้าใจสภาวะทางจิตใจของตนเอง ณ ขณะนั้นได้ หลังจากนั้น ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพระผู้ทรงความศักดิ์สิทธิ์ผู้ทรงอ่านความคิดของข้าพเจ้าได้ย่อมสามารถเห็นการกระทำและความประพฤติภายนอกของข้าพเจ้าได้เช่นกัน”

104

คนหน้าชื่อใจคดชื่อ ฮัจจี มีร์ซา อาลี-อัคบา ซอนเจตนาร้ายไว้อย่างมิดชิด เขาสะสมความแค้นไว้ในอกอย่างลับๆ หมายถึงจะทำอันตรายพระบาฮาอุลลาห์วันหนึ่งขณะที่เข้าเฝ้าพระองค์ เขาได้รับจดหมายปิดผนึกจากพระบาฮาอุลลาห์และได้รับพระบัญชาจากพระองค์ให้เปิดอ่านกับบาไฮศาสนิกชนสิบเก้าคน จดหมายที่ทรงบัญชาให้เปิดอ่านมีข้อความดังนี้ "ถ้าอับดุลลา เอบเน มูจาม (ผู้ซึ่งลงมือสังหารอหิมาอาลี) ได้รับประโยชน์จากความโหดเหี้ยมของเขา ตัวเจ้าเองก็ควรได้รับประโยชน์ตามนั้นเช่นกัน"

105

สี่เรื่องต่อไปนี้มาจากบันทึกของฮัจจี มีร์ซา เฮดาร์ อาลี

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรได้ทรงตรัสเกี่ยวกับการรับใช้และสถานะของ*พระอับดุลบาฮา พระผู้เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดไว้ในหลายวาระโอกาสดังนี้

"ระหว่างที่เราพำนักรอยู่ที่กรุงแบกแดดเรามักจะพบเพื่อนและคนแปลกหน้าที่มาจากทั้งใกล้และไกลที่ร้านกาแฟ พระผู้เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่แบกรับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบและความยากลำบากในช่วงเวลานั้น ต่อมาภายหลัง ท่านนายก็ยังต้องรับหน้าที่ที่ยากยิ่งกว่านั้นในเมืองเอเดรียโนเปิล มาบัดนี้ท่านยังต้องอดทนกับความทุกข์เข็ญที่มากกว่าหลายเท่าในเมืองอัคคา ในกรุงแบกแดด ดูจากภายนอกพวกเราเหมือนมิใช่คนโง่ กับทั้งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าก็ยังไม่เป็นที่รู้จักกันดีเหมือนในปัจจุบันและผู้ต่อต้านก็ยังไม่ปฏิบัติการณ์รุนแรงเทียบเท่า เราพูดคุยกับคนภายนอกใน "ดินแดนแห่งความลึกลับ" ได้ แต่ในคุกมหาโหดเราต้องปิดช่องทางสมาคมกับคนอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้ท่านนายยอมรับความยากลำบากที่ทบทวีขึ้นเพื่อบรรเทาทุกข์และอำนวยความสะดวกแก่เรา ท่านนายกลายเป็นป้อมปราการอันมั่นคงและเป็นโล่กำบังอันแข็งแกร่งต่อชาติและประชาที่เป็นปฏิปักษ์ ทำให้เราเบาใจขึ้น ท่านช่วยให้เราคลายกังวลด้วยการจัดหาคฤหาสน์มาซราเอลห์ เราจึงได้ไปพำนักรอยู่ที่นั่น ต่อมาภายหลัง ท่านก็ยังซื้อคฤหาสน์บาห์จี ท่านประสบความสำเร็จในการยื่นหยัดขึ้นรับใช้ศาสนาสัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่าจนไม่มีโอกาสมาที่คฤหาสน์บาห์จี ในขณะที่เราสนทนาสมาคมทางธรรมกับบรรดาศาสนิกชนและทำศาสนกิจด้านการเปิดเผยพระธรรมวามะและธรรมศาสนศักดิ์สิทธิ์ ท่านนายก็หมกมุ่นอยู่กับการแก้ไขอุปสรรคและความยากลำบากต่างๆ นานาที่ถ้าโถมเข้ามา เพราะความเดือดเนื้อร้อนใจเกิดขึ้นจากการต้องไปเกี่ยวพันกับบุคคลเหล่านั้น"

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงตรัสในหลายวาระโอกาสว่า "อำนาจและศักยภาพของพระผู้เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดยังถูกบดบังไว้ในขณะนี้ แต่จะสำแดงออกให้เห็นในไม่ช้า ท่านจะชูง้างพระนามอันยิ่งใหญ่ที่ขอบโลกตามลำพังและอย่างปราศจากความช่วยเหลือจากใคร และด้วยบารมีของท่าน คนทั้งหลายจะถูกหลอมให้อยู่ภายใต้ประรำแห่งสันติภาพและความสุขสงบ หากเป็นไปได้สำหรับใครคนหนึ่งที่ได้เข้าเมืองอัคคา

สิ่งที่ควรทำประการแรกคือไปพบพระผู้เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และจากนั้น ก่อนเดินทางกลับ เขาควรคบค้าสมาคมกับบาไฮที่ประพฤติชอบโดยแท้ การปฏิบัติตามนี้จะมีผลอย่างมหาศาลกับพัฒนาการทางจิตวิญญาณของเขา เพราะเขาจะได้ไม่ตกอยู่ภายใต้ความคิดและการกระทำที่ต่ำช้าทางโลก ถ้าใครมีตาที่มองเห็นได้ตามนี้ สัญญาณของพระผู้เป็นเจ้าก็จะปรากฏชัดแก่เขาอย่างไม่ผิดพลาด

106

ครั้งหนึ่ง ขณะที่ ฮัจลี มีร์ซา เฮดาร์-อาลี เข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณกาล ณ โอกาสนั้นมีการสวดพระวณะจากพระธรรมบทที่มีชื่อว่า ลอเฮอ ราอิส และลอเฮอ สุลตาน (เป็นสาส์นที่มีไปถึงพระเจ้านาริด-ลิดิน ซาห์)

ในอีกโอกาสหนึ่ง ฮัจลี มีร์ซา เฮดาร์-อาลี ได้รับพระบัญชาให้ไปเข้าเฝ้าที่คุกหาสน์ ขณะที่เขากำลังเดินเข้าไป พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรก็ทรงตรงเข้ามาหาเขาและทรงตรัสเบาๆ ว่า “เราขอบัญชาให้เจ้าอยู่ในความดูแลของพระผู้ทรงเป็นกึ่งอันยิ่งใหญ่ที่สุด”

107

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงกำลังเผยพระวณะศักดิ์สิทธิ์อยู่หลายนาทิตันใดนั้นพระองค์ทรงหยุดและตรัสกับ ฮัจลี มีร์ซา เฮดาร์-อาลี ว่า “เจ้ามักจะได้อยู่ตอนที่กำลังมีการเผยพระวณะศักดิ์สิทธิ์ หากประชาชนในโลกปรารถนาจะได้อยู่ในโอกาสเหล่านั้นบ้าง พวกเขาจะไม่ถูกปฏิเสธ”

108

ในขณะที่ ฮัจลี มีร์ซา เฮดาร์-อาลี กำลังเข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร พระองค์ทรงทอพระธรรมบทที่เป็นที่รู้จักกันดี ขึ้นต้นว่า “วัตถุประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเที่ยงแท้ ความรุ่งโรจน์ของพระองค์จะได้รับการสรรเสริญ การเผยพระองค์ต่อมนุษยาก็คือ เพื่อนำอัญมณีซึ่งถูกซ่อนไว้ในเหมืองแห่งอัตตาที่แท้จริงและอยู่ภายในสุดของพวกเขามาออกเผยให้เห็นนั่นเอง...”⁶⁴ พระธรรมบทฉบับนี้พระบาฮาอุลลาห์ทรงเผยให้แก่ ฮัจลี มีร์ซา เฮดาร์-อาลี⁶⁵

109

พระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณกาลทรงตรัสแก่ศาสนิกชนชาวเปอร์เซียที่เป็นแขกผู้มาเยือน และเป็นผู้แสวงบุญในหลายโอกาสว่า พวกเขาควรจะบอกคนอื่นๆ เกี่ยวกับความหมายของ “ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระผู้เป็นเจ้า” เสมอ ถ้าไม่บอก พวกเขาจะติดอยู่ในสภาวะแค่มีความพึงพอใจในจินตภาพที่ไร้สาระเท่านั้น

⁶⁴ จาก *Gleanings*, CXXXII

⁶⁵ จากหนังสือ *Bihjatü's-Sudúr* หน้า 251-4, 256-7, 248, 243

พระองค์ทรงอธิบายว่า “พวกเขาควรจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระดับนี้จนหลุดพ้นจากเงาแห่งความสงสัย” “ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระผู้เป็นเจ้า” มีความหมายว่าพระผู้ทรงแสดงองค์ของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงสถาปนาศาสนาแต่ละยุคนั้นมีดวงพระวิญญาณเป็นหนึ่งเดียวกัน มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและหาที่เปรียบมิได้” ส่วนคนไม่ว่าจะสูงหรือต่ำล้วนเป็นคนที่รับใช้ทุกคนโดยไม่มีข้อยกเว้น ทุกคนต้องน้อมยอมจำนนต่อหน้าอรุณทิวสถานของการเปิดเผยพระธรรมของพระผู้เป็นเจ้า แม้กระทั่งอิหม่าม อาลี พระผู้ซึ่งเป็นจอมทัพแห่งความศรัทธาก็น่ากล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นคนที่รับใช้ของคนรับใช้ทั้งหลายของพระศาสดาโมฮัมหมัด”

66

110

ออกา ริดา ซา-อดาติ ผู้ซึ่งเป็นศาสนิกชนรุ่นแรกๆ เล่าเหตุการณ์ต่อไปนี้

ข้าพเจ้าพักอาศัยอยู่ในเมืองยาดเมื่อครั้งที่ยังเป็นมุสลิม วันหนึ่งข้าพเจ้าไปร่วมสวดมนต์ ขณะนั้นมีผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนาสองท่านกำลังสอนอยู่บนธรรมาสน์ กำลังเทศน์เรื่องความทนทุกข์ทรมานที่อิหม่ามฮูเซนต้องเผชิญด้วยความอดทน เสียงร้องไห้ของข้าพเจ้าทำให้ทุกคนตกอยู่ในความเศร้า ข้าพเจ้ามีความปรารถนาอย่างแรงกล้าจากกันบึงของหัวใจที่จะได้เห็นความงามของใบหน้าของท่านฮูเซน

เมื่อพิธีสวดมนต์ระลึกถึงจบลง ทุกคนก็แยกย้ายกันกลับไป ขณะที่อยู่ด้านนอกห้องพิธี ผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนาที่ขึ้นเทศน์ท่านหนึ่งเดินมาหาข้าพเจ้าแล้วถามว่า “อะไรทำให้ท่านร้องไห้คร่ำครวญปานนั้น?” ท่านปรารถนาในสิ่งใด จงบอกเราแล้วเราจะจัดหาให้ท่าน

ข้าพเจ้าตอบว่า “ข้าพเจ้าปรารถนาจะได้เข้าพบท่านอิหม่าม ฮูเซน”

เขาตอบว่า “ได้แน่นอน เราจะออกค่าใช้จ่ายเดินทางให้ท่านเพื่อว่าท่านจะได้ไปเมืองคาบิลลาอย่างสมเกียรติยศและศักดิ์ศรี”

ข้าพเจ้าตอบว่า “ขอชีวิตของข้าพเจ้าเป็นพลีต่อท่าน แต่ข้าพเจ้าเฝ้าหวังจะได้เห็นท่านอิหม่ามในสภาพเป็นบุคคลที่มีตัวตน มิใช่แค่ไปเยี่ยมพระสถูปอันทรงความศักดิ์สิทธิ์ของท่านเท่านั้น”

ผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนาผู้นั้นตอบว่า “ถ้าเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ขอลาก่อน ข้าพเจ้าทำให้ท่านมากกว่านี้ไม่ได้แล้ว”

หลังจากที่เดินต่อไปอีกนิดเดียวข้าพเจ้าก็พบกับผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนาอีกท่านหนึ่งและการสนทนาของเราที่ตามมาก็อยู่ในแนวเดียวกันกับที่ข้าพเจ้าได้พูดคุยกับคนแรก

หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็ย้ายออกจากเมืองยาดไปอยู่ที่เมืองเอสคาบาด และ ณ เมืองนี้เองที่ข้าพเจ้าเข้ารับนับถือศาสนา ข้าพเจ้ารู้ดีว่าไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์ด้วยดวงจิตที่ร่าเริงเบิกบานจากความกระตือรือร้นและด้วยความรักอันแรงกล้าโดยมีวัตถุประสงค์เดียวคือ เพื่อจะได้เห็นพระพักตร์ของพระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณกาล

พระบาฮาอุลลาห์ทรงเจริญพรข้าพเจ้าในวาระที่ข้าพเจ้าเข้าเฝ้าพระองค์ พระองค์ทรงพระเมตตาให้ข้าพเจ้านั่ง และกล่าวต่อไปว่า “ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ได้รับเกียรติในการได้เห็นท่านฮูเซน”

ทันทีทันใดนั้น เหตุการณ์ที่อยู่ในความทรงจำเมื่อครั้งที่อยู่ในเมืองยาด ไม่ว่าจะเป็นในงานพิธีสวดมนต์ระลึกถึงอิหม่าม การพูดคุยกับผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนา ตลอดจนความปรารถนาอันแรงกล้าของข้าพเจ้าที่จะได้เฝ้าดูพระพักตร์ของท่านฮูเซน เหตุการณ์เหล่านี้ผุดขึ้นมาหมด ณ บัดนั้น ข้าพเจ้าประหลาดใจและตกตะลึงขณะที่เฝ้าดูพระพักตร์ของพระบาฮาอุลลาห์

ในหลายวาระโอกาส ข้าพเจ้าได้รับการขอให้นำรายชื่อของศาสนิกชนทุกคนมากราบทูลในขณะที่ได้เข้าเฝ้าต่อหน้าพระพักตร์ของพระองค์ แต่ยังไม่ทันจะได้ทูลถวายรายชื่อ พระองค์ทรงกลับเอ่ยนามศาสนิกชนทั้งหลายออกมาเสียก่อนพร้อมทรงตอบยินยอมรับว่า “อนุญาตให้พวกเขามาแสวงบุญได้” และตอนที่ข้าพเจ้ากำลังจะกราบทูลรายชื่อของศาสนิกชนคนอื่นๆ ขึ้นมาอีก ขณะที่ยังไม่ทันได้ยื่นรายชื่อจากข้าพเจ้าพระองค์ก็ทรงตรัสตัดหน้าเสียก่อนว่า “ส่วนคนอื่นๆ ก็ได้รับอนุญาตเช่นกัน”

67

111

ออกา มีซาร์ มุฮัมหมัด บาเกร ทาปีเบ ซิราซี บันทึกไว้ว่า วันหนึ่งหลังจากผู้แสวงบุญและเหล่าศาสนิกชนที่มีถิ่นพำนักประจำเสร็จสิ้นการเข้าเฝ้าประจำวันแล้ว พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรก็ทรงอนุญาตให้ทั้งหมดลาจากไปได้ ยกเว้น ออกา มีซาร์ มุฮัมหมัด บาเกร ทาปีเบ ซิราซี ที่พระองค์ทรงบัญชาให้อยู่เฝ้าต่อ

พระองค์ทรงตรัสกับเขาว่า “ครอบครัวของเจ้าเป็นห่วงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ของเจ้า เจ้าจะกลับบ้านและทำธุระด้านการสอนศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า”

⁶⁷ (เป็นคำบอกให้ผู้รวบรวมบันทึกโดยออกา ริดา ในเมือง 'Ishqábád)

จากนั้น พระบาฮาอุลลาห์ทรงพระราชทานเหรียญเล็กๆ อันหนึ่งให้แก่เขาและทรงบอกเขาให้เดินทางกลับเมืองทางบก เนื่องจาก ออกา มีซาร์ มุฮัมหมัด บาเกร ทาบิเบ ชีราซี กราบขอลอพระธรรมสาส์นจากพระองค์ พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรจึงทรงหยิบทีว้างปากกาจากหิ้งเหนือพระเศียร ทรงหยิบปากกาออกแล้วทรงเหลาปลายไม้ จากนั้นจึงทรงเปิดเผยพระธรรมสาส์นและทรงยื่นสาส์นนั้นให้แก่เขา

ออกา มีซาร์ มุฮัมหมัด บาเกร ทาบิเบ ชีราซี เป็นนายแพทย์ ไม่ว่าเขาจะเดินทางผ่านเมืองหรือหมู่บ้านใด ชาวบ้านก็จะออกมาติดตามหาเขา ด้วยพระพรจากเหรียญที่ได้รับจากพระบาฮาอุลลาห์ ไม่เพียงแต่เขาจะมีค่าเดินทางเท่านั้น เขายังมีเงินเก็บสะสมติดตัวด้วยวิธีดังกล่าว

หลังจากที่เดินทางถึงเมืองชีราซและได้พูดคุยกับครอบครัว เขาจึงตระหนักรู้ความจริงว่า ณ วันที่พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรได้ทรงบัญชาให้เขาอยู่เฝ้าต่อนั้นเป็นวันเดียวกันกับที่ภรรยาของเขาวิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้า ร้องขอให้สามีของเธอได้เดินทางกลับบ้าน⁶⁸

112

คาร์ทุม จาน เล่าว่าวันหนึ่งในช่วงที่เธอไปแสวงบุญ พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงตรงไปยังโตะเพื่อทรงหยิบเหยือกน้ำผลไม้ หลังจากสังเกตเห็นว่ามีตัวต่อหลายตัวอยู่รอบๆ เหยือก เธอจึงส่งสายตาเป็นสัญญาณให้อุปทูตช่วยปกป้องพระบาฮาอุลลาห์จากตัวต่อเหล่านั้น

พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสพร้อมสรลว่า “เราไม่กลัวแม้กระทั่งผู้นำประเทศต่างๆ ในโลก แต่มาบัดนี้ คาร์ทุม จาน คิดว่าแมลงสองสามตัวจะมาสร้างความปั่นป่วนชวนเคืองใจแก่เรา”⁶⁹

เรื่องราวต่อไปนี้เกี่ยวกับการแสวงบุญเป็นเวลาเก้าเดือนในปี พ.ศ. 2434-5 (ค.ศ. 1891-2) ของ Aqa-Mirza Aqa Afnan และสมาชิกในครอบครัว ในการเดินทางครั้งนี้มีคุณยายของท่านไซกิ เอฟเฟนดิและคนรับใช้คนหนึ่งร่วมเดินทางไปด้วย

113

วันที่สิบของ ดิ ฮัจเจอร์ ของ ปีมุสลิม 1308 (18 กรกฎาคม พ.ศ. 2434 (ค.ศ. 1891) เป็นวันที่เรือของเราเทียบท่าเรือไฮฟา เรือทอดสมอตออรุณ จินาบี มั่นชาติ มาต้อนรับพวกเราตามพระบัญชาของพระบาฮาอุลลาห์ หลังจากผ่านด่านศุลกากรแล้วเขานำพวกเราไปยังกระโจมของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรซึ่งปักอยู่ ณ เชิงเขาคาเมล

⁶⁸ บันทึกโดยหลานชายของ ฮตาตุลล์ นาดิมิ ชีราซี

⁶⁹ บันทึกของ จินาบี นาทิก จากหนังสือ *The History of Káshán* ยังไม่ได้ตีพิมพ์

อากาศขณะนั้นกำลังแจ่มใส ทำให้จิตใจเราเบิกบาน หนึ่งในอุปฐากเข้ามาและนำพวกเราไปยังราชสำนักซึ่งเป็นที่ประทับของพระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณกาล เขาช่วยดึงผ้าม่านออกไปด้านข้างและแล้วเราก็ได้เห็นพระวรกายอันอุดมพรตลอดจนพระพักตร์อันเรืองรองของพระองค์ นับเป็นโอกาสแต่ดวงตาได้เห็นพระองค์ทรงประทับยืนอยู่ที่กลางห้อง ข้าพเจ้าและน้องชายทั้งสามหมอบลงที่พื้น มีร์ซา ออกาจาน ซึ่งมีสมญาว่า “คนรับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า” นั่งอยู่ติดกับกาน้ำชาโลหะโดยมีชุดน้ำชาวางไว้อยู่ตรงหน้าเขา พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงให้เราเสิร์ฟน้ำชาแก่พวกเรา จากนั้นพระองค์ทรงตรัสกับพวกเราว่า “เจริญพร เหล่าดอกไม้ในอุทยานกุหลาบของอัฟนันผู้ทรงเกียรติ เจริญพร เจริญพร” การเดินทางจากชีราชของพวกเจ้านับว่ายากลำบากจริงๆ เจ้าทั้งหลายเดินทางมาถึงดินแดนศักดิ์สิทธิ์ด้วยพระกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าและด้วยความมานะอดสาหะของ จินาบี-อัฟนัน ขณะที่เล่นเรือในทะเล พวกเจ้าก็เผชิญกับอันตราย แต่พระผู้ทรงมหิธานุภาพก็ได้ทรงให้ความคุ้มครองปกป้องพวกเราเจ้า จงใคร่ครวญดูว่า ณ วันเวลานี้(เวลาปัจจุบันในขณะนั้นที่นครเมกกะ)คนหลายพันคนกำลังอยู่ในเทศกาลฮาวาลา (เทศกาลช่วงระหว่างการแสวงบุญ ซาฟา และมารวี) ในขณะที่พระผู้เป็นที่รักของโลกกำลังประทับอยู่ ณ ดินแดนศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ พวกเขากำลังลั่นเพิกเฉย พวกเขาล้วนไม่ใส่ใจทั้งหมดล้วนไม่ตระหนัก มีแต่พวกเจ้าเท่านั้นที่เป็นเหล่าผู้แสวงบุญโดยแท้

พระวณะที่พระองค์ทรงตรัสในขณะนั้นกระตุ้นเตือนหัวใจของข้าพเจ้าระลึกถึงบทกวีที่ มัลลารี(จาลาลิตดิน รุมิ) รจนาไว้ดังนี้:

ดูกร เหล่าผู้แสวงบุญที่มาแสวงบุญ
ณ แห่งไหนใด พวกเจ้าอยู่ ณ แห่งไหนใด?
พระผู้ทรงเป็นที่รักทรงสถิตอยู่ ณ ที่นี้แล้ว
พวกเจ้าจงมา จงมา!

ทันทีทันใดนั้น พระบาฮาอุลลาห์ทรงหันมาทางข้าพเจ้าและทรงตรัสว่า “ผู้ที่มีความศรัทธาเลื่อมใสก็กล่าวไว้เช่นนี้เช่นเดียวกัน”

เป็นอีกครั้งหนึ่งที่พระองค์ทรงขอให้อุปฐากเสิร์ฟน้ำชาแก่พวกเรา จากนั้นก็ทรงอนุญาตให้พวกเราลากลับได้

เราได้พักอาศัยในบ้านเช่าที่อยู่ติดกับราชสำนักซึ่งเป็นที่ประทับของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร

114

วันหนึ่งข้าพเจ้าล้มป่วยด้วยอาการไข้ขึ้นสูง วันเดียวกันวันนั้นเราได้รับพระบัญชาให้ไปเข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ พระบาฮาอุลลาห์ทรงให้ข้อสังเกตว่า “ดูเจ้าจะเป็นไข้ ไข้คือผลพวงของบ้านเมืองนี้ ใครก็ตามที่มาที่นี่ต้องป่วยไข้” จากนั้นพระองค์ทรงพระบัญชาให้นำขามาเสิร์ฟพวกเรา ณ ที่นั้นนั้น ข้าพเจ้าเหวี่ยงออกจนเปียกโชกเสื้อผ้าไปหมด พระองค์ทรงพระบัญชาข้าพเจ้าว่า “จงไปเปลี่ยนเสื้อผ้าของเจ้าเสีย แล้วอาการไข้ก็น่าจะไม่กลับมาอีก” จากนั้นต่อมาอีกเก้าเดือนที่เราอยู่ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ข้าพเจ้าก็ไม่เคยล้มป่วยอีกเลย

ในช่วงเวลานี้ [ฤดูใบไม้ผลิของปี พ.ศ. 2434 (ค.ศ. 1891)] บาไฮศาสนิกชนเจ็ดคนถูกสังหารภายในวันเดียวกันที่เมืองยาด นับเป็นอุบัติเหตุซึ่งส่งผลให้พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงช่นเคือง วิตกกังวลและเศร้าพระหทัยอย่างมาก พระองค์จึงมิได้ทรงอนุญาตให้ผู้ใดได้เข้าเฝ้าในช่วงเวลาเก้าวัน

สิ้นวันที่เก้า พระองค์ทรงพระบัญชาให้ศาสนิกชนเฝ้าและทรงอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำของราชวงศ์คอจา ต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเมืองยาด ความโหดเหี้ยมที่สุลต่าน เซร์ส สุลต่าน พร้อมบุตรชายและ จารา เล็ด ดุเล สร้างความเจ็บปวด แต่ในขณะที่ทรงอธิบายเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ พระองค์กลับทรงขอให้พวกเราชมความเศร้า ความท้อแท้และความสลดหดหู่ พระองค์ทรงยืนยันว่า “พฤษภาแห่งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าถูกรดด้วยโลหิตของผู้สละชีพเพื่อศาสนา ถ้าพฤษภาไม่ได้รับน้ำก็จะไม่เจริญเติบโตและไม่ให้ผลอันเลิศล้ำ ในไม่ช้า ร่องรอยสุดท้ายของราชวงศ์นี้ก็หายสาบสูญไปจากประวัติศาสตร์และดินแดนเปอร์เซียก็จะได้รับการชำระล้างจากความชั่วช้าเหล่านี้ จารา เล็ด ดุเล ได้กระทำการอันส่งผลให้พระเนตรของเหล่าเทพเทวาลงหลั่งออกมาเป็นเลือด

115

วันแรกแห่ง มูฮาราม ปีมุสลิม 1309 [7 สิงหาคม พ.ศ. 2434 (ค.ศ. 1891)] พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรได้ทรงเชิญให้ศาสนิกชนร่วมเฉลิมฉลองวันคล้ายวันประสูติของ*พระบ็อบกับพระองค์ เนื่องจากบิดาของข้าพเจ้าเป็นโรคไขข้ออักเสบขั้นรุนแรงทำให้ท่านไม่สามารถที่จะนั่งราบบนพื้น พระบาฮาอุลลาห์จึงทรงขอให้อุปัชฌาย์คนหนึ่งนำเก้าอี้มาให้เขานั่ง จากนั้นก็ทรงพระบัญชาให้นำเก้าอี้มาเพิ่มให้บุตรชายของเขาอีก ทุกคนในครอบครัวจึงได้นั่งเก้าอี้กันทั้งหมด

วันนั้น คณะผู้แสวงบุญและเพื่อนศาสนิกชนทั้งหมดมาชุมนุมกันต่อหน้าพระพักตร์ของพระบาฮาอุลลาห์ พระองค์ทรงอธิบายเกี่ยวกับความแตกแยกและความขัดแย้งซึ่งเกิดขึ้นกับศาสนาทั้งหลายในอดีตที่ผ่านมา จากนั้น พระองค์จึงพระราชทาน บัคลาวา แก่ผู้เข้าเฝ้าทุกคนด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เองพร้อมทรงตรัสว่า “วันนี้เป็นวันคล้ายวันที่*พระบ็อบผู้ทรงความศักดิ์สิทธิ์ทรงประสูติและทรงสาด

แสงแห่งพระธรรมอันเรืองรองไปทั่วโลก ขอให้มีความเบิกบานหรรษากันนับเป็นพันๆ เท่า”

เมื่อทรงตรัสจบแล้ว ศาสนิกชนก็กราบทูลลาพระองค์

116

วันรุ่งขึ้นเป็นวันที่สองของมูฮาราม และเป็นวันคล้ายวันประสูติของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร นับเป็นอีการะหนึ่งทีทุกคนได้รับพระพรในการได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ เช้าวันนั้นพระองค์ทรงอธิบายเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่อันสุดประเสริฐของพระธรรมที่เปิดเผยตลอดจนอำนาจของปากกาอันสูงส่ง พระองค์ทรงตรัสเกี่ยวกับสภาพที่พระองค์ทรงถูกเนรเทศ เกี่ยวกับเหตุการณ์เมื่อเดินทางมาถึงคุมหาโหดและการถูกกดขี่ที่ครอบคลุมอย่างทั่วถึงจากน้ำมือของเหล่าทรราชในโลกและจากผู้นำทางศาสนา พระองค์ทรงตรัสถึงพระเจ้านาริดซิดินชาห์และสุลต่านอับดุลอาซิส ว่าทั้งสองพระองค์นั้นเป็นต้นเหตุแห่งความอยุติธรรม การกดขี่บีบบังคับทั้งยังทำอันตรายต่อกลุ่มคนในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ที่นับว่าหนักหนาสาหัสที่สุดของสุลต่านอับดุลอาซิส ก็คือความโหดร้ายของเขาที่เนรเทศพระองค์สู่คุมหาโหดนี้โดยปราศจากเหตุผล สำหรับพระเจ้านาริดซิดินชาห์ พระองค์ทรงปฏิบัติกรอย่างโง่เขลาเนื่องจากหุบเขาที่ไปเชื่อศาสนิกชนบางคนในยุคแรกเริ่มของศาสนา (ช่วงตอนถูกลอบหมายปลงพระชนม์ชีพ) ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่กษัตริย์พระองค์นี้ทรงรู้สึกเหมือนมีกระสุนลูกปรายอยู่ใต้ผิวหนัง พระองค์ก็จะทรงพิโรธและรู้สึกเหมือนถูกยั่วยุ (ให้กระทำการรุนแรงต่อศาสนิกชน)

หลังจากนั้นพระบาฮาอุลลาห์ทรงท่องโคลง (โดยกวี ฮาฟิซ) ดังนี้

วันเหล่านี้ช่างมีพิษอันขมขื่น
ซึ่งจะจางหายไปไม่ช้า
และวันคืนอันหอมหวานปานน้ำตาล
ก็จะกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

117

ฤดูใบไม้ร่วงเริ่มแล้ว พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงย้ายถิ่นพำนักจากเมืองไฮฟาไปยังคฤหาสน์บาห์จี ครอบครัวของเราได้อยู่ในบ้านเช่าขนาดเล็กติดกับคฤหาสน์เนื่องจากว่าบ้านเช่าของเราอยู่ในทำเลที่ตั้งที่สามารถมองเห็นห้องของพระบาฮาอุลลาห์ได้ ตอนที่เราลุกขึ้นมาสวดมนต์เช้าเราจึงเห็นแสงที่ลอดออกมาจากห้องบรรทมของพระองค์ ทั้งยังได้เห็นพระองค์เสด็จลงกรมและเห็นขณะที่พระองค์ทรงให้เจ้าหน้าที่จดพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ตามคำบอก

118

โดยพระบัญชาของพระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณ น้องชายสองคนของข้าพเจ้าคือ มีร์ซา บุษเซอร์ก และมีร์ซา ดิยา และตัวข้าพเจ้าเองจึงได้เรียนกับมีร์ซา ยูซุฟ คาน และซียิด อัสซาดุลลาเฮ โกมิ ในห้องๆ หนึ่งซึ่งอยู่ใต้ตึกคุกหาคันเป็นประจำทุกวัน โดยมี มัสคิน กาลาม ร่วมสอนศิลปะในการคัดลายอักษรประดิษฐ์แก่เราด้วย

119

การที่ได้อยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรตอนเช้าในหลายวาระโอกาสขณะกำลังมีการเปิดเผยพระธรรมโดยมี มีร์ซา ออคา จาน จดบันทึกตามคำบอกนั้นนับเป็นบุญเป็นมิ่งขวัญแก่ข้าพเจ้าอย่างล้นพ้น คาติมุลลาห์ (คนรับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า) จะเหลาไม้รวกด้วยตัวเองและจะมีกระดาษและหมึกสำรองไว้ใกล้มือเสมอ พระธรรมนั้นถูกเผยออกมาอย่างรวดเร็วจนปากกาที่เขาจับมักจะหลุดออกไปจากมือ เมื่อใดที่ปากกาตกหล่นจากมือ เขาก็จะรีบหยิบปากกาอีกด้ามหนึ่งและเขียนตามคำบอกต่อไป ตอนที่เขาจดไม่ทันเขาจะทูลต่อพระบาฮาอุลลาห์ว่า “ข้าพเจ้าไม่สามารถบันทึกได้ทัน” แล้วพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรก็จะทวนพระธรรมวจนะส่วนที่ตกหล่นแก่เขา

120

ครั้งหนึ่งพระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณกาลทรงขอให้ อัจจี มีร์ซา บุษเซอร์ก ซึ่งเป็นน้องชายของข้าพเจ้าคัดลอกบทกลอนชื่อ กาสีเดเยห์ อีสซี วากาฮิเยอร์ (ทรงรจนาที่สุเลย์มานิเยห์) เมื่อน้องชายของข้าพเจ้าเสร็จสิ้นการคัดลอกและทูลถวายบทคัดลอกนั้นแด่พระองค์ พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสสรรเสริญเขาและทรงพระราชทานกล่องปากกาที่ผลิตจากเมืองอิสฟาฮานพร้อมกับที่วางหมึกแก่เขา

121

วันรุ่งขึ้นข้าพเจ้าได้รับพระกรุณาธิคุณที่ได้เข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรตามลำพัง ช่วงที่เข้าเฝ้า พระองค์ทรงตรัสว่า “มีร์ซา ยูซุฟ คาน และซียิด อาซัสดุลลาเฮ โกมิ ได้รับมอบหมายให้ดูแลเรื่องการเรียนการเขียนของเจ้า” จากนั้น พระองค์ทรงยื่นขวดน้ำหอมกลิ่นกุหลาบมาให้ข้าพเจ้าด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง ทรงตรัสว่า “นี่มาจากเมือง กัมซา แห่ง คาซานใช้เวลาร่วมสี่สิบวันจึงมาถึงที่นี่” และ “น้ำหอมกลิ่นกุหลาบถูกรังสรรค์โดยพระผู้เป็นเจ้าเพื่อสำหรับใช้ในวันนี้ ซึ่งเป็น วันอันเป็นราชาแห่งฤกษ์ซึ่งเหนือกว่าวันใดๆ”

(จนกระทั่งไม่นานมานี้ จึงมีการใช้น้ำหอมกลิ่นกุหลาบพรมผู้มาแสวงบุญในวาระโอกาสที่ไปกราบนมัสการราชสำนักของพระบ๊อบที่เมืองชีราซ)

122

เย็นวันหนึ่งพวกเราได้รับทราบว่าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงตั้งพระหทัยจะไปเยี่ยมอุทยาน จูไนนี พระองค์ทรงพระบัญชาให้ผู้แสวงบุญและศาสนิกชนโดยเสด็จกับพระองค์ ก่อนรุ่งอรุณ ทั้งหมดได้มารวมตัวกันใกล้คฤหาสน์ และก่อนหน้าที่พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรจะเสด็จมาร่วมกับพวกเรา ศาสนิกชนสองคนจากเมืองคาซาน คือ ออกา มุฮัมหมัด ฮาคิม และ ออกา คูลิม อาลี ได้จัดลาสีขาวที่ผ่านการฝึกจนเชื่องแล้วเป็นพาหนะให้พระบาฮาอุลลาห์ทรงขี่ ตอนที่เรารับรู้เรื่องนี้ในศาสนาที่ประจำอยู่ที่ดินแดนศักดิ์สิทธิ์ซึ่งมีรูปร่างสูงช่วยกางร่มให้พระผู้ทรงความงามอันอุดมพร อากาศตอนนั้นกำลังสดชื่นเย็นสบาย ทำให้คิดถึงบทกวีของฮาฟิซ ที่เราน่าไว้วางใจ ดังนี้ :

สายลมพัดพากลิ่นหอมขจรขยายมาในยามเช้าวันนี้
พระผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้าได้เสด็จออกท่องทุ่งในช่วงเวลาแห่งความสุข

ในไม่ช้าเราก็เดินทางมาถึงอุทยานจูไนนี ท่ามกลางการต้อนรับ บรรยากาศในอุทยานในวันนั้นเต็มไปด้วยความสุขและมีความสวยงามเป็นพิเศษ มวลดอกไม้ส่งกลิ่นหอมและฝูงนกก็ส่งเสียงร้องเป็นทำนองอันไพเราะ พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงพระสำราญราชหทัยมากในวันนั้น ทรงพระเมตตากรุณาต่อศาสนิกชนทุกคนเป็นล้นพ้น หลังอาหารเที่ยงพระองค์ทรงพระดำรัสเกี่ยวกับ “การชุมนุมแห่งสวรรค์” เวลานั้นเป็นเวลาที่เราผู้เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด(พระอับดุลบาฮา)ใกล้จะเดินทางมาถึงอุทยาน

พระบาฮาอุลลาห์ทรงประกาศว่า “ท่านนายกำลังมาถึงแล้ว ขอพวกเราให้การต้อนรับท่าน” *พระอับดุลบาฮาเดินเข้ามานั่งต่อหน้าพระพักตร์ของพระบาฮาอุลลาห์ด้วยความสำรวมอันสุดพรรณนา เราทั้งหมดต่างก็ได้รับอนุญาตให้นั่งลงด้วย

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงกล่าวต้อนรับ*พระอับดุลบาฮาว่า “อุทยานแห่งนี้มิได้ดูสวยงามเต็มที่มาตั้งแต่เช้าแล้ว มา ณ บัดนี้อุทยานแห่งนี้กลายเป็นสถานที่อันรื่นรมย์ด้วยการมาถึงของเจ้า จึงเป็นการดีกว่าที่เจ้าควรจะมาถึงที่นี่ตั้งแต่เช้า”

*พระอับดุลบาฮาตอบว่า “ท่านผู้ว่าราชการการจัดหวัด(มูตาซารีฟ) และชาวเมืองอัคคา ก็จะมาร่วมงานนี้ด้วย ข้าพเจ้าได้ให้การต้อนรับขับสู้พวกเขาแล้วอย่างดี”

พระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณกาลทรงพระสรวลและตรัสว่า “คงมีแต่ท่านนายท่านนี้ที่สามารถตอบสนองข้อเรียกร้องต่างๆ ได้ และในขณะเดียวกันท่านก็ยังช่วยดูแลทุกข์สุขของบรรดาเหล่าศาสนิกชนทั้งหลายได้ ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงปกป้องท่านจากความริษยาและจากทิวทัศน์ทั้งปวง

จากนั้นพระองค์ก็ทรงพระดำรัสเกี่ยวกับเรื่องราวที่เกิดขึ้น วันหนึ่งในกรุงแบกแดด ตอนที่วณิพกคนหนึ่งขอรับทานจากพระองค์ เมื่อได้รับเหรียญแล้ว วณิพกคนนั้นก็

กล่าวว่า “ขอให้พระคุณเจ้าอับบาส(วณิกคนนี้กล่าวถึงพี่ชายต่างมารดาของท่านอิหม่ามฮูเซนซึ่งมีสมญานามว่า”อับบาส”)จงช่วยเหลือท่านตลอดกาล พระบาฮาอุลลาห์ทรงตอบว่า “พรนี้เป็นสิริมงคลอย่างยิ่ง” (“อับบาส”ในที่นี้พระองค์เจตนาให้หมายถึง” *พระอับดุลบาฮา อับบาส”)

กล่าวโดยสรุป ศาสนิกชนทั้งหลายต่างได้รับพระพรจากพระกรุณาอย่างล้นพ้นในวันนั้น ทั้งนี้เพราะความปิติยินดีของพระบาฮาอุลลาห์นั้นหาที่สิ้นสุดมิได้

ก่อนตะวันลับฟ้าหนึ่งชั่วโมง พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรก็ทรงชี้ลากลับคฤหาสน์ และพวกเราก็ตามเสด็จกลับ จากนั้นจึงแยกย้ายกันเมื่อเดินทางถึงประตูรั้วของคฤหาสน์

123

เมืองคุกในอัคคามีระยะทางห่างจากคฤหาสน์บาห์จีประมาณห้ากิโลเมตร จะเห็นคฤหาสน์แห่งนี้ได้อย่างชัดเจนเมื่อมองจากอุทยานจามาลซึ่งอยู่ใกล้กัน เมื่อใดก็ตามที่*พระอับดุลบาฮาเดินทางเข้ามาใกล้คฤหาสน์ ถ้ามาด้วยการขี่ม้าหรือลาท่านก็จะลงจากหลังม้าหรือลาเมื่อถึงอุทยานจามาล แล้วต่อด้วยการเดินอย่างสำรวมที่สุดวันหนึ่งศาสนิกชนทั้งหมดในดินแดนศักดิ์สิทธิ์มารวมตัวกันต่อหน้าพระพักตร์ของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรที่คฤหาสน์บาห์จี ในจำนวนนี้มีญาติทางฝ่ายต่างๆ (รวมถึงบุตรชายหลายคนของพระองค์ด้วย) ทั้งยังมีศาสนิกชนผู้เป็นที่รู้จักกันดี เช่น นาบิลลียาฮาม อัฟนาน คาเบีย ออกา ริตายี-ชีราซี อูสตาด มุฮัมหมัด-อลีย ชัลมานิ มิซคิน การาม บิดาของข้าพเจ้าและ ออกา มุฮัมหมัด ฮาซาน ซึ่งประจำอยู่ที่บ้านพักผู้แสวงบุญ ทันทีทันใดนั้น พระบาฮาอุลลาห์ทรงหันไปยังห้องทุ่งเมืองอัคคาและทรงตรัสว่า “ท่านนายกำลังมางออกไปต้อนรับท่าน” เราทั้งหมดรีบไปทำความเคารพท่านนายและกลับมาพร้อมกับ*พระอับดุลบาฮา จากนั้นเราทั้งหมดได้ไปเข้าเฝ้าในห้องของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร

ช่วงไกล้วเวลาที่พระชนม์ชีพในโลกนี้ของพระผู้ทรงความงามอันมีมาแต่โบราณ ไกล้วจะสิ้นสุดลง ธรรมกถาที่พระองค์ทรงแสดงมักจะเกี่ยวกับความสำคัญของพระปณิญา ในวันนั้นพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงประกาศิตอย่างเป็นทางการทรงเตือนเกี่ยวกับการหักล้างพระปณิญา ขณะที่ทรงตรัสไปได้ครึ่งหนึ่ง พระองค์ทรงชี้ไปยังพระผู้เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า(ซึ่งก็คือบุตรชายคนหนึ่งของพระองค์ ชื่อ มีร์ซา มุฮัมหมัด อาลี ซึ่งต่อมาภายหลังกลายเป็นผู้หักล้างพระปณิญาคนสำคัญ พร้อมทรงเน้นย้ำว่า “ถ้าผู้เป็นกึ่งของเราคนใดคนหนึ่งละทิ้งร่มเงาของศาสนาแม้เพียงชั่วขณะเดียวเขาก็จะมลายสิ้นไปในทันที⁷⁰ พระบัญชาของพระองค์ทรงพลาญภาพมากจนทุกคนที่อยู่ ณ ที่นั้นตกอยู่ภายใต้ความรู้สึกสะพรึงกลัว

⁷⁰ God Passes By หน้า 251

ขณะที่เราเข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ในวันรุ่งขึ้น มีร์ซา ดิยาอุลลาห์(บุตรชายคนหนึ่งของพระบาฮาอุลลาห์)เดินเข้ามาแล้วกราบทูลพระองค์ว่า "ออกา(มีหมายความว่า ท่านนาย)ใคร่อยากทราบว่าพระองค์จะทรงอนุญาตให้ศาสนิกชนบางคนไปอุทยานจูไนนีหรือไม่ พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสถามว่าใครผู้ใดส่งเขาให้มาถามพระองค์ คำตอบคือ พระผู้เป็นสาขานี้ยิ่งใหญ่กว่า พระบาฮาอุลลาห์จึงทรงตรัสด้วยพระสุรเสียงอันหนักแน่นและชัดเจนว่า "มีท่านนาย("ออกา" หมายถึง *พระอับดุลบาฮา)เพียงคนเดียวเท่านั้น นอกนั้นให้เรียกด้วยชื่อ ท่านนายในที่นี้มีใช้คนอื่นใดนอกจากพระผู้เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นพระผู้ซึ่งนามทั้งหลายรายล้อมท่าน"

124

บ่ายวันหนึ่งขณะที่เรารวมตัวกันอยู่ที่อุทยานเรชวาน ฝนก็ตกพรำลงมาและอากาศก็เย็นสดชื่น พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงเล่าถึงความหลังเมื่อครั้งที่คณะผู้ถูกเนรเทศยังพำนักอยู่ที่กรุงแบกแดดเกี่ยวกับอันตรายที่ก่อโดย มีร์ซา ยาห์ยา(น้องชายต่างมารดา)และพรรคพวกของเขา

ช่วงที่พระองค์กำลังดำรงสอยุ พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสว่า "ตอนนั้นมีผู้คงแก่เรียนทางศาสนาหลายคนมาเยี่ยมเรา หนึ่งในจำนวนนั้นถามเราว่า "ท่านมาจากไหน?" เราตอบเขาว่า "เรามาจากดินแดน "อมา"(ริมาน)" เขาถามต่อว่าสถานที่แห่งนั้นเป็นอย่างไรและอยู่ที่ไหน" เราตอบเขาว่า "อมา" มีอากาศดีประหนึ่งเป็นแดนสวรรค์ ต้นไม้เต็มไปด้วยผล เชียวข่ม มีลำธารไหลผ่านและเป็นแหล่งชุมนุมของเหล่าผู้ที่มีศีลธรรม" หนึ่งในจำนวนนั้นถามขึ้นว่า "เราจะไปที่นั่นด้วยได้ไหม?" เราตอบว่า "ไม่ได้ เจ้าจะไปไม่ได้สถานที่แห่งนั้นไม่เหมาะสมสำหรับเจ้า"

ตอนสายในวันเดียวกันนั้น พระบาฮาอุลลาห์ทรงเล่าเหตุการณ์ว่า "ก่อนหน้านี้เราจะจากกรุงแบกแดด เราได้ไปที่อุทยานนาจิดิเยอร์ และพำนักอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสิบสองวัน แต่ละวันคนจากแบกแดดต่างพากันมาอำลาเรา ในจำนวนนั้นมีอุลลามาซึ่งเป็นผู้คงแก่เรียนทางศาสนาหลายคน หนึ่งในจำนวนนั้นประกาศว่า "พวกเรากำลังรอการเสด็จมาของพระมีร์ดี มีชียิดคนหนึ่งจากเมืองชีราซอ้างสิทธิ์ว่าเขาอยู่ในสถานะนี้ (กล่าวถึง*พระบ๊อบ) แล้วก็มีคนเชื่อเขา จากนั้นพวกเราที่กำลังคาดหวังการเสด็จมาของพระผู้แสดงองค์ของฮูเซน และบัดนี้ท่านก็กำลังกล่าวอ้างว่าท่านเป็นพระผู้้นั้น ดังนั้นต่อจากนี้ไป หน้าที่ของพวกเราคืออะไร?" ในวันเดียวกันนั้นเองเป็นวันที่เรามอบหมายงานแก่พวกเขาดังนี้ : "หน้าที่ของพวกเราเจ้าคือหาหนังสืออย่างเช่น ชาเฮ ลูมิ (ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎระเบียบของอิหม่าม) และชิบาวา(ผู้แต่งหนังสืออันมีชื่อเสียงเกี่ยวกับไวยากรณ์อาหรับ) เพื่อที่ว่าเจ้าจะได้รู้จดหมายแห่งการยึดและการเข้าถึงจุดยืนของเจ้าได้โดยตรง"

125

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงเล่าเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในกรุงแบกแดดในโอกาสต่างๆ เกี่ยวกับการกดขี่ข่มเหงและความอยุติธรรมของซีก อับดุล ฮูเซน เตหรานี (บทที่ 34) พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสว่า “ไม่ว่าซีกจะได้รับการสนับสนุนจากพระเจ้านาริซิดินซาห์และสุลต่านอับดุลอาซิสในการพยายามดับแสงแห่งศาสนานี้มากเพียงไรก็ตาม เขาก็ไม่สามารถดับแสงนั้นได้ ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าจะแผ่ไปทางฟากฝั่งตะวันออกและตะวันตกของโลก ในไม่ช้าเจ้าจะเห็นเป็นประจักษ์พยานว่าระบบเก่าจะถูกม้วนเก็บและประชาชาติทั้งหลายในโลกจะรวมตัวกันภายใต้ที่พักรักษาของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”

จากนั้นพระองค์ก็ทรงเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับการมาเยี่ยมของผู้นำทางศาสนาท่านหนึ่ง เขามีรูปร่างสูง ตัวล่ำ สวมหมวกโพกศีรษะใบใหญ่และไว้เครายาวอย่างผิดสังเกต พระบาฮาอุลลาห์ทรงเล่าต่อไปว่า “หลังจากที่เขาแสดงความเคารพต่อเรา เขาก็นั่งลงและเริ่มอ่านพระธรรมที่ยากที่จะเข้าใจเป็นภาษาอารบิก เรากล่าวแนะเขาว่า “ขอให้แนะนำตัวเองเพื่อว่าเราจะารู้จักเจ้า”

ผู้มาเยี่ยมตอบว่า “ข้าพเจ้าคือ คาทามุล-มุจตาฮิดิน(นักบวชในศาสนาคริสต์) เขาบอกแค่ตำแหน่งแต่ไม่บอกชื่อ

เรากล่าวซ้ำหลายครั้งว่า “ถ้าเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ถ้าเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ถ้าเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงพระเกษมสำราญเป็นพิเศษและทรงพระสรวลตลอดวันนั้น

126

ครั้งหนึ่ง พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงอธิบายเกี่ยวกับการพลีชีพเพื่อศาสนาของมุลลาห์ อาลีเยห์ ซับซาลาลี ขณะที่เขาเตรียมตัวพร้อมพลีชีวิต เขาบอกให้เพชฌฆาตเจาะเส้นเลือดของเขา เพชฌฆาตก็ทำตาม ส่วนที่ลำคอเขาตัดเส้นเลือดแค่เพียงสัมผัสพื้นผิว จากนั้น มุลลาห์ อาลีเยห์ ซับซาลาลี ก็ใช้เคราสีเงินของเขาไปชุบเลือด เขากล่าวกับบรรดาผู้ที่มามุงดูเหตุการณ์ว่า “ดูกร ประชาชน ขณะที่ท่านฮูเซนผู้เป็นบุตรของอาลีกำลังรอการถูกประหารในห้องท่งเมืองคาบิลลาคร่ำครวญว่า “มีใครช่วยเหลือเราไหม?” แต่เราบอกกล่าวว่า “มีดวงตาของใครบ้างที่สามารถเห็นการเสียสละชีพเพื่อศาสนาของเรา?”

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงตรัสทวนหลายครั้งว่า “คำกล่าวของบุรุษคนนี้ช่างยิ่งใหญ่อะไรเช่นนี้!” “เขาใช้เลือดอันบริสุทธิ์ของตนเองเป็นประจักษ์พยานต่อสัจ

ธรรมของศาสนานี้ ประชาชนได้เห็นแต่ไม่ใส่ใจ นั่นเป็นสัญญาณที่ยืนยันความยิ่งใหญ่ของคุณี เหตุการณ์นี้จะถูกบันทึกไว้สำหรับคนรุ่นลูกหลานต่อไปและจะกลายเป็นแหล่งที่มาของความภาคภูมิใจอย่างยิ่ง”

127

บ่ายวันหนึ่งเราได้รับพระราชโองการให้เข้าเฝ้าที่คฤหาสน์บาห์จี พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงประทับยืนอยู่ที่กลางห้อง ทรงตรัสกับพวกเราว่า “อย่าให้สิ่งใดมาทำให้พวกเจ้าเศร้า” เพราะพวกเราต่างรำไห้ขณะที่ยืนรายล้อมพระองค์ พระองค์ทรงดำรัสต่อไปอีกว่า “จงรู้ความจริงที่แน่นอนว่าเราจะอยู่กับเจ้าตลอดเวลา แล้วเหตุใดเจ้าจึงหุดหู่? ปอร์ตชาอิดก็อยู่ใกล้แค่นี้เองและเจ้าทั้งหลายก็จะรับทราบตอนที่เรามีโองการเรียกเจ้า จงอย่าเศร้าใจ สิ่งที่เป็นไปได้สำหรับอัฟน่านมิได้บังเกิดกับผู้แสวงบุญคนใด จงมีความสุข จงมีความปีติหรรษา พระกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้ารายล้อมพวกเจ้า” จากนั้นพระองค์ทรงประทับนั่งและทรงอนุญาตให้พวกเรานั่งลงด้วย แล้วทรงพระราชทานพระธรรมสาส์นที่ทรงเปิดเผยเป็นพิเศษแก่เราแต่ละคนด้วยพระหัตถ์ทั้งสอง เป็นการจบการแสวงบุญเก้าเดือนของพวกเรา

ภายหลัง พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงมีโองการให้มารดาและน้องสาวของเราเข้าเฝ้าพระองค์ ทั้งสองได้รับพระกรุณาธิคุณจากพระองค์อย่างเหลือล้น ขณะที่พวกเขาใกล้จะเดินทางกลับ มารดาของข้าพเจ้าเกิดความคิดว่าหากเพียงพระบาฮาอุลลาห์ทรงพระราชทานแหวนแก่เธอก็จะนับว่าเป็นพระพรอย่างสูงยิ่ง นอกเหนือจากนี้แล้วไม่มีความปรารถนาอื่นได้อีก ต่อมาภายหลัง ในขณะที่มารดาของข้าพเจ้าอยู่กับพระผู้เป็นใบไม้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด(บุตรสาวของพระบาฮาอุลลาห์) อุปัฎฐากคนหนึ่งก็เข้ามาพร้อมแหวนที่พระบาฮาอุลลาห์ทรงสวมใส่ เขามอบแหวนนั้นให้แก่มารดาของข้าพเจ้าแล้วกล่าวว่า “พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงพระบัญชาให้ข้าพเจ้ามามอบแหวนวงนี้แด่ท่าน”

เราทั้งหมดกล่าวอำลาพระผู้เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แล้วเดินทางจากอัคคาไปไฮฟา ณ เมืองนี้เราขึ้นเรือไปอียิปต์⁷¹

⁷¹ เรื่องราวของ ออกา มีร์ชา ออกา และคณะ คัดแปลงมาจากบันทึกความทรงจำของ ฮัจจี มีร์ชา ฮาบีบูลลาห์ ผู้เป็นบุตร และจาก กอซิม อัฟน่าน ผู้เป็นหลาน

128

อาลีเยห์ คาร์นัม ซึ่งเป็นบุตรสาวของ ฮัจลี ซียิด จาฟารี อัฟน่าน มีอายุสิบหกปีในตอนที่เธอไปแสวงบุญกับมารดาและอัฟน่านในระหว่างปี พ.ศ. 2434-2435 (ค.ศ. 1891-1892) นับว่าเป็นบุญที่เธอมีโอกาสดำเนินเข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรในระหว่างที่พระองค์กำลังทรงเปิดเผยพระธรรม วันหนึ่งเธอกล่าวกับสตรีหลายคนในครอบครัวศักดิ์สิทธิ์นี้ว่าเธอไม่ชอบชื่อ “โซกรา” ซึ่งเป็นชื่อเดิมของตนเอง เมื่อพระบาฮาทรงทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้ พระองค์จึงทรงพระราชทานนามใหม่ว่า อาลีเยห์ ให้แก่เธอ ในหลายวาระโอกาสเธอแสดงความปรารถนากับสตรีในครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ว่าขอให้พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงเปิดเผยพระธรรมแก่เธอด้วยลายพระหัตถ์ของพระองค์ ไม่นานหลังจากนั้น เธอก็ได้รับบุญอันยิ่งใหญ่ กล่าวคือ พระบาฮาอุลลาห์ทรงลิขิตถึงเธอภายใต้ชื่อที่ทรงตั้งให้ใหม่⁷²

สรุปจากประมวลความทรงจำของท่านพระหัตถ์ศาสนา ทาราซูลลาห์ ซามานดารี ซึ่งได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์เมื่ออายุสิบหกปี ท่านพระหัตถ์ศาสนาอยู่ที่เมืองอัคคาเป็นเวลาหกเดือนก่อนการเสด็จสู่สวรรคตของพระบาฮาอุลลาห์ (29 พฤษภาคม พ.ศ. 2435 (ค.ศ. 1892) และได้อยู่ต่อหลังจากนั้นอีกเป็นเวลา 1 เดือน

129

ท่านซามานดารีได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ครั้งแรกที่บ้านของอับบุด ท่านได้บรรยายการเข้าเฝ้าครั้งนั้นไว้ดังนี้

(เมื่อตอนที่ข้าพเจ้าเข้าไปในห้องของพระองค์) พระบาฮาอุลลาห์ทรงประทับนั่งอยู่ที่ที่นั่งยาว ขณะที่ข้าพเจ้าก็กราบพระองค์หมวกบนศีรษะก็เอียง พระบาฮาอุลลาห์ทรงช่วยจับหมวกให้เข้าที่ด้วยพระหัตถ์อันทรงพระพรของพระองค์และทรงตรัสว่า “มาบาฮา(เจริญพร)” ข้าพเจ้าไม่สามารถบังคับอาการใจสั่นและตัวสั่นของตนเองได้ พระองค์ทรงอนุญาตให้ข้าพเจ้านั่งและทรงให้อุปฐากคนหนึ่งนำน้ำชามาเสิร์ฟ แต่ตัวของข้าพเจ้าก็ยังคงสั่นอยู่จนแทบจะถือถ้วยชานั้นไม่ได้

พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสว่า “*บิสมิลลาห์ บิสมิลลาห์ (ทำตัวตามสบาย)” หลายครั้งทรงเตือนให้ข้าพเจ้าดื่มชาแต่ข้าพเจ้าก็ยังดื่มไม่ลงอยู่ดี พระองค์จึงทรงตรัสถามเกี่ยวกับสุขภาพของบิดาของข้าพเจ้า หลังจากนั้นพระองค์ก็ทรงอนุญาตให้ข้าพเจ้ากราบทูลลาจากไป

⁷² From Abu'l-Qásim Afnán

130

ข้าพเจ้าได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ผู้ทรงอุดมพรในตอนตะวันตกดินของวันหนึ่ง พระองค์กำลังทรงราชภารกิจในการตอบคำถามแก่ศาสนิกชนคนหนึ่งที่พักอยู่ในคฤหาสน์ หลังจากทรงงานเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้รับบุญจากพระมหากุณาธิคุณอันเหลือล้นจากพระองค์ พระองค์ทรงเรียกข้าพเจ้าว่า "ทาราชเอฟเฟนดี"

เช้าวันหนึ่งมีกล่องอินทผลัมจากเมืองบาสราห์ส่งมาถึงพระบาฮาอุลลาห์ พระองค์ทรงหยิบขึ้นหนึ่งชิ้นมาเสวยและทรงพระราชทานหนึ่งฝ่ามือแก่ข้าพเจ้า จากนั้นพระองค์ทรงหยิบอินทผลัมจากกล่องด้วยพระหัตถ์อันอุดมพรเป็นครั้งที่สอง ข้าพเจ้าจึงถาม "อาบา" (ชายเสื้อคลุม) ของตนเองออกเพื่อรองรับอินทผลัมเหล่านั้น พระองค์ทรงตรัสว่า "จงอย่าทานมาก ถ้าทานมากเกินไปอาจเป็นอันตรายต่อเจ้า สถานที่แห่งนี้เป็นมหาคุก" จากนั้นพระองค์ทรงพระราชทานอินทผลัมที่เหลือแก่คนอื่นๆ ที่เข้ามาเฝ้าด้วย ในที่สุด พระองค์ทรงอวยพระพรให้เราได้รับการคุ้มครองจากพระผู้เป็นเจ้า และทรงอนุญาตให้เราลาจากพระองค์

131

ข้าพเจ้าได้รับผลบุญที่ได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ที่คฤหาสน์บาห์จีสองโอกาสในขณะที่พระองค์กำลังทรงเปิดเผยพระธรรม มีเฉพาะผู้จดตามคำบอกและข้าพเจ้าเท่านั้นที่อยู่ ณ ที่นั้น โอกาสหนึ่ง มีร์ซา ออกา จาน เป็นผู้บันทึกตามคำบอก ส่วนอีกโอกาสหนึ่งสมาชิกของครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ (หนึ่งในกึ่งที่ศักดิ์สิทธิ์) เป็นผู้จด

ขณะที่พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงดำเนินลงกรมในช่วงที่ทรงเปิดเผยพระวามะศักดิ์สิทธิ์ ข้าพเจ้าได้เห็นเป็นประจักษ์พยานในความยิ่งใหญ่ ความโอฬาร พลาณภาพและอำนาจบัญชาการที่มาจากสวรรค์ฉายปรากฏบนพระพักตร์อันทรงความศักดิ์สิทธิ์นั้น พระพักตร์ของพระองค์เจิดจ้าและโชติช่วงเป็นประกายขณะที่พระวามะกำลังเปิดเผยออกมา บ่อยครั้งที่พระองค์ทรงแสดงท่าชี้พระหัตถ์ สายพระเนตรอันแหลมคมของพระองค์จับจ้องไปยังทะเลครั้งแล้วครั้งเล่า เมื่อมีอาการพระโอษฐ์แห่งพระองค์ก็จะทรงหยุดพักเพื่อเสวยน้ำ

พระวามะที่หลังไหลออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์บางครั้งก็เป็นลักษณะทำนองสวดมนต์ บางครั้งก็เต็มไปด้วยอำนาจบังคับบัญชาอันสูงสุด แต่ถ้าเป็นบทสวดมนต์อธิษฐานก็จะมีท่วงทำนองอันไพเราะ ส่วนธรรมสาส์นนั้นเปิดเผยอย่างทรงพลังและทรงพลาณภาพ

มีร์ซา ออกา จาน จดตามคำบอกด้วยความรวดเร็วอย่างเหลือเชื่อจนพื้นห้องเคลื่อนไปด้วยกระดาษ

132

ข้าพเจ้ายังจำได้ดีว่าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงฉลองพระองค์ในชุดขนแกะ แขนเมียร์ที่มีชื่อว่าซาดี ขนแกะชนิดนี้มีเนื้อดี แขนเสื้อสั้นกว่าชุดกาบาของพระองค์ เล็กน้อย เป็นชุดที่ใช้คลุม มีอยู่เพียงครั้งเดียวที่ข้าพเจ้าได้เห็นพระผู้ทรงความงามอัน อุดมพรฉลองพระองค์ชุดนี้

พระองค์ทรงไว้พระเกศาสาวยาวและพระมัสสุที่ดำขลับ เนื่องจากเป็น
ชนบธรรมเนียมในยุคนั้นที่คนทั่วไปย่อมผมด้วยเฮนน่า

ไม่เคยมีสักครั้งที่ข้าพเจ้าไม่เห็นพระองค์ทรงพระมาลาทรงสูง (หัจ) พระมาลาใบนั้นมี
สีเขียวและมีทรงสูงกว่าปกติที่ใช้กันโดยทั่วไป รอบๆ ฐานพระมาลาพันด้วยผ้าสีขาว
เนื้อดี

133

ข้าพเจ้าได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์สามโอกาสในยามใกล้ค่ำที่กระโจมของพระองค์
ซึ่งปักอยู่ทางทิศเหนือของคฤหาสน์ท่ามกลางดงหญ้าผืนใหญ่ที่มีต้นผืนขึ้นอยู่เต็ม
ไปหมด หนึ่งในช่วงที่ได้เข้าเฝ้านี้ ผู้แสวงบุญได้รับเลี้ยงอาหารมื้อเที่ยง พระผู้ทรง
ความงามอันอุดมพรประทับนั่งอยู่ที่หัวโต๊ะ และเนื่องจากว่าไม่มีที่นั่งพอสำหรับทุกคน
พระองค์จึงทรงให้ทุกคน “นั่งลง นั่งลง” ผู้แสวงบุญบางคนจึงนั่งลงบนพื้น

มีร์ซา ออกา จาน นั่งอยู่กลางวงโดยหันหน้าไปยังพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร เขา
สวดมนต์เป็นทำนองและท่องพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ตามพระบัญชาของพระบาฮาอุลลาห์
ส่วนพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรก็จะสนทนาธรรมกับผู้มางานเป็นระยะๆ

134

วันหนึ่งในช่วงเวลาสามวันนั้น ข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ในกระโจมของพระบาฮาอุลลาห์โดย
หันหน้าไปสู่พระพักตร์ของพระองค์ ข้าพเจ้าเข้าไปข้างในสุดของกระโจมซึ่งเป็นที
เก็บของไม่ห่างจากที่ซึ่งพระบาฮาอุลลาห์ประทับนั่งอยู่เพื่อที่จะได้ยินพระสุรเสียงของ
พระองค์ได้อย่างชัดเจน ข้าพเจ้ายืนอยู่ที่นั่นคนเดียว จากตำแหน่งนี้ ไม่เพียงแต่จะได้
เห็นพระพักตร์ของพระองค์ได้อย่างเต็มตาเท่านั้นหากยังได้ยินพระสุรเสียงของ
พระองค์ได้อย่างชัดเจนทุกคำ

การประชุมพบปะกันจบลงที่การแจกส้มเป็นของกำนัล พระบาฮาอุลลาห์ทรงเสด็จขึ้น
จากพระราชอาสน์ของพระองค์ ข้าพเจ้ารีบออกมาจากห้องเก็บของอย่างรวดเร็วและ
เดินไปถึงปากทางเข้ากระโจมในขณะที่พระองค์กำลังจะดำเนินออกไป ข้าพเจ้าเอา
มือกดดอกเพื่อแสดงความเคารพ นิ่งเหมือนกับรูปปั้น ในขณะที่พระผู้ทรงความ
บริสุทธิ์ที่สุดกำลังเสด็จดำเนินออกมาจากกระโจม ทันทีที่สายพระเนตรของพระองค์
ทอดมายังข้าพเจ้า พระองค์ทรงพระราชทานสัมผลหนึ่งจากพระหัตถ์อันอุดมพรของ
พระองค์แก่ข้าพเจ้าและทรงทักข้าพเจ้าว่า “มาอาบา” และทรงอนุญาตให้ข้าพเจ้าทูล

ลาไปได้ จากนั้นพระองค์ก็ทรงดำเนินตรงไปยังคฤหาสน์ ข้าพเจ้านานสัณลูกนั้นจนหมด

135

วันฉลองเทศกาลนอร์วัซ พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรได้ทรงไปเยี่ยมอุทยานจูไนนี

ผู้มาแสวงบุญและเพื่อนที่มีถิ่นพำนักในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ได้รับพระบรมราชานุญาตให้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์

ข้าพเจ้าเดินทางไปโฮฟาร่วมกับเพื่อนบางคนก่อนล่วงหน้าหนึ่งวัน เป็นการเดินทางระยะสั้นๆ แต่ในทันทีที่เราได้รับข่าวว่าเราต้องเดินทางกลับไปในที่ที่และตรงไปยังอุทยานจูไนนีเพื่อเข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพร พวกเราจึงเดินทางจากโฮฟาในตอนเช้าด้วยรถเทียมม้า เราเดินทางไปถึงคฤหาสน์บาห์จีและจากบาห์จีจึงเดินทางต่อไปยังจูไนนี

เทศกาลนอร์วัซในปีนั้นเป็นวันที่ได้รับการประสาทพระพร นักกรีที่มีชื่อเสียงของบาไฮคือนาบิล อแฮม และแอนดาลิบก็ได้ไปร่วมงานในวันนั้นด้วย พวกเขาประพันธ์บทกวีเป็นเกียรติแด่งานในวันอันแสนวิเศษนั้น

ข้าพเจ้าแสนสุขใจที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาฮาอุลลาห์ในวันนั้นเนื่องด้วยพระองค์ทรงมอบหมายให้อุปฐากท่านหนึ่งนำเสื้อคลุมยาวอันสุดพิเศษซึ่งประกอบด้วย"อบา"ที่ทอมาจากไหม เสื้อเชิ้ต กางเกงใน กระเป๋าสะพายที่ทอจากผ้าฝ้ายและถุงเท้าหนึ่งคู่

อากาศในวันนั้นสดชื่นมาก มีฝนตกปรอยๆ ช่วงสั้นๆ ในระหว่างวัน จากนั้นดวงตะวันก็ฉายแสง เหล่าต้นไม้ในอุทยานจูไนนีออกผลดกเต็มต้น

พวกเราพร้อมรับประทานอาหารในสวนพฤกษชาติที่ส่งกลิ่นหอมไปทั่ว ส่วนพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงอยู่ในห้องถัดไป ตอนใกล้ค่ำมีฝนตกลงมาปรอยๆ พื้นผิวถนนจึงเป็นโคลน พระบาฮาอุลลาห์ทรงเสด็จกลับโดยทรงขี่ลา เพื่อนๆ และข้าพเจ้าซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ติดตามพระองค์ก็เดินเท้ากลับสู่คฤหาสน์บาห์จี

136

วันแรกของเทศกาลเรชวาน ข้าพเจ้าและเพื่อนอีกสามคนได้รับพระกรุณาธิคุณให้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ที่คฤหาสน์บาห์จี ก่อนหน้าที่จะเข้าเฝ้าพวกเราได้รับประทาน บัคลาวา ที่ชั้นล่างของคฤหาสน์แล้ว

พระบาฮาอุลลาห์ทรงประทับนั่งที่พระอาสนะส่วนพวกเรานั่งที่พื้น หลังจากที่ได้ดื่มน้ำ

ชาแล้ว พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงทออบทพระธรรมศาสน์สุลต่าน⁵⁷ (ลอเฮอสุลต่าน)เป็นทำนองอย่างทรงความศักดิ์สิทธิ์และทรงอำนาจเป็นเวลาครึ่งชั่วโมง เมื่อทรงทอถึงประเด็นใดในพระธรรมบทพระองค์ก็จะทรงเคลื่อนไหวพระหัตถ์ตามทำนองนั้น ข้าพเจ้าไม่สามารถพรรณาสภาวะของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรในขณะนั้นได้

พระองค์ทรงบัญชาข้าพเจ้าว่า “ทาราช เอฟเฟนดี จงลุกขึ้นและแจกกุหลาบให้แต่ละคนที่อยู่ในที่นี้คนละดอก” ก่อนหน้าในวันเดียวกันนี้ กุหลาบเหล่านี้ถูกนำมาจากอุทยาน จูไนน์และถูกนำมาแผ่ไว้บนผืนผ้า ข้าพเจ้าทำตามพระบัญชาทันทีด้วยการแจกกุหลาบหนึ่งดอกให้แต่ละคน ณ ที่นั้น

จากนั้น พระองค์ทรงดำรัสว่า “จงนำส่วนของเรามาให้เรา”

ข้าพเจ้าถวายกุหลาบหนึ่งดอกแด่พระองค์

จากนั้นพระองค์ทรงดำรัสว่า “จงให้ตัวเจ้าเองหนึ่งดอกด้วย”

ข้าพเจ้าจึงเก็บหนึ่งดอกไว้กับตัว

หลังจากนั้นพระองค์ทรงดำรัสว่า “*ฟี อมานุลลาห์(จงไปอยู่ในความดูแลของพระผู้เป็นเจ้า)” และทรงอนุญาตให้พวกเราหลุดลาจากไป

137

วันหนึ่งในช่วงเฉลิมฉลองอันยิ่งใหญ่ในเทศกาลเรชวาน พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงเสด็จไปที่สวนเรชวาน ข้าพเจ้ามีบุญที่มีโอกาสได้เห็นพระพักตร์ของพระผู้เป็นนายของโลกทั้งปวงร่วมกับกลุ่มศาสนิกชนในอุทยานที่เทียบได้กับสรวงสวรรค์ ชั้นสูงสุดอันเป็นนิรันดร์แห่งนั้น จินาบี-แอนดาลิบ ผู้ซึ่งเป็นกิริบาไฮอันเรื่องนาม ได้ทอบทกวีที่เขาประพันธ์ในโอกาสนั้น

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงประทับยืนอยู่ที่เฉลียงหน้ามุขของคฤหาสน์ในสวน ทรงเฟ่งสายพระเนตรไปยังกลุ่มศาสนิกชนที่ยืนเรียงกันเป็นแถวที่มาเฝ้าเพื่อจะได้ชมพระพักตร์อันอุดมพรของพระองค์ หลังจากนั้น พระองค์ทรงประพรมทุกคนด้วยน้ำหอมที่กลั่นจากกุหลาบ ทรงพระราชทานขนมและส้มให้แต่ละคน ทั้งยังพระราชทานน้ำหอมจากเมืองคัมซาและส้มสองผลแก่ จินาบี-แอนดาลิบ

138

ช่วงที่ข้าพเจ้าไปแสวงบุญ ข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้เข้าเยี่ยม*พระอับดุลบาฮา พระผู้เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในหลายโอกาส ข้าพเจ้าได้รับความเอื้อเฟื้อและความอารีอันไร้

ขัดจำกัดจากท่าน และโดยคำบัญชาของท่าน ข้าพเจ้าจึงได้รับการฝึกฝนศิลปะในการคัดลายมือและการคัดลอก

วันหนึ่งอากาศร้อนมาก ข้าพเจ้าจึงสวมเสื้อผ้าเนื้อบางเบาและไม่ได้สวมหมวก ข้าพเจ้านั่งและเขียนในสภาพนี้ตอนที่พระผู้เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเดินเข้ามาในห้องในทันทีทันใด ข้าพเจ้าลุกขึ้นยืนสวมเสื้อคลุมและหมวก กล่าวคำแสดงความเคารพท่าน มีศาสนิกชนและเพื่อนๆ ที่อาศัยอยู่ในบ้านพักรับรองที่เรียกว่า คาน-นิ-อวามิด อยู่ในห้องนั้นด้วย พระอับดุลบาฮาตรวจลายมือของข้าพเจ้าและกล่าวประกาศชมเชยข้าพเจ้า

139

วันหนึ่งมีฝนตกลงมาปรอยๆ พระอับดุลบาฮากล่าวกับข้าพเจ้าว่า “เราไปค้นหาสนับหาลีเพื่อเข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรกันเถอะ” จากนั้นท่านก็กล่าวเสริมเพิ่มเติมว่า “แต่ขณะนี้ฝนกำลังตก เจ้ามีร่มติดตัวมาหรือเปล่า?” ข้าพเจ้าตอบว่ามี แต่ร่มคันนั้นอยู่ในบ้านพักรับรอง*พระอับดุลบาฮากล่าวต่อไปว่า เจ้าจะไปเอาร่มมา”

ข้าพเจ้ารีบไปยังบ้านพักรับรองหยิบร่มและกลับมายังจุดที่พระอับดุลบาฮากำลังรออยู่ที่ริมรั้ว ท่านนายอันเป็นที่รักจึงเดินต่ออย่างสง่างามจนถึงค้นหาสนับหาลีและได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์

140

เนื่องจากข้าพเจ้าไม่ได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์เป็นเวลาถึงสองสัปดาห์ วันหนึ่งข้าพเจ้าจึงตัดสินใจไปยังค้นหาสนับหาลี ข้าพเจ้าถามเด็กหญิงคนหนึ่งซึ่งเป็นบุตรสาวของบาไฮศาสนิกชนที่ประจำอยู่ที่นั่นว่ามีใครเข้าเฝ้าพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรในขณะนั้นหรือเปล่า เธอตอบว่าพระองค์ทรงอยู่ตามลำพังและกำลังทรงดำเนินจงกรม ข้าพเจ้าจึงขอเธอว่า “ขอให้ไปกราบทูลพระบาฮาอุลลาห์ว่าเป็นเวลาสองสัปดาห์แล้วที่ทาราชมิได้เข้าเฝ้าพระองค์ผู้ทรงความศักดิ์สิทธิ์ และเขาขอพระบรมราชานุญาตเข้าเฝ้าพระองค์” เด็กหญิงคนนั้นช่วยไปกราบทูลและกลับมาพร้อมกับคำตอบว่า พระบาฮาอุลลาห์ทรงตรัสว่า “บิสมิลลาห์*ไบฟามาฮิด” (เข้ามาได้)

ข้าพเจ้าไม่สามารถบรรยายสภาพจิตของตนเองในขณะนั้นอย่างง่ายดายได้ ในขณะที่ข้าพเจ้าเข้าไปเฝ้าพระองค์ พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงตรัสทักว่า*“มาอาบา ทาราช เอฟเฟนดี” จากนั้นพระองค์ก็ทรงตรงเข้ามาหาข้าพเจ้า ทรงลูบศีรษะและโอบหน้าของข้าพเจ้า ทรงถามเกี่ยวกับสุขภาพของข้าพเจ้า ต่อมาสักครู่พระองค์ทรงตรัสเสริมเพิ่มเติมว่า “ดูซิ! เจ้าบอกว่าเจ้ามิได้มาเข้าเฝ้าเรา แล้วเจ้าได้ไปเยี่ยม โกสนะ อาซาม (พระผู้เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่) ในเมืองหรือเปล่า?”

ข้าพเจ้าตอบว่า ข้าพเจ้าได้เข้าเยี่ยมพระอับดุลบาฮาทั้งเช้าและค่ำ พระบาฮาอุลลาห์

ทรงตรัสว่า “แล้วเจ้ามีเหตุผลอะไรที่มาบนเรื่องนี้?” พร้อมทั้งทรงให้ความเห็นว่า “สถานที่พำนักแห่งแรกของเจ้าคือที่นี่! อนุญาตให้เข้ามาได้ทุกเวลาที่เจ้าต้องการ และที่เราได้เตรียมที่พักรับรองไว้ให้ก็เพื่อความสะดวกสบายของเจ้าเอง

จากนั้น พระองค์ก็ทรงพระราชทานขนมและทรงอนุญาตให้ข้าพเจ้ากราบทูลลาจากพระองค์⁷³

141

การที่ได้เห็นพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรซึ่งเป็นพระบิดาได้พักผ่อนอยู่ใต้ร่มมัลเบอร์รี่ข้างลำธารในอุทยานเรชวานที่สวยงามรื่นเริงยังความสุขใจแก่พระอับดุลบาฮาเป็นอย่างยิ่ง กลิ่นหอมของดอกไม้ ไม้ดอกและพุ่มไม้หลากสี น้ำพุที่สาดกระเซ็น อากาศที่สดชื่น และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่ได้เห็นพระบาฮาอุลลาห์ประทับอยู่ ณ ที่นั้นด้วย ยังความยินดีปรีดาแก่จิตวิญญาณของบรรดาผู้มีโอกาสพิเศษที่ได้อยู่กับพระองค์

ความเบิกบานหรรษาอย่างยิ่งของลูกหลานในตระกูลศักดิ์สิทธิ์ก็คือการได้ร่วมเสด็จกับพระบาฮาอุลลาห์ไปอุทยานในวันพักผ่อนโอกาสต่างๆ สำหรับพวกเขาแล้ว พระบาฮาอุลลาห์ก็คือบิดาที่มีความเมตตารักใคร่ ทำให้พวกเขารู้สึกว่าความลำบากยุ่งยากของพวกเขานั้นเหลือแค่นิดเดียว

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงมีความสนใจกับทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความสะอาด ความมีระเบียบวินัย การบริหารจัดการ สุขุมมาจากพระองค์ในช่วงวันเวลาที่ข้าซาคจำเจเหล่านั้น เมื่อพระบาฮาอุลลาห์ทรงได้รับกล่องขนม พระองค์ก็จะแบ่งสันทนส่วนขนมเหล่านั้นแก่เด็กๆ

บ่อยครั้งที่พระองค์อนุญาตให้เด็กๆ มาเข้าเฝ้าแม้ว่าจะล่วงเลยเป็นเวลาเข้านอนแล้ว และบิดามารดาของเด็กก็ทักท้วงมิให้พวกเขามารบกวน พระองค์ก็จะทรงตรัสกับพวกเขาเหล่านั้นว่า “ให้มาวันพรุ่งนี้ แล้วพวกเขาจะได้ไปอุทยานเรชวานกับเรา” พวกเขาเด็กก็จะดีใจจนนอนแทบไม่หลับในคืนนั้น⁷⁴

142

พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงเล่าย้อนเกี่ยวกับการถูกคุมขังในคุกซียาห์ซาลว่า

“ยากที่คอของเราจะทนแบกรับน้ำหนักของโซ่(โซ่เส้นใหญ่ที่สุดมีน้ำมากกว่าห้าสิบกิโล) แต่ที่สาหัสกว่านั้นคือการที่มีมือทั้งสองของเราถูกคล้องไว้หลังไขว่ ยาม

⁷³ ประมวลของท่านพระหัตถ์ศาสนา ซามานดารี ได้รับจากบุตรชายของท่านคือ ดร.มีห์ดี ซามานดารี

⁷⁴ จากบันทึกของคุณหญิงบลอมฟิวด์ หน้า 97-8

รักษาการณ์เข้มงวดและไม่ผ่อนผันพวกเรา แต่เพชรฆาตกลับแสดงความเมตตาต่อเรา มีบางคนที่ให้น้ำชาและอุ่นแกเรา เราถูกกดด้วยน้ำหนักของโซ่ตรวนและมีมือก็ถูกล่าม เราจึงไม่สามารถรับอาหารที่เขาให้แก่เราได้”

พระบาฮาอุลลาห์ยังทรงฟื้นความหลังต่อไปอีกว่า “ไม่ว่าเราจะถูกเนรเทศไป ณ ที่ใด ความยากลำบากคล้ายกับตอนที่เรามาถึงอัคคากิตติตามมาทุกครั้ง มาบัดนี้ สถานการณ์กลับพลิกผันไปในทางตรงกันข้าม ทำให้คนที่นี่ค่อนข้างสบายใจ จากนั้นก็เป็นอย่างนี้ต่อไปไม่ว่าเราจะพำนักอยู่ ณ ที่ใด ตอนแรกศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าไม่เป็นที่รู้จัก และพวกเราพักอยู่ในความยากลำบาก ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าบัดนี้ประชาชนในภูมิภาคนี้แสดงออกซึ่งความอ่อนน้อมถ่อมตนและความเคารพต่อเรา” ⁷⁵

143

ท่านศาสนนิบาลของศาสนาบาไฮได้บรรยายเกี่ยวกับคำสั่งเสียของพระผู้ทรงความงามอันอุดมพรที่ให้แก่ศาสนิกชนของพระองค์อย่างน่าประทับใจไว้ดังนี้

“ก่อนหน้าที่จะเสด็จสู่สวรรค์หวัน พระบาฮาอุลลาห์ทรงมีพระบัญชาให้ศาสนิกชนเข้าเฝ้า พระองค์ทรงเอนพระวรกายฟังบุตรคนหนึ่งของพระองค์ บรรดาศาสนิกชนทั้งหมดที่เข้าเฝ้ารวมทั้งผู้มาแสวงบุญซึ่งต่างมารวมตัวกัน ณ คฤหาสน์แห่งนี้ ต่างเข้าใจดีว่าเป็นครั้งสุดท้ายที่พวกเขาจะได้เข้าเฝ้าพระองค์ พระองค์ทรงตรัสอย่างนุ่มนวลและด้วยความรักต่อบรรดาศาสนิกชนที่มารายล้อมและกำลังทำให้เหล่านั้นว่า “เรามีความพอใจกับพวกเจ้าทั้งหมดทุกคน เจ้าได้น้อมรับใช้ทุกอย่างด้วยความตั้งใจและอย่างเต็มกำลังความสามารถ เจ้าได้มาเข้าเฝ้า ณ ที่นี้ทุกเช้าและเย็น ขอให้พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยให้เจ้ามีความสมัครสมานสามัคคีกัน ขอให้พระองค์ทรงช่วยให้เจ้าเชิดชูศาสนาของพระผู้เป็นนายแห่งการดำรงอยู่ทั้งหมด” ⁷⁶

144

มีร์ซา อิสมาอิล คนรับใช้ที่อยู่ในกลุ่มสุดท้ายที่ได้เข้าเฝ้าพระบาฮาอุลลาห์ บันทึกไว้ว่า “พระวณะของพระองค์ทำให้น้ำตาของข้าพเจ้าหลั่งไหลออกมาด้วยความรู้สึกเศร้าเสียใจ ขณะนั้นเอง พระผู้ทรงความงามอันอุดมพรทรงพระดำรัสให้ข้าพเจ้าเข้าไปใกล้พระองค์และข้าพเจ้าก็ทำตาม พระองค์ทรงใช้ผ้าเช็ดพระพักตร์ในพระหัตถ์ของพระองค์เช็ดน้ำตาจากแก้มของข้าพเจ้า ดลใจข้าพเจ้าให้คิดถึงพระวณะของพระอิสยาห์ (25:8) ที่ว่า “...และพระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นนายจะเช็ดน้ำตาออกจากทุกใบหน้า....”

⁷⁵ นานิล

⁷⁶ ท่านศาสนนิบาลไซกี เอฟเฟนดี จากหนังสือ *God Passes By* หน้า 222

อภิธานศัพท์
[Glossary]

'Abá	เสื้อคลุมที่ใช้คลุมภายนอก หรือเสื้อคลุมแขนกุด
'Amá'	อ้างอิงเชิงเปรียบเทียบให้เห็นภาพสวรรค์
Amír-Nizám	เป็นคำเรียกตำแหน่งหนึ่งของนายกรัฐมนตรี มีร์ซา ทากี คาน
Andarúní	เป็นที่อาศัยสำหรับสตรีที่อยู่ด้านใน
'Abdu'l-Bahá	มีชีวิตอยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2387-2464 (ค.ศ. 1844-1921) มีสมญานามว่า “ผู้รับใช้ของบาฮา” นามจริงคือ อับบาส เอฟเฟนดิ เป็นบุตรชายคนโตของพระบาฮาอุลลาห์ ทั้งยังเป็นผู้ที่ได้รับการสืบทอดศาสนาต่อมา
Áqáy-i- Kalím	มีร์ซา มูซา เป็นน้องชายที่ซื่อสัตย์ของพระบาฮาอุลลาห์
Báb	ทรงมีพระชนม์มอยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2362-2393(ค.ศ. 1819-1850) พระนามเดิมคือ มีร์ซา อาลี มุฮัมหมัด คำว่า บ๊อบ มีความหมายว่า “ประตู” เป็นสมญานามที่ใช้หลังจากที่พระองค์ทรงประกาศศาสนกิจที่เมืองชีราซในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1844 (พ.ศ. 2387)
Bábí	ใช้เรียกศาสนิกชนที่นับถือพระบ๊อบ
Badasht	เป็นสถานที่ประชุมของกลุ่มบาปีศาสนิกชนในหมู่บ้านซึ่ง อยู่ในเขตเมืองมาซินดาราณเมื่อปี ค.ศ. 1848(พ.ศ. 2391) เป็นการประชุมที่จัดภายใต้การดูแลของพระบาฮาอุลลาห์ นับเป็นวาระแห่งการวางรากฐานแห่งความเป็นเอกเทศของศาสนาของพระบ๊อบ
Bahá'u'lláh	ทรงมีพระชนม์มอยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2360-2435 (ค.ศ. 1817-1892) พระนามเดิมคือ มีร์ซา ฮูเซน อาลี ทรงได้รับขนานพระนามว่า “ความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นเจ้า” พระองค์ทรงประกาศศาสนกิจที่เมืองแบกแดดในเดือนเมษายน ค.ศ. 1863 (พ.ศ. 2406)
Bahá'í	ใช้เรียกศาสนิกชนที่นับถือพระบาฮาอุลลาห์
Bifarmá'íd	เป็นคำภาษาเปอร์เซียหรือเรียกอีกอย่างว่า บิสมิลลาห์
Bírúní	เป็นที่อาศัยสำหรับบุรุษ
Bismilláh	เป็นคำภาษาอารบิก มีความหมายว่า “ โปรด หรือ กรณา ”
Fí Amán'u'lláh	มีความหมายว่า “ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงคุ้มครองท่าน” ใช้เมื่อตอนที่ผู้มาเยี่ยมลาจากไป
Ghuṣṇ-i-A'zam	มีความหมายว่า “ผู้เป็นกึ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด” เป็นตำแหน่งที่ใช้เรียกพระอับดุลบาฮา

<i>Guardian of the Bahá'í Faith</i>	คือท่านศาสนิกบาล โซกิ เอฟเฟนดิ
<i>Hadíth</i>	มีความหมายว่า "ชนบธรรมเนียมประเพณี" ที่ศักดิ์สิทธิ์ของอิสลาม
<i>Hazíratu'l-Quds</i>	เป็นคำเรียกที่ทำการบริหารศาสนกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของบาไฮ
<i>Huqúqu'lláh</i>	"สิทธิของพระผู้เป็นเจ้า" เป็นส่วนที่ถวายแด่สถาบันบาไฮที่ระบุไว้ในพระคัมภีร์คิตาบี-อัคดัส ซึ่งเป็นพระคัมภีร์แห่งกฎ
<i>Inshá'alláh</i>	สำนวน "ถ้าเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า"
<i>Marhabá</i>	ความหมายของ "ไชโย" "ยอดเยี่ยม" และ "ยินดีต้อนรับ"
<i>Most Great Branch</i>	เป็นตำแหน่งของพระอับดุลบาฮา
<i>Mujtahid</i>	เป็นคำเรียกผู้ทรงคุณความรู้ทางกฎหมายอิสลาม
<i>Mutaşarrif</i>	ท่านผู้ว่า
<i>Muḥarram</i>	เป็นคำเรียกเดือนแรกของอิสลาม มุสลิมชื้อหัจญ์งานสิบวันระลึกถึงการพลีชีพของท่านอิหม่ามฮุเซนในเมืองคาบิลลา
<i>Nabát</i>	เป็นขนมศิลาของชาวเปอร์เซีย
<i>Nayríz</i>	มีโศกนาฏกรรมเกิดขึ้นที่เมืองนาริชซึ่งอยู่ในจังหวัดฟาร์ส เมื่อปี ค.ศ. 1850 (พ.ศ. 2393) และในปี ค.ศ. 1853 (พ.ศ. 2396) ทำให้บาปิสตนิกรชนต้องถอยร่น ไม่สามารถต่อต้านกำลังของทางการที่มีมากกว่า บาปิสตนิกรชนต้องปราชัยในเหตุการณ์ทั้งสองครั้งนี้เพราะเกลือเป็นหนอน ตามมาด้วยการถูกทรมานและการถูกสังหารหมู่ เหตุการณ์ทั้งสองนี้ทำให้สตรีและเด็กถูกสังหารอย่างโหดเหี้ยม
<i>Qabá</i>	คือเสื้อคลุมที่มีความยาวแค่เข่า เปิดหน้า สวมใส่โดยบุรุษเท่านั้น
<i>Qá'im</i>	คือคำเรียก "พระผู้จะทรงฟื้นคืนขึ้นมา" หรือ พระผู้ทรงอยู่ในคำสัญญาของอิสลามนิกายชีอะห์
<i>Sardárí</i>	คือเสื้อคลุมยาวจับจีบรอบเอว ติดกระดุมและมีปกเสื้อ

<i>Shaykh Tabarsí</i>	เป็นโศกนาฏกรรมที่บาปิสานิกชนจำนวน 313 คน ปกกันตนเองอยู่เจ็ดเดือนระหว่างตุลาคม ค.ศ. 1848 (พ.ศ. 2391) ถึง พฤษภาคม ค.ศ. 1849 (พ.ศ. 2392) ในค่ายที่อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัดบาฟารุช กองกำลังของการสามารถทำลายค่ายนี้ได้เพราะมีคนภายในค่ายที่คิดคดทรยศต่อกลุ่ม แก้วในสิบแก้วพยานะแห่งการดำรงชีวิต(ศาสนิกชนรุ่นแรกของพระบ๊อบ) อยู่ในกลุ่มที่ป้องกันตัวเองนี้ด้วย และส่วนใหญ่ก็เสียชีวิตยกเว้นพยานะคนสำคัญสองคนคือมุลลาห์ ฮูเซนและคุดส ท่านศาสนิกบาลของศาสนาบาไฮได้ให้ข้อสังเกตโศกนาฏกรรมนี้ว่า "เป็นปรากฏการณ์ที่หายากในประวัติศาสตร์ยุคใหม่"
<i>Shoghi Effendi</i>	มีชีวิตอยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2440-2500 (ค.ศ. 1897-1957) เป็นเหลนชายของพระบาฮาอุลลาห์ ได้รับการแต่งตั้งจากพระอับดุลบาฮาในพินัยกรรมให้เป็นศาสนิกบาลของศาสนาบาไฮและเป็นผู้สืบทอดศาสนาต่อไป
<i>Síyáh-Chál</i>	เป็นคำเรียกชื่อคุกใต้ดินในกรุงเตหะราน ที่ซึ่งพระบาฮาอุลลาห์ ทรงถูกล่ามโซ่และทรงถูกคุมขังร่วมกับบาปิสานิกชนและอาชญากรอื่นๆ อีกจำนวน 150 คนอยู่สี่เดือนในปี ค.ศ. 1852 (พ.ศ. 2395) ในสภาพที่สวดจะพรรณนานี้เองที่พระองค์ทรงได้รับโองการจากพระผู้เป็นเจ้า
<i>Táj</i>	คือ "ผ้าสีกhladประดับสีระหงสูง"
<i>Túmán</i>	เป็นหน่วยเงินตราของชาวอิหร่าน

บรรณานุกรม
[Bibliography]

'Abdu'l-Bahá	<i>Makátib-i-'Abdu'l-Bahá</i> . (Tablets of 'Abdu'l-Bahá). Cairo: Faraju'llah Zakí al-Kurdí, 1921, Vol. 3.
	<i>Memorials of the Faithful</i> . Trans, and annotated by Marzieh Gail. Wilmette, Illinois: Bahá'í Publishing Trust, 1971.
	<i>Some Answered Questions</i> . Wilmette, Illinois: Bahá'í Publishing Trust, repr. 1981.
Bahá'u'lláh	<i>Epistle to the Son of the Wolf</i> . Trans, by Shoghi Effendi. Wilmette, Illinois: Bahá'í Publishing Trust, rev. edn 1976.
	<i>Kitáb-i-Íqán. The Book of Certitude</i> . Trans, by Shoghi Effendi. Wilmette, Illinois: Bahá'í Publishing Trust, rev. edn 1974.
Blomfield, Lady (Sitárih <u>Khánum</u>)	<i>The Chosen Highway</i> . Wilmette, Illinois: Bahá'í Publishing Trust, 1967.
Fáḍil-i-Mázindarán	<i>Zuhúru'l-Haqq</i> . Ṭihrán: Bahá'í Publishing Trust, BE 131/AD 1974, Vol. 8, Part 1.
Fayḍi, Muḥammad-'Alí	<i>La'álí Darakhshán</i> . (Commentary on <i>Epistle to the Son of the Wolf</i> and <i>Lawḥ-i-Sulṭán</i>). Ṭihrán: Bahá'í Publishing Trust, BE 123/AD 1966.
Ḥaydar-'Alí, Ḥájí Mírzá	<i>Bihjatu's-Ṣudúr</i> . Bombay: 1913.
Ishráq-Khávarí, 'Abdu'l-Ḥamíd	<i>Risáliy-i-Ayyám-i-Tis'ih</i> . (The History of the Nine Bahá'í Holy Days together with a compilation of relevant Tablets). Ṭihrán: Bahá'í Publishing Trust, 3rd repr. BE 121/AD 1964

Nabíl-i-A'zam (Muḥammad-i-Zarandí)	<i>The Dawn-Breakers</i> . Nabíl's Narrative of the Early Days of the Bahá'í Revelation. Wilmette, Illinois: Bahá'í Publishing Trust, 1932. London: Bahá'í Publishing Trust, 1953. (Page references are to London edition.)
Shoghi Effendi	<i>God Passes By</i> . Wilmette, Illinois: Bahá'í Publishing Trust, repr. 1974.
Sulaymání, 'Azízu'lláh	<i>Maṣábíḥ-i-Hidáyat</i> . Tíhrán: Bahá'í Publishing Trust, Vol. 1, BE 104/AD 1947; Vol. 7, BE 129/AD 1972.
Zarqání, Maḥmúd-i	<i>Kitáb-i-Badáyí'u'l-<u>A</u>thár</i> . (Travels of 'Abdu'l-Baha to the West). Bombay: Vol. 2, 1921.

For background to these stories, and the history of the life of Bahá'u'lláh, the reader may wish to consult the following books: H. M. Balyuzi, *Bahá'u'lláh, The King of Glory and Eminent Bahá'ís in the Time of Bahá'u'lláh*; Adib Taherzadeh, *The Revelation of Bahá'u'lláh* (four volumes); and David Ruhe, *Door of Hope*. (All are published by George Ronald Publisher Ltd.)